

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_204286

UNIVERSAL
LIBRARY

OUP—391—29-4-72—10,000.

OSMANIA UNIVERSITY LIBRARY

Call No.

Accession No.

Author

Title

This book should be returned on or before the date last marked below.

--	--	--	--

కందుకూరి వేదాంతాచార్యులు

సత్యరాజాపూర్వదేశయాత్రలు.

ద్వితీయభాగము.

లంకాద్వీపము.

సత్యరాజా పూర్వ దేశయాత్రలు.

ద్వితీయభాగము—లంకాద్వీపము.

మొదటి ప్రకరణము.

— ౧౨౫—

ఆంధ్రమళయాళములో నాకు సింహ డుగ్రహించిన పసరు యొక్క మహిమచేత నడవవలసిన ప్రయాసములేక మనోవేగమున గగనమాగమునఁబోయి క్షణకాలములో నేను లంకాద్వీపమున వాలితినిని చెప్పియున్నానుగాదా ! హనుమద్దేవుని తరువాత నీకలికాలములో మన పెద్దలెవ్వరును పురాణములలోఁ దక్క దర్శింపనోచుకోని లంకాద్వీపమును నాయుపథమునఁ బోయి చేరఁ గలుగుటకు మన భరతఖండవాసులలో నెల్ల నేనే ప్రథముఁడగుటచేత, ఇంతటి ఘన కార్యమును నిర్వహించిన యాయుత్తమోత్తమదినమును మహాపుణ్య దినమును గా భావించి యేటేట మీ రుత్సవముచేసికొక మానరన్న దృఢవిశ్వాసమునుబట్టి నేనక్కడ నడుగిడినదినమును మీకు సరిగా తృటిలవలతో చెప్పచున్నాను. సావధానచిత్తులరై గ్రహింపుడు. నే నా దేశములో కుడికాలు మోపినపుణ్యకాలము హాణశకము ౧౮౮౩ వ సంవత్సరము మార్చినెల ౨౩ వ తేదీ మధ్యాహ్నము మూడుగంటల రెండుమినిట్ల నాలుగుసెకనుల ముస్మాతికమీఁద మూడువీసములకాలము. నేనా దేశమునందు వాలెనునప్పుడు సహితము మన దేశమందలి కాలజ్ఞులు తప్పుపట్టుట కవకాశములేకుండ

తోవలోనే యెడమకాలుముడుచుకొని కుడికాలొక్కటియే భూమి మీఁద బెట్టినాను. హఠాపంచాంగములు లేని యాదేశములో సంవత్సరమును మాసమును తిథియు సరిగా నెట్లు తెలిసికోగలిగితి వని సూక్ష్మబుద్ధి లేనివారు కొందఱు అడుగవచ్చును. అనుమతయాల దేశమలో మూడు సంవత్సరముల రెండుమాసముల పందొమ్మిది దినములుండుటచేత దానినిబట్టి లెక్కవేసి చూడఁగా, నేఁక్కడ ప్రవేశించినదినము సరిగా నేనిప్పుడు చెప్పినదే యయినట్లు తేలినది. అంతేకాక లంకానగరమునందు జ్యోతిశ్శాస్త్ర విద్వాంసు లనేకు లున్నందున వారి నాశ్రయించి తరువాత కొంతకాలమునకు వారిచేత వేయించిన లెక్కను బట్టికూడ రెండుమూడుదినము లెక్కున తక్కువగా నేను జెప్పిన తిథి సరియైనట్లు సిద్ధాంతమయినది. ఆరెండుమూడు దినముల వ్యత్యాసమును లంకాద్వీపమునకును మనదేశమునకును గల కాలవ్యత్యాసమువలనను జ్యోతిశ్శాస్త్ర సిద్ధాంత భేదములవలనను వచ్చినదగుటచేత మీ రాయల్పభేదమును పాటింపక కర్మానుష్ఠానమునకు నేను చెప్పిన దినమే సిద్ధాంతము చేసికొనుఁడు. శాలివాహన శకాది హిందూశకముల న్నింటిని విడిచిపెట్టి సూర్యశకప్రకారముగా సంవత్సర పరిగణన మేలచేసితివని కొందఱుబుద్ధిమంతులు శంక చేయవచ్చును. దానికిని సమాధానమువినుఁడు, ఇప్పుడు మన భరత ఖండమునం దంతటను వ్యాపించియున్న యింగ్లీషుపాఠశాలల మహత్త్వమువలన ముఖ్య పట్టణములయం దెల్లవారును తెలుఁగు సంవత్సరములును తెలుఁగు తీథులును మఱచి యన్నారనియు, ఇప్పు డించు మించుగా కలిసిపిద్ధముగా వంగీకరింపఁబడుచున్న సంధ్యావందనమును జేయుచాందసు లక్కడక్కడఁ గొందఱున్నను వారుసహితము “అస్మిన్ వర్తమాన వ్యావహారిక సూర్యమాసేన ౧౮౮౩ సంవత్సరే, మార్చిమాసే ౦౩ తిథౌ” అని సంధ్యావందనములో నింగ్లీషుతిథు

లనే వాడుచున్నారనియు, నేనక్కడి జ్యోతిష్కులవలననే యెఱిగిన వాడ నగుటచేత మీకు సుబోధమగుటకయి యింగ్లీషు తిథులను వాడితినేకాని నాకు తెలియక కాదు. ఈకలికాలమునందు సహితము జ్యోతిషమిట్లు ప్రత్యక్ష నిదర్శనముగా నున్నదికదా ! లంకాద్వీపము నందు జ్యోతిష్కాస్త్రమే ప్రబలియుండని పక్షమున, ద్వీపాంతరమునందే కాకినయియున్న నేను దూరదేశమునందలి మీస్థితిగతుల నెఱుంగక తిథి మాస సంవత్సరాదులను మీకు దురవగాహమగునట్లు బార్హస్పత్యమాన ప్రకారముగా తెలిపియుంచును. నాకింతటి దివ్యజ్ఞానము ప్రసాదించిన యోజ్యోతిష్కాస్త్రరాజమా! నీకు పదివేల నమస్కారములు. పశ్చిమ ఖండమునుండి నూలులు తెచ్చి విడుచుటచేత నిప్పుడు భరతఖండమునందెల్ల యెడలను పిశాచములనలె సూచించుచున్న ప్రకృతిశాస్త్రములకు భయపడక నీ మాదేశము నెప్పుడును విడువక మానాని హృదయపీఠముల నధిస్థించి రాజ్యము చేయుచుండును. సంధ్యావందన విసర్జనకథనముచేత శాస్త్రోల్లంఘనము చేసినట్లు పామరులు భావించురన్న భీతిచేత జ్యోతిష్కాస్త్రమునుబట్టి నేనెఱిగిన ఈసత్యమును మనవారు కొందఱు పయికొప్పుకొక పోయినను, మన స్సులూ నయిన సత్యమును గ్రహించి జ్యోతిషమును మునుపటికంటె నెక్కువగా గౌరవించురని నమ్ముచున్నాను.

నేను లంకాద్వీపమును జేరినతరువాత నెటుపోదునాయని యాలోచించుచు ఓ క్షణకాల మొక మఱ్ఱిచెట్టు నీడను గూర్చున్నాను. మఱ్ఱిచెట్టని చెప్పగానే యది మనదేశపుమఱ్ఱిచెట్టు వంటిదే యని మీరనుకో వచ్చును. కాని యది యాకారమునందు మన మఱ్ఱిచెట్టనే పోలినను పరిమాణమునందు మాత్రము శతగుణము లధికమైనదిగా నున్నది. దాని యాకులు మనదేశమునందలి తామరాకు లంత లేసి యున్నవి; దానిపండ్లు పెద్దతాటికాయలంతలేసి యున్నవి; చిన్న

యూడలు నాకొగిటి కడగినవి కావు; కొమ్మలారంభమైన మ్రానిని ప్రకాండముయొక్క యెత్తిన్నూటగుల కంటె హెచ్చుగానున్నది; మ్రానియొక్క కైవారము సరిగా కొలవలేదుగాని నూటగులకంటె నెక్కువగానే యున్నట్టు తోచినది; కొమ్మలు రెండుమూడు యోజనములదూరము వ్యాపించియున్నవి. చెట్టంతయెత్తుండునోయని యాకాశమువంక జూచితినిగాని నాదృష్టి వ్యాపించినంతవఱకు కొనకనేబడలేదు. పయవంక జూచుచుండగా నొకకాకి కొమ్మలలోఁ గూరుచుండి కావుమని కూసినది. ఉరుమువలెనున్న దానికూత వినఁబడఁగానే నాగుండెలు పగిలిపోయినవి; దాని రూపమును జూచినను నాభయము తక్కువకాలేదు. అది రూపమునందు గేదెదూడంత యున్నది. దానినిజూచి యేపక్షినన్నెగ నెత్తుకొనిపోవునోయనిభయపడి ప్రాణరక్షణార్థము యొక యూడచాటునకుఁ బోయితిని. ఆపంక చూడఁగానే యూడమీఁదఁ బ్రాకుచు రెండు కండచీమలు నాకంటఁ బడినవి. అవి మనదేశమునందలి యెలుకలంతలేసి యున్నవి. అవి కుట్టినపక్షమున యేనుఁగునంటి దృఢకాయుండు సహితము నివిషములో పీనుఁగగుటకు సందేహముండదు. శివు నాజ్ఞలేనిది చీమకుట్టదన్న లోకోక్తి యధార్థముగా నేను సమీపమునకుఁ బోయినను నన్నొక చీమయు కుట్టలేదు. అయినను వానిదర్శనమువలన నై నభీతిచేతనే నాదేహమంతయు గాలిలోపెట్టిన దీపమువలె కంపింప మొదలుపెట్టినది. అప్పటి నాదురవస్థ నేమని చెప్పుకోను! దుత్తారపక్షిఁ పసరుకొంచె మక్కడ దొరకినపక్షమున మరల కాలికి రాచుకొని శీఘ్రముగా స్వదేశముచేరి ప్రాణరక్షణము చేసికోవలెనన్న బుద్ధి పుట్టినది. నే నేవైపునఁ జూడ్కినిగిడ్చినను దుత్తారపక్షి యొక్క మొక్కయినను చుట్టుపట్ల నెక్కడను చూపుమేర దూరములో నాదృష్టికి గోచరముగాలేదు. అప్పుడు మనపూర్వులు మహాబుద్ధిమంతులయి దూర

దేశయాత్రలు నిషేధించిన దూరదృష్టియొక్క మహిమ నామనన్ను, నకు బోధపడి వారిస్వర్ణత స్పష్టపడినది. ఆహా ! మనపూర్వులను బోలిన ధీమంతు లిప్పుడున్న వారిలోను ముందు పుట్టబోవువారిలోను కూడ నుండరు. ఇప్పుడు మనపెద్దలబుద్ధిని మెచ్చుకొనుచు వారి యందు పూజ్యతాబుద్ధి కలవాడనయి నాభాగ్యమింతేయని యెంచు కొని, పెద్దలు నిషేధించిన ద్వీపాంతరయానమునకు పూనినసాపథల మనుభవింపక తీరదని నిశ్చయము చేసికొని, వడవడ వడకుచు ప్రాణ ములమీడి యాశ వదలుకొని ఈశ్వరనానుస్మరణము చేసికొనుచు, చెట్టుక్రింద నిలువబడి యుంటిని. ఇట్లుండగా గాలిచేత మట్టిపండ్లా కటి నాకాలిసమీపమున రాలి కుండపగిలినట్లు బల్లన పగిలినది. ఈశ్వరకటాక్షముచేత పండు కొంచెము దూరముగా పడినది కాని నానెత్తిమీదనే పడినపక్షిమున తల రెండు వక్రకలము మీకీవృత్తాంతమును చెప్పవారు లేక నేసిపాటికి స్వర్గలోకమున ప్రాతకాపునయి యుండియుండును. ఈనాయాపదల కన్నిటికిని హూణులు చేసిన భూగోళ శాస్త్రము మూలము. వారిశాస్త్రములను వేనిని నమ్మనివాడనయినను వారు దేశములను తిరిగి చూచివచ్చి సత్యము వ్రాసినారన్న విశ్వాసముచేత లంక యనగా నాకు చెప్పినట్లు సింహళద్వీపమనియు, అక్కడ మనవంటి మనుష్యులే యున్నారనియు, వారు వ్రాసిన వాగ్రేతిలు నమ్మి భ్రమపడి మోసపోయి యాయాపదలను తెచ్చుకొన్నాను. కాని సత్యమునకు లంకయనగా సింహళద్వీపము కాదు సుండీ. అదివేఱు; ఇదివేఱు. ఈరెంటికినిగల భేదమునుగూర్చి మీకు ముందు పక్షరణమునందుఁ దెలిపెదను. మహారణ్యమధ్యమున నేట్లా భయభ్రాంతుడనయి యున్న సమయములో గోరుచుట్టుమీద రోటిపోటుపడ్డట్లు మఱియొకవిత్తుకూడ సంప్రాప్తమైనది. దిగ్భ్రమమొన నేను దిక్కులు చూచుచుండగా నిరువదిముప్పది యడుగుల యెత్తు

గల నల్లని దిగంబరపురుషవిగ్రహ మొకటి నావంక నడిచి రా నారంభించెను. ఆ ఘోరరూపము నాకంటఁబడఁగానే పురాణములలో వణిఁపఁబడిన రాక్షసుల రూపములును కథలును స్మరణకువచ్చి యది తప్పక రాక్షసదేశమనియు, ఆకూర రాక్షసుని నాటిసాయంకాలభోజనమునకు నేనే ప్రధమకబళము నగుదుననియు తోచి నామనస్సులో నానావిధములైన యూహలుత్పన్నములు కానారంభించినవి. నేను కన్నులెత్తి యా విమృశ్యగ్రహమువంకఁజూచునప్పటికి ముందుగా పెద్దగొడుగుంతయున్న యాభీకరముఖమునందు నిష్పబాతులవలెనున్న వెలగపండ్లంతలేసి మిడిగుడ్లు రెండు నిష్పలుగ్గిక్కుచుఁ గానఁబడినవి; అటుతరువాత మొసలినోరంత నోటిలో పులికోఱులను మించియున్న తెల్లని వ్రేలెడేసిమునిపండ్లు భయంకరముగాఁ గానఁబడి నాదృష్టిని మిఱుమిట్లు కొల్పినవి. అంతట నే నాఘోరాకారమును జూడలేక కన్నులు మూసికొన్నాను. కాటుక కొండవలె నడిచివచ్చుచున్న యావిగ్రహము సమీపింపఁగానే నాదేహము నిలుపునచెమచ్చి కంపమెత్తినది; నాలుకతడఁబడి నోట మాట రాకపోయినది; భయపడి ప్రాణములెక్కడకు లేచిపోయినవోకాని దేహస్మృతి సహితము తప్పిపోయినది. ఆక్షణముననే నేను మూర్ఖులోమునిగి శవమువలెను మొదలునఱిగిన వృక్షమువలె క్రిందపడిపోయినాను. అటుపిమ్మట నక్కడ నేఘజరగినదో నాకు తెలియదు.

నాప్రాణము లెంతసేపటికి మరల వచ్చి నాబొందిలో చేరుకొన్నవో నేను నిశ్చయముగా చెప్పలేనుగాని యవి చేరినపిమ్మట నేను కన్నులువిచ్చి చూచునప్పటికి నేను మునుపున్నచోట లేక భూమికిరువదియంపుగుల యెత్తున చెట్టుక్రింద నాకగపడిన రాక్షసునియొక్క యొకయటచేతిలో నున్నాను. వానియొక్క రెండవచేతి వ్రేళ్ళు రెండు నానడుమును చుట్టుకొనియున్నవి. నాతోడలకంటెను నెక్కువలాపుగా

అంక ద్వీపము.

నున్న యావేళ్యనడుము నడకొత్తులోని పోకలాగున నిలుకుకొ బాధపడుచు పలువంక జూచినప్పటికి వానిముఖమప్పుడు సమీ మున నాకు మఱిత స్పష్టముగాఁ గానఁబడినది. తెఱచియున్న వా నోగు పర్వతగుహవలె నున్నది; నాలుక గుహలోనుండి పలుకివెడల చున్న కొండచిలువవలెనున్నది; దంతము లా కొండచిలువను పట్టుకొ నుటకయి చాలుపుగావచ్చి ముక్కులుచాచి క్రిందను మీఁదను గుహ ముఖమున నిలుచున్న గరుడపక్షులవలె నున్నవి. ఆస్థితిచూచి నప్పు డా రాక్షసుడు గులుక్కున మ్రింగుటకయి నోర వేసికొనఁ బోస చున్నాడని భావించి, ఆకూర్కకృత్యమును చూడలేక మొగము వెన కప్పక్కకు త్రిప్పకొన్నాను. అట్లు మొగము త్రిప్పకొనఁగానే ముల్లుపుచ్చి కొఱ్ఱడచినట్లు జొంటికంటెను ఘోరతరమైన వికృతరూ పమొకటి నాకన్నులకు వెఱపుగొలుపుచు నావెనుకతట్టన నిలువఁబడియున్నది ఈకొత్తవిగ్రహము నాకంటఁబడఁగానే నన్ను చేతిలోఁ బెట్టుకొనియున్న యారాక్షసవిగ్రహము దానిముందు కేవలశిశు ప్రాయ మయినది. మొదటి రాక్షసవిగ్రహ మీనూతన రాక్షసవిగ్రహము మొలనద్దకయినను రాలేదు. మొదటి విగ్రహముకంటె మూఁడంత లున్న యీవిగ్రహ మెంత పెద్దదిగా నుండునో దీనిని చదివెడివారే యూహించుకోవచ్చును. సమస్తావయవములును మొదటివిగ్రహమున కున్న దానికంటె ముఁద్రేసిరెట్లున్నవి. ఆవిగ్రహముమొక్క మొగము చూడవలెనని నేను తలయెత్తితినిగాని బేవా యములోని గాలిగోపుర ముయొక్క శిఖరమువలె నున్న యాతనిశిరస్సు తిన్నగా కంటికి కనఁబడినదిగాదు. అడవిపందియొక్క వెన్నమీఁది నిడుదవెండుకీలవలె నున్న యాతని కడుపుమీఁద నూగారు నడుమ సాదృప్తి కడ్డమువచ్చి బెదరింపఁగా క్షణకాలము తొలఁగిపోయిన భయదేవత మరలవచ్చి నాహృదయములోఁ బ్రవేశించి నాకన్నులను మూతవేసినది; అంగ

ముల నల్లలనాడించినది; మొగమును వెలవెలఁబాటించినది; పాణములను బాటఁదోలి శరీరమునంతను మరల వివశముచేసినది. ఇట్లు కొంతసేపు మరలమూర్ఛపోయి రెండవసారి తెలివి తెచ్చుకొని కన్నులువిచ్చి చూచునప్పటికి నేను మొదట ననుకొన్నట్లుగా పయికి పిన్న రాక్షసుని నోటిలోనికిఁబోక క్రిందికి భూమిమీఁదికి వచ్చి యున్నాను. అప్పుడు భూమిమీఁదనున్న నన్నయిరువురు రాక్షసులును మోకాళ్ళ మీఁద గూరుచుండి వంగి నాయవయవములను శోధించి చూచుచున్నారు. ఆసమయమునందు నేను కదలి భూమిమీఁద నడువనారంభింపఁగా వారు సంతోషించి తమలోతామేమో చెప్పకొని నన్ను మరల చేతులతోఁబట్టి మనదేశమునందు పిల్లలు పక్షిపిల్లలను బట్టలతోఁ బెట్టుకొని తీసికొనిపోవునట్లు నన్ను తమ బట్టలతోఁ బెట్టుకొని మఱియొక యింటికిఁ గొనిపోయి వాకిట బల్లమీఁదఁ గూరుచుండి చదువుకొనుచున్న మఱియొక రాక్షసుని జూచి నమస్కరించి యాతనితో నేమేమోచెప్పి మెల్లగా నన్నాతని బల్లమీఁదఁ బెట్టిరి. ఆతఁడును నన్ను మొట్టమొదట తన చేతిలోనున్న పుస్తకముతో మెల్లగా కదల్చిచూచి, కొంతసేపు నా మొగమువంకను చేతులవంకను వంగిచూచి యాశ్చర్యపడి, పురుగును కఱిచిపోవునేమోయని భయపడి మనము నేర్పుతో పట్టుకొనునట్లు మెల్లగా తనచేయి నావెనుకకుపోనిచ్చి సాహసించి చటుక్కున ముందటి వ్రేళ్ళతో నానడుము పట్టుకొని పయికెత్తి, వెల్లవెలికిఁబట్టి మొగముచేరువను బెట్టుకొని కొంతసేపు నన్ను నిదానించిచూచి చిఱునవ్వునవ్వి, నన్ను మెల్లగా మరల బల్లమీఁదఁ బెట్టెను. కఱుతునో కుట్టుదునోయన్న భయముచేత నన్నతఁడు గట్టిగా పట్టుకొన్నందున వ్రేళ్ళమొత్తునుచేత నానడుమునలిగి తరువాత మూఁడు దినములవఱకును నా నడుమునెప్పి పోయినది కాదు.

నన్ను మొట్టమొదట మట్టిచెట్టుకిందచూచినవాడు నాలుగేండ్ల ప్రియముగల బాలుడు. బాలుడైన హేతువుచేతనే యాపిల్లవాడు దిగంబరుడుగా నున్నాడుగాని చూలంకలోని కాపులం దటును దెస మొలవారు కారు. అక్కడ పెద్దవాండ్రందటును మనవలెనే తమకు తగిన వస్త్రములను ధరించుకొందురు. ఆబాలుడు డాడుకొనుటకయి యూనివేలువలనున్న మట్టిచెట్టువద్దకువచ్చి నన్నుచూచి మూర్ఛపోయి యున్నప్పుడు పసివాడగుటచేత నన్ను నిర్భయముగా పిల్లికూనవలె తన యింటికి బట్టుకొనిపోయి నేను మూర్ఛతేలునప్పటికి నన్ను తన తండ్రికి చూపుచుండెను. అతడును నన్నాశ్చర్యపడిచూచి మనవ్యరూపమున నంతచిన్న జంతువున్న వాతఁ యెప్పుడును విననందున, ఇటువంటి యచ్ఛతవస్తువును గొనిపోయి తన యజమానునికి కానుక చ్చుట యుక్తమనిభావించి తత్తణమే కొనిపోయి చూతనికి సమర్పించెను. అతడును నారూపమును జూచి వింతపడి, అంతచిన్నదిగా నున్నకు మనుష్యరూపమగుటకు సందేహములేదని నిశ్చయించి అయినను లంకాద్వీపము జ్యోతిష భూమియగుట చేత జ్యోతిష్కుల నడిగి మట్టి సిద్ధాంతముచేయుట మంచిదని యెంచి, జ్యోత్యులనిమిత్తము సేవకులను బంపెను. ముహూర్తగ్రంథములను జాతక గ్రంథములను, సాముద్రిక గ్రంథములను చేతఁ బట్టుకొని కొంచెము సేవటికి నలుగురు సిద్ధాంతు లక్కడకువచ్చిరి. అప్పుడతడు నన్నా కాలజ్ఞులకు చూపఁగా వారు నేనే జాతి జంతువునో నిర్ధారణము చేయుటకై గ్రహగతులను విచారించియు శ్వాసలు పరీక్షించియు శికునములనుజూచియు గణనవేయుట కారంభించిరి. ఆజ్యోతిష్కులలో నిద్దఱు మంచి పురాణవేత్తలు. మనదేశమునందువలెనే యాదేశమునందును పురాణములున్నవి. వారిలో నొకపురాణవేత్త కొంచెముసేపాలోచించి యొకచోట కలియుగములో నేలము

లగ చెట్లకు నిచ్చెనలు వేయునంతటి హాస్వాంగులుపుట్టుదురని చెప్పియు
 న్నందున నట్టి వారిలో నేను ప్రథముడనని చెప్పెను. ఇంకొక పురా
 ణవేత్త తనవేలితో నన్ను కొలిచి వాలఖిల్యాదు లని యొక తెగమ
 వారు లంగుష్ఠమాత్రశరీరు లుందురని పురాణములలోఁ జెప్పియున్నం
 దున నేను వాలఖిల్యాదులసంతతివాడ నని చెప్పెను. ఇట్లు పురాణ
 మాగాళమున మాత్రమే కాక తరువాత నలుగురు సిద్ధాంతమునుజ్ఞ్యై
 తిషమార్గమునకూడ నాలోచించి నేను మనుష్యుడనని యేకవాక్యము
 గాఁ బలికిరి. కొంతగాఁ బోయినవానికి నీకు సారిసిద్ధాంతములన్నియు నె
 ట్లు తెలిసినవని కొందఱు ప్రశ్న వేయవచ్చును. నాకప్పుడా సంగతులేవి
 యు తెలియనేలేదు. తరువాతఁ గొంత కాలము వారి దేశములోనుండి
 నేను వారిభాష నేర్చుకొన్న తరువాత నాకీసంగతు లన్నియు వారు చె
 ప్పఁగా బోధ పడినవి. వారిభాష కొన్ని దేశ్యపదములతోఁ గలిసియు
 న్నను విశేష భాగము సంస్కృతపదములతో నిండియున్నది. అందుచే
 త మన భరతఖండనివాసులకు వారిభాష నేర్చుకొనుట మిక్కిలి సుల
 భము. నేను వారిభాష నేర్చుకొన్న క్రమము చెప్పబూనుకొన్నచో
 మీకింపుగా నుండకపోవచ్చునని యెంచి మీ కావివరములు చెప్పక నే
 ను మూఁడుమాసములలో వారిభాష నొకవిధముగా మాటాడుటకు
 నేర్చుకొన్నానని మాత్రము విన్నవించుచున్నాను. ఇట్టి స్వల్పాంశముల
 నుగూర్చికూడ వివరములు వివరలెనని వేడుక పడువారు కొందఱున్న
 పక్షమున, వారు శ్రద్ధాభివ్రులయి నాయొద్దకు వత్తులేని నేను మర్కము
 విడిచి వారికి సమస్తమును తనివిడిట వినిపించెదను.

రెండవ ప్రకరణము.

మొదట పరీక్షణములో నేను జెప్పిన సత్యములను విన్నవారు నాసత్యసంధతనుగూర్చి సంశయపడకపోయినను మనుష్యాశనుల దేశమునకుఁబోయి వారిచేత భక్షింపఁబడక యొక్కమనుష్యుఁ డెట్లు మనకీకథలను జెప్పటకు జీవింపఁ గలిగెనోయని యాశ్చర్యపడకపోరు. నేను రాక్షసులచే భక్షింపఁబడక పోవుటకుఁ గారణము లనేకములు కలవు. అందు ప్రధానమయినది నే నాఁడుమౌళయాళముగో నేర్చుకొన్న మంత్రముహిమ. రెండవది యీ కాలమునందు రాక్షసులు మనుష్యభక్షణమును మానుకొనుట. “వ్యాఘ్రము లెప్పుడయిన మాంసాశనము మానివేయుచు? స్వభావముచేత మర్త్యాశనులయిన దనుజులు మనుజు భోజనముత్యజించుట యెట్లుసంభవించును? ఈవారత నమ్మదగి యుండలేదు.” అని మనకర్మజ్యేష్ఠులయిన శ్రోత్రియులొక వేళ నామాటలు పూర్వపక్షముచేయఁ జూడవచ్చును. అయినను సత్యమెప్పుడును సత్యమే యగును. సూర్యచంద్రుల గతులు తప్పిననుతప్పవచ్చును. గాని నానోటినుండి మాత్ర మసత్య మెప్పుడును రాదు. నేను సూర్యుఁడు పశ్చిమమున నుదయించి దక్షిణమున నస్తమించునన్నను నామాట సత్యముకావలసిందే. సాయథాధామును పరీక్షించుటకయి మీలో నెవ్వరయిన నీదేశమున కొక్కసారి నావెంట వచ్చినపక్షమున మీకు నాసత్యవాక్య ధురీణత బట్టబయలగును. దానవులు మానవాశనతను మానుటకును కారణములేకపోలేదు. దానికిని రెండు కారణములున్నవి. అందొకటి మనుష్యులు క్రినుక్రిముముగా హాస్యశరీరులగుచు వచ్చుటచేత నెందఱినిభక్షించినను నొక్క ముద్దయినను చాలకపోవుట. రెండవది విభీషణుఁడు లంకాధిపత్యము వహించి రాక్షసరాజయిన

తరువాత శ్రీరాములవారి నూఁదఁగల భక్తిచేత నిఁకముందు రాక్షసు లెవ్వరును మనుష్యభక్షణము చేయఁగూడదని శాసనముచేయుట. ఇట్టికిని లంకారాజ్యమును విభీషణుడే యేలుచుండుటచేత రాజశాసనమునుబట్టి రాక్షసులు మనుష్యాశనత్వమును విడిచిపెట్టికామరూపులైనను మనుష్యసంచారముగల దేశములకు బోవుట బొత్తిగా మానుకొన్నారు. నామాటయొక్క సత్యమును సిద్ధాంతపఱచుటకయి మన దేశమునకిప్పుడు రాక్షసులు రాకుండుటయే ప్రత్యక్షనిదర్శనముకదా? విభీషణు డిప్పుడు లంకారాజ్యము చేయుచున్నాఁడన్నమాట విన్నప్పుడు “త్రేతాయుగమునందు రాముని వరిజనుడైన విభీషణుని కాలమెక్కడ? ఈకలికాలమెక్కడ? అతఁడిప్పుడు లంక నేలుచుండుటయెక్కడ?” అని తెలియనివారు సందేహపడుదురేమో! తెలియనివారు తమ మనస్సులలో నేమనుకొన్నను తెలిసినవారు మాత్రము విభీషణుడు చిరకాలజీవులలో నగ్రిగణ్యుడని పురాణములవలన నెఱిగియుండుటచేత నేను చూచివచ్చి చెప్పిన యీసంగతిని గూర్చి యణుమాత్రమును సందేహపడరు. ఈవిభీషణుడు రాజయియున్న హేతువునుబట్టియే లంకాద్వీపము సింహళము కాదని వెనుకటి ప్రకరణమునందు వాగ్దానము చేసియున్న ప్రకారముగా నేనిప్పుడు సిద్ధాంతము చేయఁబోవుచున్నాను. పట్టాభిషేక కాలమందు శ్రీరాములవారే యీచంద్రితారార్కముగా లంక నేలుచుని విభీషణునితో నానతిచ్చిసందున, ఇప్పుడింగ్లీషువారేలుచున్న సింహళద్వీప మెప్పుడును లంకాద్వీపముకాఁజాలను. అంతే కాక యీరెండు ద్వీపములకునుగల వైశాల్యాది భేదములనుగూడ విచారింపుడు. శ్రీమద్రామాయణములో వాల్మీకిులవారు కిష్కింధాకాండను లో

“కో వీరో యోజనశతం లంఘయేచ్ఛ ప్రవంగమః ”

అని యేవానరపీరుడు లంకకు నూఱుయోజనముల సముద్రమును

దాటునని య గదుఁ జడిగినట్టు చెప్పియున్నారు. శ్రీవాల్మీకులవారే యుద్ధకాండమునందు

శ్లో॥ “దశయోజనవిస్త్రీణాం శతయోజనమాయతం ।

దదృశుర్దేవగంధర్వా నలసేతుం సుదుష్కరం.”

అని నలుఁడు నూఱుయోజనములపొడుగును పదియోజనముల వెడల్పునుగల సేతువును కట్టినట్టు సెలపిచ్చియున్నారు. సింహళమే లంకయైనపక్షమున, రామేశ్వరమునకును లంకకును మధ్యనున్న సముద్రము నూఱుయోజనముల వెడల్పు గలదయియుండవలెనుగదా? నూఱుయోజనములనగా వేయిమైళ్ళు; వేయిమైళ్ళమాటయటుండఁగా నూఱుమైళ్ళయిననులేక రామేశ్వరమునకును సింహళద్వీపమునకును మధ్యనున్న సముద్ర మిగ్గి షువారి లెక్కప్రకారమే అఱువదిమైళ్ళున్నది. రామేశ్వరమున కఱువదిమైళ్ళదూరములోనుండి మిక్కిలి నిడువైనచోట ౨౭౦ మైళ్ళును, మిక్కిలి వెడల్పుయినచోట ౧౪౦ మైళ్ళునుగల చిన్న సింహళద్వీప మెన్నఁడయిన లంకాద్వీపము కానేర్చునా? సింహళమునకును రామేశ్వరమునకును నడుమనున్న యిసుక తిన్నెలే సేతువయినపక్షమున, పూర్వ మాంజనేయూదివానరవీరులు హిమవత్పర్వతాదులనుండి విడిచి తెచ్చి పడవేసిన పర్వత శిఖరములన్నియు నేమయిపోయినవి? సింహళమే లంకయైన పక్షమున, అందు మహాసర్వలయిన రాక్షస సత్తములుండక దుర్బలులైన యటవనాంధ్రుని సింగాలీవాంధ్రుని కాపురమేలయుందురు? కాఁబట్టి యిట్టి హేతువులను చక్కగా పరిశీలించి హాణులు న్నాసిన గ్రంథములను విశ్వసించక, సింహళద్వీపము లంక కాననియు నేనిప్పుడుపోయి చూచినదియే రావణలంకయనియు మీరు దృఢముగా నమ్ముఁడు.

మనమింక భూగోళశాస్త్ర ప్రసంగమును కొంచెముసేపు చాలించి ప్రస్తుతకార్యాంశమునకు వత్తము. నాకొత్తయజమానునిపే

రు మహాకాయుడు. అనామధేయముచేతనే యతడు రాజబంధువుడయినట్లు మీరూహింపవచ్చును. అతడు నాయందు పుత్రినాత్సల్యము కలవాడయి నాచున్న పానానలను గూర్చి పత్రిదినమును తానే విచారించుచు, మూషికమాజాకాలాదిజంతువులవలన నాకేవిధమయిన యపాయమును గలుగకుండ రక్షించుచుండుటకయి యెనిమిదేండ్ల ప్రియముగల తఃపుత్రికకు నన్నొప్పగించెను. మూషికమాజాకాలాదులవలన మనుష్యునకు భయమేము? మీరనుకొనఁగూడదు. అక్కడియెలుకలు మనదేశపు కుక్కలంతలేసియుండును. ఇక పిల్లలన్ననో మన గోవులకంటె కొంచెము పెద్దవి. కాబట్టి యిట్టి పెద్దజంతువులవలన నావంటి యల్పశరీరి కపాయము సంభవించుట యేమియాశ్చర్యము? నేనక్కడకుపోయిన మూడవనాడే నాకొక్క గొప్పగండము తప్పిపోయినది. మీరాకాశవిన్నచో నాసమయోచిత బుద్ధికిని నిరుపమానధైర్య సాహసములకును మహాశ్వర్యరసమగ్న మానసులు కాకమానరు. నేనిప్పుడు పేర్కొన్న చిన్నదాని వేషకకొఱకయి యింటివారు రెండు కంచమేకలను పెంచినారు. అందొకటి వారముదినములక్రిందటరెండుపిల్లలను పెట్టినది. నాని నొకటితల్లి పాలుత్రాగియాటలకయి చెంగుచెంగున గంతులు వేయుచు నేను సిలుచున్న వైపునకు పరుగెత్తుకొనిరామొదలు పెట్టెను. అటునాటి మహాజంతువు మృత్యుదేవతవలె నామీడికిపరుగెత్తుకొనివచ్చుచున్నప్పుడు బ్రాహ్మణుడ నయ్యును నేనణచూత్రమును జంకక వెనుకంజ వేయక, వ్యాఘ్రములు మొదలయి... కూరజంతువులు సహితము పత్రిఘటించినలువబడినవారిమీడికివచ్చుటకుభయపడునని వేటకాండ్రీవలన మనదేశమునగును పిన్నమాటనుబట్టి వీరభటునివలె ధైర్యముతో దానికెదురుగా నిలువఁబడితిని. అయినను మనదేశపు పులులకంటెను సధిక సాహసము గలదయి యామేకపిల్ల నాశూరగుణమును పత్రిత్యక్షముగాఁజూచియు వెఱచి వెనుకదీయక తలవంచుకొని నా

మీఁది కొక్కదుముకు దుమికెను. నేనప్పుడు సమయోచితబుద్ధిగల
వాడనయి పక్కకు తొలగి తప్పించుకొని యమపాశములవంటి నా
శాహుపాశములను దానిమెడకు తగిలించియుండనిపక్షమున, వజ్రా
యుములవంటి దానిముగదటికాళ్ళకిట్టులు రెండును నాతోమ్ముమీ,
దొబడి పాణిపాయము చేయలేక పోయినను బలమయినగాయమునై
నఁ జేసియుండును. అది మెడపట్టు వదల్చుకొనవలెనని పెనఁగులాడఁగా,
పట్టువదలిపక్షమున నన్నది కాళ్ళకిందనగదొక్కునని నేను భల్లూ
కపుపట్టుపట్టి వదలకపోగా, అంశుటనూగురుపురకును భారతయోధు
లకువలె ఘోరమున ద్వంద్వయుద్ధ మారంభమయినది. శాహాబా
హిని దంతాదంతిని నఖాంఖిని నేనుజేసిన యానుహాయుద్ధములో నేన
క్షుతశరీరుడనయి నాశత్రువును రెండుయూడచోట్ల గాయపఱచి విజ
యోన్ముఖుడనయి యూడఁగా, ఆమెఁకపిల్ల పాణిరక్షణార్థమయి క
డపటికీప్రయత్నముచేసి పర్వతగుహలు చూఱు మోయునట్లు మాపు
మని యొక్కసింహనాదముచేసి తనబలమంతను జూపి నన్ను బీరపాను
మొదటికీడ్చెను. నాబలశౌర్యములేమనిచెప్పను ! అంతచేసినను నా
పట్టు నేను విడువలేదు. అది రాక్షసభూమి యగుటచేత దేవతలు రా
వెఱచిరిగాని. ఆరణరంగమే మనపుణ్యభూమియైనపక్షమున నాశౌర్యవీ
ర్యధైర్యములకు నామీఁద తప్పక దివినుండి సురలు విరులనాన
కురిసి యుందురు. నాశౌర్యకీర్తులను విద్యాధరకాంతలు దిగంత
ములయందు తమ నూతనగీతములతో గానముచేసియున్న పక్షమున,
జాగ్రహ్మణులు రణభీరువులని లోకములో నీవఱ కక్రిమముగా
వ్యాపించియున్న యపవా దమొక్కని మిషముతో పటాపంచలయి
పోయియుండును. అయినను నాకంటెముందు భారతయుద్ధమునందు
ద్రోణకృపాశ్వత్థామాది జాగ్రహ్మణోత్తములుచూపిన శౌర్యమువలననే
యీ యపనింద కొంతవఱకు తొలగిపోయినది. ఆసంగతి యటుండ

నిండు. ఇట్లు యోధానుయోధుల మయి మేమిరువురమును బీరపాదు మొదలు చేరునప్పటికి మా కాలు నేలమీఁదనిలువక జారంగా పట్టునదలి మే ముభయవీరులమును చుట్టచుట్టుకొని కొత్తగా సేనకులు సీరుపోయుటచే మహాకావమువలె నిండియున్న యాపాచులోఁ బడితిమి. దైవికముగా నింతలో లోపలినుండి నాయజమానునికూతురే దోపనిమీఁద మాయుద్ధభూమికి వచ్చి మమ్మిద్దఱను పయికిఁదీసి విడిపించెను. ఈశ్వరానుగ్రహమువలన నాకిప్పుడు స్థలగండ మొకటియు జలగండ మొకటియు రెండు గండములు నొలఁగఁబోయినవి. “మనిషి కాటుకు నుండు లేదు.” అని మన దేశమునందు పామరు లూరక పలుకుదురు గాని నేను దయాగుణప్రధానులగు బ్రాహ్మణకోటిలోఁ జేరినవాఁడనగుటచేతనో మఱి యే హేతువుచేతనో నాకాట్లాఁఁగాగి శివుని కేవిధమయిన యపాయమును జేయలేదు; తుదకు దానిచర్మమునైనను ఛేదించలేదు. ఛాగశాబక బ్రాహ్మణకుమార సమరోపాఖ్యానంబును సీపుణ్యకథను విన్నవారును భక్తితోఁ జదివినవారుచు స్థలజలగండములనుండి విముక్తులగు సర్వకార్యములయందును విజయము నొందుదురు. దీనికి సందేహించినవా రథోగతులగుదురు. ఈప్రథమయుద్ధ మయినతరువాత మొకనాఁడు నాయీచతుష్పాద శత్రువు మరల నామీఁదికి రాజూచినదిగాని, నేను ముందుగానే జాగరూకతపడి పూర్వానుభవమువలన ద్వంద్వయుద్ధముమాని దూరము నుండియే శిలాయుద్ధముచేసి దానిని తఱిమివేసి శత్రువిజయము పొందినాను. ఇటువంటి యపాయములు మరలమరల వచ్చుచుండునని భయపడి యాచిన్నది తనతండ్రిగారిలోఁ జెప్పి తనబామ్మరింట న్నొక మూలను చిలుకపంజరము నొకదానిని బెట్టించి నాకు నిరపాయమయినగది నమర్చుటయే కాక, ఒకగిన్నెలో సీరుపోసి నన్నందుఁ బడవేసి మునిగిపోకుండ తనచేతులతోఁ బట్టుకొని దినమునకు రెండేసి మా

ఋణుచొప్పున నా కీతనేర్పి కొన్ని దినములలో జలమునకు భయపడ వలసిన యావశ్యకము లేకుండ జేసెను. ఇట్లు సుఖోపాయములుచేసి నాప్రాణరక్షణముచేసిన పుణ్యస్మరాలయిన యాబాలికపేరు మం దోదరి. ఆదేశమునకు నడచిన నాయద్భుతచర్య లిట్టి వనంతములు గలవుగాని, నేనే వాని నన్నిటిని బ్రశంసింపఁ బూనినచో నాత్మస్తుతి గానుండునని యావణాన మిందు మానివేయుచున్నాను. దివ్యజ్ఞాన మానసియులయిన మహాత్ము లెవ్వరైనఁ బసిపూసి యాయమానుషచ ర్యలు నశింపనీక లోకోపకారార్థముగా మహానాయువులో ముద్రి తమయియున్న లిపిని జూచి ప్రచురింతురుగాక !

మందోదరియొద్ద నుక నాటిప్రాతఃకాలమున నే నెంటిగాఁ గూరుచుండి మనదేశపితృములనుగూర్చి ముచ్చటించుచుండఁగా లో పలినుగిది యొకకొత్తపురుషుఁడు వచ్చి నన్ను “సత్యా!” అని పిలిచి పలుకరించెను. సత్యరాజాచార్యులని హాపేరంతయు నుచ్చరించుట కష్టముగా నున్నందున, ఇంటివారు నన్ను సత్యుఁడన్న సంగిహానామ ముతో పిలుచుచుండిరి. నామొగమెన్నఁడును జూడని ఈకొత్తవాఁ డు నాపేరెల్లెఱుగఁ గలిగెనని నాలో నే నాశ్చర్యపడుచు మాఱు మాటచెప్పక తెల్లపోయి చూచుచుండఁగా, ఆపురుషుఁడంతలో తన రూపమును మార్చి నాయజమానుఁడయిన మహాకాయుఁడయి “యిప్పుడయిన నన్నెఱుగుదువా?” అని మరల నడిగెను. ఇదియే మో యింద్రజాలమయి యుండునని నాయద్భుతమప్పుడు మఱింత యెక్కువ కాఁగా నానోటినుండి బొత్తిగానే మాటవచ్చినదికాదు. విశో దముకొఱకు కామరూపమును జూపిన నన్నుజూచి యిట్లేల యింత యాశ్చర్య పడుచున్నావని నాయజమానుఁ డడుగఁగా నేనప్పుడు మాన పురాణములలోని రాక్షసమాయలును కామరూపములును స్మరణ కుఁ దెచ్చుకొని, పూర్వము మారీచుఁడు మాయలేడి యగుటయు

వాతాపి మేఘయగుటయు శూర్పణఖ మనుష్యస్త్రీ యగుటయు, దలఁచుకొని మనస్సు సమాధాన పఱచుకొని, ఇప్పుడు తెలిసినదని గద్గదస్వరముతో నుత్తరము చెప్పితినిగాని నామాట యాతనికి వినిబడినది కాదు. ఆ దేశమునందు మా సంభాషణములో నాకొక్క పెద్ద కష్టమువచ్చినది. నేనెంత బిగ్గరగా నఱచినను వారిరాకాసి చెవులకు ఎఱుమాటలు గుసగుసలు తెచ్చెక్కువ స్పష్టముగా వినిబడకుండెను. వారెంతమెల్లగా నేకాంతమాడినను వారి మాటలు నాసూక్ష్మ శ్రవణములకు పిడుగులవలె కణకణోరములుగా వినిబడుచుండెను అందుచేత నచ్చటి నిరంతరశబ్దములచేత నాచెవులు చెవుడుపడకుండ నేను కణారంభములలో గుడ్డలు కుక్కు కోవలసినచ్చినది. వారు నాతో మాటాడనలసినప్పుడెల్ల నన్ను చేతులతో బయికెత్తి చెవులచేత బెట్టుకొని గట్టిగా మాటాడుమనుచుండిరి. దీనినిబట్టి మనుష్యుల మనున మన కున్న శ్రవణేంద్రియపటుత్వమును సూక్ష్మశబ్దగ్రహణశక్తియు రాక్షసులకు లేననుట స్పష్టమేకదా ! అయినను మనకంటె వారియెద్ద కామరూప మొకటి విశేషముగా నున్నది. సర్వసముదాయన యీశ్వరుఁ డొక్కొక్కస్పృష్టి యం దొక్కొక్క విశేషమును బెట్టుచుండును. కామరూపు లగుటచేత రాక్షసులు తామరూపమును పొందఁగోరినను సంకల్పమాత్రమునఁ దా మరూపము ననాయాసముగా పొందఁగలుగుదురు. అయినను వారు సూక్ష్మరూపములను ధరింపఁ గోరినప్పుడు చీమలవలెను దోమలవలెను కాఁజూతురేగాని నావంటి సూక్ష్మమనుష్య రూపమును ధరింపవలెనన్న యూహ యీ వఱకెన్నఁడును నీ రిలో నెవ్వరికిని కలుగలేదు. అందుచేతనే నారూపమును జూచుటచేత నాదేశమునం దెల్లవారికిని సత్యాశ్చర్యము కలిగెను.

అదినము నాయజమానుడు మనస్సులో మిక్కిలి యుల్లాసముగా నున్నందున నానావిషయములనుగూర్చి నాతో సల్లాపించుచు తన పెద్దల ప్రసంగము తెచ్చెను. అప్పుడు నేనందుకొని పూర్వచరిత్రమును తెలిసికొన వలెనన్న యభిలాషతో రామాయణమునందు వర్ణింపబడిన రావణుని మంత్రియైన మహాకాయుడు మీకేమి కావలెనని యడిగితిని. అతడు పయివంకజూచి వేళ్ళుమడిచి లెక్కవేసి యాతడు తన వంశమునకు మూలపురుషుడగుటయు, తానాతనికి పండ్రిండవ పురుషుడగుటయు, చెప్పి వెచ్చనూర్చెను. నేనును వేళ్ళు మడిచి యుగప్రమాణమునుబట్టి రామరావణ యుద్ధము జరిగిన తేత్రాయుగమునుండి లెక్కవేసి, ద్వాపరయుగ ప్రమాణ సార సవత్సరములు ౮౬౮౦౦౦ ల తోను కలియుగమునం దిప్పటికి భుక్తమయిన ౪౯౮౨ సంవత్సరములను జేర్చి ౮౬౮౯౮౨ మొత్తము తేల్చి, దానిని పండ్రింటిచేత భాగించి యొక్కొక్క తరమువారి జీవితకాలము ౭౨౮౦గి సంవత్సరముల రెండుమాసములని రాక్షసుల యాయుఃప్రమాణమును నిణాయముచేసి, మీరు వెచ్చనూర్చిన కారణమేమని నాయజమాను నడిగితిని.

మహాకాయుడు — మా పెద్దలస్థితిని దలచుకొని యిప్పటివారి యల్పాయుష్కతయు నల్పశక్తియు నల్పకాయత్వమును విచారింపగా దేశాభిమానము గలవారి మనస్సులో దుఃఖమెట్లు కలుగకుండును?

సత్య—మీమాటలు నాకు వింతగానున్నవి.

మహా—ఏమివింత? మాపూర్వు డొకడు భూమిని చాపగా చుట్టి చంకకింద పెట్టుకొని పరుగెత్తెనుగదా! అతని శక్తిమందట నిప్పటివారిశక్తియెంత? ఏదీ యిప్పుడొక్కరిని భూమిని కాదుగదా, యాద్వీపమును చాపగాచుట్టునును చూతము. పూర్వమొక మహాపురుషుడు సముద్రము మోకాలిబంటిగా తిరుగుచుండగానాతని మేద

స్మృతోఁగదా యీభూమిచేయఁబడినది ! ఇప్పుడు భూమండలమంత కాదుగదా శిరస్సులో మాద్యీపమంత మెదడున్నవాని నొక్కని శూపుము. జనులంతకంత కల్పకాయలగుచున్నందున కీయొక్క సిద్ధర్థము చాలదా ? అల్పకాయలు నల్పశక్తులు నగుటచేతనే మావారంతకంత కల్పాయుష్కులకూడ వగుచున్నారు.

సత్య—తేత్రాయుగమునుండి నేటివఱ కొక్క పురుషుడే మీలంకను రాజ్యము చేయుచుండఁగా మీవారల్పాయుష్కులనెదరేమి ?

మహా—దిరకాలజీవి గనుక విభీషణుఁ డొక్కఁడు మాత్రమింతకాలము రాజ్యము చేసినాఁడు. అప్పుడే రెండు యుగములలో నాతని రాజ్యకాలములోనే పండ్రెండు తరములు చెల్లిపోయినవి. ఆతని కిప్పుడు పండ్రెండవతరమువారు మంతులయినారు. తామొక్కఁడు బ్రతికియున్నను భార్యపుత్రాదులు మృతులగుటచేతనే కదా విరక్తుడయి విభీషణుఁ డిప్పుడురాజ్యము మంతులకొప్పగించి సువేలాదియందు తపస్సుచేయుచున్నాఁడు ! ఇట్టిదుష్కాలమును జూచి నేనెట్లు చింతిల్లకుందును ?

సత్య—ఓమహాకాయా ! మాదేశస్థితిని దలచుకొనఁగా మీకు కలుగుచున్న విచారమే నాకును కలుగుచున్నది. మావారంతకంత కల్పాయుష్కులగుచున్నారు. పూర్వము దశరథుఁ డటువదివేలయేండ్లు రాజ్యముచేసినాఁడు. ఇప్పుడటునూత్రేండ్లు బ్రతికినవా డయిననులేడు. అగస్త్యుఁడు సముద్రోదకమునంతను పానముచేసెను. ఇప్పుడొక్క చెఱువెడు నీళ్ళు త్రాగువాడయినను లేడు.

మహా—పూర్వము మీవారంతటి స్థూలకాయలుగానుండి నందుననే మాపెద్దలు మనుష్యాశకులయి కడుపునిండ తృప్తిగా భోజనము చేయుచుండెడివారు. నిన్నుఁబట్టిచూడఁగా మీమనుష్యులిప్పుడు

మాకొక్క ముద్దకయినను చాలనట్లు కనబడుచున్నారు. అయినను పూర్వాచారము విడిచిపెట్టరాదు. శిష్టాచారమును మీటుటకంటె లోకములో పాపము మఱొక్కటిలేదు. కలిమహిమచేత చండశాస నుడైన మావిభీషణమహారాజు మనుష్యభక్షణము నిషేధించి పాప ము కట్టుకొన్నాడు గాని రాక్షసుల కులధర్మమయిన మనుష్యాశనత ను మాన్పించి శిష్టాచారము చెడిగొట్టుట సీతికాదు. నేనీసంగతి శిష్టాచారము బూతరాదని చెప్పుచున్నానుగాని యల్పాంగులయిన మనుష్యకీటకములను తినుటచేత మాకడుపులు నిండునని చెప్పుచుండ లేదు.

ఓభరతఖండ నివాసులారా! ఈతఁడు విభీషణనిపరిపాలనలో నున్నను మనస్సులో తన రాక్షసస్వభావము నెట్లు పడువకున్నాడో చూచినారా? నే నధికముగా మాటాడినచో నాపాపాత్ముఁడు నన్నె క్కడ నోర వేసుకొనునోయన్న భీతిచేత మతేమియు మాటాడక, జీవ హింసయు నందఱో నరవధయు సంతకంటెను ముఖ్యముగా బ్రహ్మ హత్యయు పాపములని చెప్పవలెనని నాలుక చివరకు వచ్చినను బల వంతముగా నాపుకొని యూరకున్నాను. ఇప్పుడు లంకలోఁగూడ రాజభక్తు లనబడెడు విభీషణ పక్షమునారైన నవనాగరికులు కొంద టు బయలుదేరుచున్నను, మహాకాయుఁడు పూర్వాచార పరాయణుల యైన శిష్టాగ్రగణ్యులలోనివాఁడు. ఈకథ సాగినకొలదిని లంకలోనున్న యిరు తెగలవారి చరిత్రములును గొంతకొంత వచ్చును గనుక ప్రిస్తు త మావిషయమును విడిచిపెట్టుచున్నాను.

మూడవ ప్రకరణము.

కొందఱక్కడక్కడ శాస్త్రవిశ్వాసములేని నాస్తికవాదు లిప్పు డిప్పుడుద్భవిల్లు చున్నను మనదేశమునందువలెనే లంకాద్వీపమునందును సాధారణముగా జనులు శాస్త్రబద్ధులయి పూర్వాచారపరాయణులయిన శిష్టులుగానే యున్నారు. అందులోను వారికి పరమ ప్రామాణికమయిన శ్లోతిషశాస్త్రమునందు విశ్వాస మత్యధికము. ఒక్కజ్యోతిశశాస్త్రమే లేక యుండినయెడల, ఆదేశమునం దేవ్యవహమునందును సత్యము గనుగొనుటయే దుర్లభముగానుండి యుండును. అక్కడి జనులందఱును కామరూపులగుటనుబట్టి తమ తమ యిచ్చవచ్చిన రూపములను ధరించి చౌర్యము మొదలయిన నేరములను జేయ సమర్థులగుటచేత సాక్షులను విమర్శించి వారినిదండించుట సాధ్యము కాదు. వృశ్చికోమును సర్పకోమునిరూపమును ధరించి వచ్చి దొంగతనము చేసినప్పుడును, సర్పకోమును వృశ్చికోమునిరూపమును ధరించి వచ్చి వాని భార్యతో వ్యభిచరించినప్పుడును, దీక్షునాసుడు హ్రస్వనాసుని రూపము ధరించివచ్చి హత్యచేసినప్పుడును, హ్రస్వనాసుడు దీర్ఘనాసుని రూపమునుధరించివచ్చి యెరునియింటికి నిష్పంఠించినప్పుడును, చూచినవారిని పరీక్షచేసి యపరాధులను శిక్షింపఁబూనినచో దోషులు తప్పించుకొనిపోవుటయు నిష్కారణముగా నిర్దోషులకు శిక్షలగుటయు తటస్థించునుగదా ! కాబట్టియే యక్కడివారు నేరములను విమర్శించుటకలు సాక్ష్యమును మానివేసి న్యాయసభలలో వల్ల సత్యమును గనుగొనుటకై యయిదుగురేసి చొప్పున శ్లోతిషపండితులనుబెట్టి యున్నారు. వారు సత్యమును గనిపెట్టుటలో తఱుచుగా భిన్నాభిప్రాయులుగా నున్నను వారిలో నధికసంఖ్యాకుల యభిప్రాయము ననుసరించి ధర్మాధికారి దోషులకు దండనము విధించు

చుండును. అక్కడి వారికి దివ్యజ్ఞానమునూత్రము లేదు. భగవంతుడు వారికి దివ్యజ్ఞాన మనుగ్రహించకపోయినందుకు కారణములేకపోలేదు. కామరూపమును ప్రసాదించిన దేశమునందు దివ్యజ్ఞానమునుగూడ ప్రసాదించినపక్షమున, దివ్యజ్ఞానముచేత మాయ బట్టబయలయి కామరూపములవలని ప్రయోజనమే లేకపోవునని యెంచియే యపరిమిత బుద్ధిమంతుడయిన యీశ్వరుడు వారికి లోకోపకారార్థముగా దివ్యజ్ఞానము లేకుండ జేసినాడు. వారికంతకాలమునుండి కామరూపమును వహించు శక్తియున్నను వారేదైన సూక్ష్మరూపమును బొందవలెనన్న బుద్ధిపుట్టినప్పుడు చీమగానో దోమగానో నల్లిగానో బల్లిగానో మాటుచుండుటయే కాని నానంటి యంగుష్ఠమాత్రేశరీరముగల పురుషుడు కావలెనన్న బుద్ధి నేటివఱకును పరిలో నొక్కనికి నుదయించకపోవుటచేత నారూపముచూడగానే యెల్లవారికి నదృశ్యమును శారవమును గలిగెనని చెప్పితినిగాదా ! నన్ను శోధించిచూచి వాలఖిల్యమహ్నినిగా నిశ్చయించిన పౌరాణికులును జ్యోతిశ్శాస్త్రవేత్తలు నారాకను గ్రామమునం దంతటను ప్రకటించినందున జనులు తీర్థప్రజవలె వచ్చి నన్ను దర్శించిపోవ మొదలుపెట్టరి. అక్కడి వారు నాస్తికులుగా కయవతారములను మహామహిమలను నమ్మెడు ప్రమాణబుద్ధిగల భక్తిపరులగుట జేసి నన్ను దర్శింపనచ్చువారందఱును నాయందు భక్తిగలవారయి ఫలములను కానుకలను దెచ్చుచు వచ్చుటచేత మాయింట ప్రతిదినమును ఫలరాసులు పర్వతోపమానములగుచు వచ్చెను. నాయజమానుడు వానినన్నిటి నంగడికీబాపి యమ్మించుచు వచ్చుటచేత తద్విక్రయము కొంతవఱకాతనికిని లాభకరముగానే యుండెను. నామూలమున తనయప్పులుగూడ తీటుమాగ్గమేర్పడినందున నాయజమానుడు తనహృదయమున సంతోషించి కొంతకాలమయిన తరువాత దక్షిణలుగూడ నేర్పఱచి యాత్మాపరులను ప్రోత్సహింపఱుచు

చు వచ్చెను. ఈప్రకారముగా నే నాదేశమునం దల్పకాలములోనే చి
ఱుదేవతనయిపోయినాను. నామహిమలు శీఘ్రకాలములోనే చుట్టు
పట్లగ్రామములలోను దూరదేశములోనుకూడ వ్యాపించినందున యా
తాప్రభులు రేయింబగళ్ళు విరామములేక దూరదేశములనుండి సహి
తము మహాకృపలములను సువర్ణమంత్రపుష్పములను ధరించి యి
సుకచల్లిః రాలకుండునట్లు తీర్థప్రజలవలె రాదొడగిరి. నేను జంగ
మదేవతను గాగానే నాయజమానుడు తన మగిరిమునందుగల
యొక విశాలమయినగదిని దేవాలయమునుగామార్చి యొకమూల భీత
మమర్చి మాంబిగ్రహమువలె నందు నన్నెత్తుగాఁ గూరుచుండఁబెట్టి
జనులు తెచ్చుకానుకలు మొదలయినవానిని గ్రహించుటకయి నాపై
నొకయర్చకుని నేర్పఱిచి తాను ధర్మకర్తయయి వచ్చిన ధనమునంత
ను యథేచ్ఛముగా తననిమిత్త ముపయోగించుకొనుచుండెను. నా
యందు జనుల కింతపూజ్యతాబుద్ధి కలిగినందున కింకొక కారణము చె
ప్పఁబడిచిపోయినాను. మన్నించి వినుడు. నేనక్కడకుఁ బోయిన
నాలవనా డొకవృద్ధకాంత నానద్దకు వచ్చి, వాలఖిల్యాది మహాఘో
లకు దివ్యజ్ఞానమును మహిమలును గలవని పురాణశ్రవణాదాలవలనఁ
దెలిసికొన్నదగుటచేత భక్తిపూర్వకముగా నాకు నమస్కరించి, ప్ర
సవవేదనపడుచున్న తన కోడలికి కొడుకుపుట్టునో కూతురుపుట్టునో
చెప్పవలసినదని ప్రార్థించెను.

ఆమె ప్రశ్నయడిగిన కాలమునందులగ్న మురవి గురుచంద్రులు
విషమరాశి నవాంశములయందుండుటచేత.

శ్రోతృజ్ఞే పురుషాంశ కేషు బలిభిర్నాగ్నార్క గుర్విందుభిః
పుంజన్మప్రవదేత్సమాం శకగతైర్యుగ్నేషు తైర్వ్యవృత్తిః
గుర్వర్కావిషమేనరిం శశిసితా వక్రశ్చయ్యుగ్నేస్త్రీయం
ద్వ్యంగస్థా బుధవీక్షణాచ్చయమశౌ కుర్వంతి పక్షేస్వకే.

అను బృహజ్జాతకవచనమునుబట్టి కుమారుడు కలుగునని చెప్పినాను. శాస్త్రము లెప్పుడు నబద్ధములు కావు గనుక వృద్ధాంగన యింటికిఁబోయిన జాములోపల కోడలికి నేను జెప్పినట్లు పురుషశిశువు కలిగెను. అక్కడి జ్యోతిష్కులు మాత్రము లెక్క వేసి తమ శాస్త్ర ప్రకారముగా తప్పక స్త్రీశిశువు కలుగునని చెప్పిరట! చూచినారా? వారి శాస్త్రములకంటె మనశాస్త్రములయం దెంత యాధిక్యమున్నదో! ఆవృద్ధాంగన నేను జెప్పిన సంగతి జ్యోతిష్కులకుఁజెప్పగానే వారందఱు నావద్దకు మహాకోపముతో పరుగెత్తుకొని వచ్చి నీవేశాస్త్రప్రకారముగా కొడుకుపుట్టునని చెప్పినానో చెప్పునుని పట్టుకొనిరి; వారిశాస్త్రములకు విరుద్ధముగానున్నదంన శాస్త్రప్రమాణమును జెప్పిన స్వదేశాభిమానముచేత శాస్త్రబద్ధమైనవారు నాకేయి హాని చేయుదురోయని జడిసి యసత్యము పలుకుట కిష్టములేనివాడయి వారిప్రశ్నలకు తుర్రముచెప్పక మానముధరించి యూరకూటిసి. అందుచేత వారు నే నాఫలములను జ్యోతిశ్శాస్త్రముచేతఁ గాక మునులకుఁగల యాంతరదృష్టిచేతనే చెప్పినని తమతో దాము సిద్ధాంతము చేసికొని యాసిద్ధాంతములు గ్రామములో నాదివ్యజ్ఞానమునుగూర్చి గొప్పవారితో నెల్లఁ బ్రశంసించిరి. అందుమీదనన్ను ప్రశ్నలడుగుటకయి గొప్పవారిదిఱును రా మొదలుపెట్టిరి బుద్ధిమంతుడనుగనుక నాలో నే నాలోచించుకొని జ్యోతిషభూమియైన యాదేశములో నేమియుత్తరముచెప్పిన జ్యోతిష్కులవలన నేమి చిక్కువచ్చునోయని భయపడి యేమియు నుత్తరముచెప్పక యెవ్వరేప్రశ్ని వేసినను తలయూచి యూరకుండుచు వచ్చితిని. తరువాత నావద్దఁజేసిన జ్యోతిష్కులు తమ శాస్త్రములనుబట్టి నాశిరఃకంఠమున కథముచేసి యడిగిన ప్రశ్నల కన్నిటికి నుత్తరములు చెప్పి భక్తులను సమాధానపఱచి పంపుచువచ్చిరి.

నాయొద్ద నుంచఁబడిన యచ్చకులు మన దేశములోని పూజారు

అవి లోకో ధనాగ్రనోపాయములయందు మహాబుద్ధిమూతు లగుటచేత నాహాసాదము సర్వాభీష్టప్రదమని ప్రశ్నలకుగవచ్చిన నాగిహో జెప్పి యగ్రణిపండ్ల మొదలయినవి విద్యచేత చెడిపోని యాభిర్భులచేతుల లో జెట్టి నాకర్పణము చేయసాగిరి. ఇట్లుండగా నొకనాఁడు చేగువ పల్లెనుండి చాకిలివాఁ డొకఁడువచ్చి నాకు స్వాస్థాంగనమస్కారము చేసి తప్పిపోయి కొత్తగాకొన్న తనగాడిద కనబడునట్లునుగ్రహించ నలసినదని పార్శ్వించి దక్షిణాయును పండ్లను పల్కెముఁజెట్టి యగ్ర కాలకు సమర్పించెను. ఆయర్పకు లాదక్షిణను స్వీకరించి తిన్నగాపం డని యగ్రణిపండ్లవంటి నానిచేతిలో జెట్టి యాదేశా ప్రసాదమును దేశాంతాసర్వధానమునందే పరిగ్రహించి మొక్కి పొమ్మని నానికాజ్ఞా నాఁడొప్పికారియుగా ప్రసాదము స్వీకరించి భక్షించి తన యాంత్ర పోవుచు వఁడొ త్రోవహోనే యాప్రసాదము వరగానములు, భక్తికళివోగనాధకమయి నానిచేతులలో తూలనుపుట్టించి విశేషన గువమీఁద నానిని చెఱుపు గల్గుమీఁదికి పరుగెత్తించి యక్కడ తు న్నాచెట్టికి ద మేయుచున్న నాని గాడిదను జూపెను. నాఁడు నాప్ర సాదమహిమ కత్యుత్పతపడి తన గాడిదను తిన్నగా తన యింటికి నోలుకొనిపోయి తన బంధుప్రలకెల్లను జూపి నామహిమలకు గాధలుగా పోగఁడను. ఇట్లు నామహత్త్వములు దేశమంతటను వ్యాపించినందున, గాడిదలు, నేదెలు, ఆవులు మొదలయినవి తప్పిపోయినవారందఱును చుట్టుపట్ల గ్రామములనుండి ప్రసాద స్వీకారార్థము నాదర్శనము నకు రావొడఁగిరి. ఆమఱునాఁడే యాచాకిలివాని గ్రామమునుండి తనగాడిద తప్పిపోయిన దని నాని చుట్టమొకఁడును, తనయెద్ద తప్పి పోయిన దని కాపువాఁడొకఁడును రాగా, మాయర్పకులు వారివలన విద్యుక్తిములగు దక్షిణాలను గ్రహించి యగ్రణిపండ్ల ప్రసాదమును వారిచేతిలో జెట్టి నాయెదుటనే వారిచేతఁ దినిపించి పంపివేసిరి. అయి

నను చాకలివానిగాడిదగాని, కాపువాని యెద్దుగాని పోవునలో నారికి
 కనబడలేదట ! గాడిదమాత్రము మఱియెప్పుడును కనబడనేలేదట
 గాని తరువాత గొన్ని దినముల కెద్దు పోవునూ బందెలవొడ్లలో ను
 డఁగా కాపువాఁడు బందెలుచ్చి దానినివదల్చి తెచ్చుకొనెనట ! ఈ
 నాతఁ నాచెవిని బడఁగానే యొకరి విషయమున నెట్లునే ఫలించిన
 నాప్రసాద మింకొకరివిషయమునో నేల ఫలించక పోవలెనో నాలో
 నేనాలోచించుకొన మొదలుపెట్టితిని. తగువాత నచ్చివచ్చానికి నాయె
 డల నిజమును భక్తి దేమోయని సంశయించి భక్తియే శేకపోయి
 నయెడల వారతదూరము శ్రమపడినచ్చి భూరిదక్షిణలు సమర్పించు
 తు తిట్టసంపదగాన నారి కార్యవైఫల్యమునకు భక్తిహీనత కారణము
 కాదని నిశ్చయించి గూఢవిషయమున చారిని నిర్దోషులగుగా నిర్ణయించి
 చినాను. భక్తిహీనత కారణము, కాకపోయి పక్షమున నాయుయో
 ఘప్రసాదము విఫలమగుట కేమి కారణమై యుండునని నాలోచించు
 తలపోయుచు కన్నులు మూసికొని యాశ్వరధ్యానము చేయుచుండ
 గా మంత్రద్రష్టతైన మహాఘోషము నేదనుభవించును పృథ్విశ్చి నా
 యునల్లే నాకును స్వప్నమునంద గొన్ని యాహూతు పాతకాత్మాగ
 ముకాఁగా, శాస్త్రజ్ఞముయొక్క క్రిమిమట్టిదేకిదా యని తెలి
 సికొని తోడినే నే నొకయభినవశాస్త్ర నిర్మాణమున కారం
 భించినాను. మేలుకొన్నప్పుడును సిద్ధిపోవుచున్న ఇప్పుడు స్వ
 ప్నరూపమున నిశ్వరా దేశముచేత సన్నిధి చేసినయాహూతును
 బట్టియు నాయనుదిన ప్రియత్వనుభవమును బట్టియు మూఁడుమాస
 ములలో మహాత్తరమును పప్రసాద జ్యోతిశ్శాస్త్రము నొకదానిని
 సాంగోపాంగముగా సాంతముచేసితిని అశాస్త్రమంతయు విడిచి
 చినతో గురూపదేశము లేనివానికి గురవగాహ మగుట నాలోచించి
 పూర్వోక్తరహస్యకథనమునుబట్టి మీరు గ్రహించి గలిగిన మూల
 సూత్రములను ముఖ్యముగా సింగుదాహరించుచున్నాను:—

గీ. కొత్తగాడిదఁ బోఁగొట్టుకొన్నవాఁడు
 వాలఖిల్యప్రసాదంబు పచ్చియరఁటి
 పండ్లు దక్షిణ యిచ్చి సాపడియె నేని,
 దొరకు గాదఁభంబది యింటిలోవలొన. ౧

గీ. గోవువంబులఁ బోఁగొట్టుకొన్నవాఁడు
 వచ్చి కదలిఫలంబుల వాలఖిల్య
 సన్నధినిబుచ్చుకొన్నఁ బక్షంబులొన
 దొరకు గోవది బందెలదొడ్డిగొన. ౨

గీ. తనదుగాడిదఁ బోఁగొట్టు కొనినవాఁడు
 వచ్చి రాహుకాలంబున భక్తితోడ
 వాలఖిల్యప్రసాదంబుఁ బడసెనేని,
 కంటఁబడ దెప్పుడును వానిగాదఁభంబు. 3

మూలసూత్రములు దేవభాషయందే యున్నను స్త్రీశూద్రులు వానిని
 పఠింప రాదని సర్వజనోపయోగాధికముగా వానిఁజెల్లు తెనిగించినా
 ను. ఈయభినవమహాశాస్త్రమునకు ప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రమన్న పేర
 ట్లు సార్థక మగునో మీరేయూహించి తెలిసికోవచ్చును. వాలఖిల్య
 ప్రసాదమువలనఁ గలుగు ఫలములను దెలుపుశాస్త్రమగుటచేత ప్రసా
 దశాస్త్రమును, ఆయాఫలములను జ్యోతిశ్శాస్త్ర సంబాధమునుగల్పిం
 చుటచేత, గొంతవఱకు జ్యోతిశ్శాస్త్రమును, అయి యీపేరీయపూర్వ
 శాస్త్రమున కన్వధకమయినది. ప్రసాదమును స్వీకరించుకాలమునుబ
 ట్టి వారదోషములు, తిథిదోషములు, నక్షత్రదోషములు, రాహుకాల
 దోషములు, మొదలయిన కాలదోషములన్నియు నీయపూర్వశాస్త్రము
 నందు జూపింపఁబడియున్నవి. మొట్టమొదటనచ్చినచాకలివాఁడుతనగా
 డిద తప్పిపోయినందునకయి ప్రశ్నయడుగుటకు శుక్రవారమునాఁడు
 పదిగడియల పొద్దెక్కి వచ్చి ప్రసాదస్వీకారము చేసినందున, నాఁడు

తిష్ఠించి యనంత ఫలప్రదమయిన తత్ప్రసాదశాస్త్రమును వ్యాపింపఁ జేయుట పరమసాధ్యమే యని స్ఫురించకపోదు. నేను వ్రాయుటకుఁ దగిన యాకులు గాని గంటములు గాని యాదేశములతో లేనందున నా ప్రసాదజ్యోతిశ్శాస్త్రమున కధికి శరవము కలుగుటకలు నేను దానిని వాగ్రూపకముగానే యుంచి నున మహర్షులు వేదమును కాపాడినట్లు కాపాడుచున్నాను. ఆదేశమునందలి గంటములు మన గురుపముల కంటె ముఱురెట్లు పొడుగును రెండురెట్లు లావును గలిగియుంటచేత వాని నెత్తుటకే నాకు సాధ్యముకాదు. ఇదిచిక్కఁగి తాటాకులన్న నో మనపెద్ద పరువులంతలేసి నెడిల్చుకలనలు వాసికొంటు దశగుణములు నిడివి కలవిగా నుండును.

సాధర్మికర్త యైన మహాకాయుఁ డొకవాఁడు నావద్ద నియమింపఁబడిన యర్చకుని నాకు మొక్కుకొనువారు చెల్లించు నుడువులు కానుకలు దక్షిణలు నిలుపుదోవులు మొదలయిన వానినిగూర్చి క్రిమమున లెక్కలుంచి వచ్చినసామగ్తయు ప్రతిదినమును సరిగా ధర్మకర్తకుఁ బ్రార్థించున్నారోలేదో విచారింపటకలు సన్నుంచిన యాలయమునకువచ్చి నాయా వాయవ్యయములను విచక్షించి వారినింట్లకుఁ బ్రాప్తిపెసి తరువాత నగు స్వామిసొమ్ము నేమయిన నపహరించుచున్నారాయని నన్నడిగెను. నేను చిటువప్పనవ్వ యడిగినదానికి తగిన సమాత్తరమియ్యక జ్యోతిషభూమిలో దమకు విశదముగాని దేమున్నదని పలికి, జ్యోతిశ్శాస్త్ర ప్రశంసచేసి మొదటిసంగతి మఱపించి మెల్లగా నతనిని శాస్త్రచర్చకుదింపితిని తిరుమల మొదలయిన దివ్యస్థలములలో భక్తులు సమర్పించు దేవుని సొమ్ములో పూజారులు మొదలయి వారు కిత్తికృత్తిముగా చేసెనై కైరికర్మరహస్యములు మీకు కొట్టినపిండియగుటచేత మీ కాదేవరహస్యములను తెలుపవలసిన యానశ్యకము మొదలే లేదుగదా? నేను శాస్త్రచర్చకు దింపినతరువాత మహాకాయుఁడు జ్యోతిశ్శాస్త్రమునందు మహాభిమానమును సాఫల

రవిశ్వాసమును గలవాడయ్యను, తమ దేశమునగదిప్పుడు గ్రహగతి
యనుకూలముగా లేనందునకుఁ గొంత సంతాపపడి యిట్లు సంభాషణ
కారంభించెను:—

మహా—పూర్వమునగుచు మా రాజును మా రాజు కాలములో
గ్రహములన్నియు సదా మంచి స్థలముల నుండుడి యెల్ల వారికిని
సత్ఫలములనే యిచ్చుచుండెను. అనుమానములు విభీషణుడు రా
జ్యమునకు వచ్చినతరువాత గ్రహములు అంతరిభయమువిడిచి యథే
చ్ఛముగా సంచరించుచు తను యచ్చవచ్చిన ఫలములనే యిచ్చుచు
న్నవి. అయినను శ్రోతిశ్వాస్త్రమునగ దఖిండపాండిత్యముగల మహాను
భవుల యచుగ్రహమువలన గిహ గతులవలని ఫలాఫలములుమాత్ర
ము మాకిప్పుడు తెలియుచున్నవి.

సత్య—గ్రహములగతి దోషములను తప్పించుకొనుటకు
యీ దేశమునగుచు సాధనములున్నవా ?

మహా—హియో! నాగులయగుచు మంచి ముహూర్తములు పె
ట్టించుకొని హరి యారంభించుట యొక్క సాధన మగువడుచున్నది. అగ
తకంఠ వేటుగతి తిగు.

సత్య—ఈ దేశస్థులు హియో! నాది సమస్త కార్యములయందు
ను మంచి ముహూర్తములు పెట్టించుకొని శుభలగ్నమునందే
ర్యారంభము చేయుచున్నారా ?

మహా—సాధ్యమయినంతవఱకు చేయుచు నేయుచున్నరు. మఱి
మీ దేశమునందో ?

సత్య—మా దేశము నందును జనులు శాస్త్రబద్ధులయి నడుచు
కొనుచున్నారు కాని—

మహా—ఏమిట “కాని” యనుచున్నావు. మీవారు శాస్త్రవి

శ్వాసము లేనివారయి కొందఱు విహితధర్మములను మీఱి నడుచుచున్నారా ?

సత్య—నూనా రెప్పుడును బుద్ధిపూర్వకముగా శాస్త్రమర్యాదలను మీఱువారుకారు. అటునను మాదేశమునం దిప్పుడు ప్రభుత్వముచేయుచున్న హులులు క్రొత్తగానావిరియంత్రములనుకల్పించి, సీటీ యావిరియొక్క బలముచేత నినుపదారులమీఁద తిథి వార నక్షత్రహోరానియమమును పాటించక నిరీత సమయములయందు ప్రతిదినమునుపొగ బండ్లను వాయువేగమున నడిపించుచు జనులశాస్త్రచోదితాచారములకు భంగము చేయుచున్నారు. అందుచేత జనులిప్పుడు శాస్త్రమర్యాదల నంతగా పాటించక ప్రయాణసౌలభ్యమును బట్టి పొగబండ్లలో నెక్కి జ్యోతిష్కులు పెట్టినముహూర్తములను మాని జాతివా రేర్పఱచిన వేళలలోనే యాత్రలుచేయ మొదలు పెట్టినారు.

మహా—ప్రయాణసౌలభ్యమును బట్టి శాస్త్రవిధుల నతిక్రమించుట మహాదోషము. అందులోను జ్యోతిష్శాస్త్ర సిద్ధాంతములను మీఱిన పాపమును మించిన మహాపాతకము లోకములో మఱియొకటి యుండదు. మఱియే పాపమునకైనను నిష్క్రమింపకలదుగాని యీపాపమునకు నిష్క్రమింపలేదు. దేశాభిమానులందఱును జేరి పొగబండ్లలో పోయి నారిని జాతినుండి బహిష్కారము చేసెదమని దోషజ్ఞసమయము చేయరాదా ?

సత్య—శిష్టాచార సంపన్నులయిన శ్రోత్రియశిఖామణులనే కులు పొగబండ్లలో ప్రయాణము చేయుట పాపమని బోధించినారుగాని జనుల యనాదరమువలనను ధర్మ సంస్థాపకులయిన ప్రభువుల లేని లోపమువలనను వారి యుపదేశములన్నియు నరణ్య రోదనములయిపోయినవి. ప్రయాణములకు ముహూర్తములు పెట్టించువారు

లేక విధివిహితమున తమ వృత్తికే భంగమురా నారంభించినందున జ్యోతిష్కులందఱును జేరి ముహూర్తములు పెట్టించుకొనకుండ యాత్రలుచేయుట పాతకములలో నెల్ల ఘోరపాతకమనియు కాలజ్ఞులయిన విప్రోత్తముల జీవనాధారమును మూలచ్ఛేదము చేయుట దోషములలో నెల్ల మహాదోషమనియు ఘోషపెట్టిరి. రాజావలంబము లేక పోవుటచే వారిఘోషము లన్నియు చెవిటివానిముందఱి శంఖఘోషములే యయినవి.

మహా—అహహా ! మీదేశమున కిప్పుడెంత కష్టమువచ్చినది ! అయ్యో! శాస్త్రమన్యాయముగా చెడిపోవుచున్నదే ! జనులను సన్మార్గముననగింపించుటకు మీదేశములో మతగురువులులేరా? పీఠాధిపతులులేరా? ఎవ్వరును లేకపోయినను మతాభిమానులందఱును జేరి పొగబండ్లను ప్రతిస్థలమునుండియు రాహుకాలములనువర్జ్యములను వారశూలములను గ్రహవేధలను నక్షత్రదోషములను తారాబలములను చంద్రబలములను విచారించి మఱి బయలుదేరినదియునట్లు శాసన మేర్పఱుపవలసినదని పృథ్వీతమమువారికి సంఘవిజ్ఞాపనములు పంపుకొనరాదా ?

సత్య—ఈయూర్లోచన సర్వోత్తమముగానున్నది. ఇటువంటిమంచి యూర్లోచన యీవఱకు మావారలబుద్ధులకు గోచరము కాలేదు. మాదేశము చేరఁగానే యీసంఘవిజ్ఞాపనల విషయమయి నేను కృషిచేసి దొరతనమునా రొకవేళ నామొట్ట వినకపోయినను నాదేశాభిమానమాననీయతను గనఁబడిచి దేశమునకు మహాపకారము చేసెదను.

మహా—అట్లుచేయుము. అక్కడ మీకేగాని మీపృథ్వీతమమువారికి జ్యోతిష్శాస్త్రవిశ్వాసము లేనట్లున్నది.

సత్య—లేదు. వారికి ముహూర్తములులేవు; జాతకములులేవు; ఏమియులేవు.

మహా—గ్రహములు వారిని బాధించవా ?

సత్య—బాధించవు. అమావాస్యనాడు బయలుదేరినను వారికి కార్యసిద్ధి యగుచున్నది. శూన్యమాసములో శనివారమునాడు నుర్గునూర్తపువేళ లగ్నముపెట్టి వివాహము చేసికొన్నను దంపతులు సంతానవంతులయి వర్ధిల్లుచున్నారు. గ్రహములుకూడ వారికి భయపడినట్లు లోచించుచున్నది.

మహా—నీకు లోచించుచున్నది సత్యమే. పంచభూతములను లోబఱుచుకొని విప్లవేతను సీశ్వరేతను బండ్లులాగించువారికి గ్రహములు భయపడి లోపడుట యాశ్చర్యము కాదు. ఏమియు భయము చేత కార్యసిద్ధిచేసినట్లు భక్తిచేత చేయవు. వెనుక మారావణునికిని భయముచేతనే కదా సూర్య చంద్రాది గ్రహములును వాయువైశ్వానరాది భూతములును చెప్పినచోట్లనుండి సేవచేయుచు వచ్చినవి.

సత్య—అది సత్యము. ఆహా ! ఏమి మీ బుద్ధివిశేషము ! మీకు గల వర్ణనీయమైన శాస్త్రాభిమానము మీ బుద్ధి విశేషము నకు వన్నె తెచ్చుచున్నది !

మహా—దేనిని విడిచినను శాస్త్రాభిమానమునుమాత్రము విడువరాదు. శాస్త్రవిశ్వాసముచేత నేను విధ్యుక్తముగా వివాహము చేసికొన్న ధర్మవత్తిని సహితము తృణప్రాయముగా విడిచిపెట్టినాను.

సత్య—ఓసలా! మీరు త్రిలోకపూజ్యులుగా కనబడుచున్నారు. మీచిత్రిచరిత్రమును నాశోత్రపేయముచేసి నన్ను చరితార్థునిజేయుఁడు.

మహా—నాపృథమభార్య వృషభలగ్నమున లగ్నమందు చంద్రుడును సింహమందు సూర్యుడును వృశ్చికమందు గురుడును కుంభమందు శనైశ్చరుడును ఉండఁగా పృథమకుమారుని గన్నది. అట్టి లగ్నమందూ బుట్టిననాడు జారజాతుడని శాస్త్రదృష్టిచేతఁ జూ

చినవాడనయి గుణవతియైన యాభార్యను తత్క్షణము స్మరించినాను.

సత్య—“వృషస్థేనాలగ్నే సవిత్తుగురుతీర్ణాంశుతనయై స్సు హృజ్జాయాఖైర్భవతినియమాన్మానవపతిః” అనువరాహమిహిరవా క్యమునుబట్టి మీరుచెప్పిన రాజయోగమునందు బుట్టినవాడు జార జాడు గాక మానవపతికావలెను—

మహా—ఆవిషయమును చర్చయక్కరలేదు. జారజాడు మా వపతియైనను విసర్జింపనలసినదే.

సత్య—మీభార్యయందు జారత్వనోషమున్నట్లు మీరావతి కెన్నడయిన విన్నారా?

మహా—పుత్రజన్మముచేత శాస్త్రము చెప్పవలయును నాభార్యయట్టిదని నేను స్వప్నావధ్యయందును ననుకోలేదు. అది మహాపతి వ్రతయనియే యెల్లవారును నేటినలకును విశ్వసించి, నేను దానిని నిష్కరుణుడనయి నిష్కారణముగా పరిత్యజించితిమి నన్నారక నిందించుచున్నారు. జారత్వ మెప్పుడును గూముగా జరుగునదిగాని మొకరికి దెలియునదికాదు. సర్వజ్ఞకృతమున శాస్త్రము చెప్పదానికంటె జనుల కెక్కువ తెలియునాయని శాస్త్రవిశ్వాసము గలవాడనయి, జనులనిందలను లక్ష్యముచేయక పృథ్వీసాక్షియైన శాస్త్రమును బట్టి భార్యాపరత్యాగముచేసి నేను నూవంశపరిశుద్ధతను నిలుపుకొన్నాను.

సత్య—పాపము! ఆమెగతి యేమయినది?

మహా—దానికేమిలోపము? దానికిగగిన భరణమేర్పడిచి నేను మఱియొక కన్యను పాశిగ్రహణము చేసికొన్నాను. నాద్వితీయ భార్యకు నిర్దోషమయిన సుముహూర్తమునందు ప్రశమపుత్రజవనమయినది. ఆశిశుజన్మమైనది యెంత మంచిలగ్నమో యెఱుఁగుదువా? వాని జననసమయమునందు బృహస్పతి యేకరాశిగతులయిన సూర్య

చందులిను చూడక చక్కగానున్నాడు.

సత్య—అహా ! ఏమి మీశాస్త్రవిశ్వాసము !

మహా—ఏమి ? నాశాస్త్రవిశ్వాసమున కంతయాశ్చర్య పడుచున్నావు ! మీదేశమునందు శాస్త్రవిశ్వాసములేదా ?

సత్య—కావలసినంత యున్నది. మాతుల మరణ యోగము నందు శిశువులు పుట్టినపక్షమున తమగండములను తప్పించుకొనుటకయి మేనమామలు మొదలయినవారు శాస్త్రవిశ్వాసముచేతనే మంత్రసానులకు లంచమిచ్చి శిశువులను చంపించివేయుదురు. అయినను మాదేశమునం దింగ్లీషు చదువుచేత నట్టి సత్యములనునమ్మని నాస్తికులు కొందఱిప్పుడు బయలుదేలుచున్నారు.

మహా—కలికాలమహిమచేత నట్టిజాద్ధ్యము మాద్వీకమునందును గొందఱు వెలసి జ్యోతిష మబద్ధమని కుల్పితబుద్ధివాదములు చేయుచున్నారు. ఈసారి నిన్ను వారిసభలకుఁ దీసికొనిపోయెదను.

సత్య—ఆనాస్తికాధముల సభలకు నన్నుఁ గొనిపోవుటకంటె ముందుగా మీరీవఱకు వాగ్దానముచేసియున్న ప్రకారముగా నన్నొకసారి శాస్త్రవిశ్వాసము గల పండిత సభకుఁ దీసికొనిపోయి జ్యోతిషములు న్యాయముతీర్పు విధమును జూపుడు.

మహా—మంచిది. ఈమాటలసందడిలో నీకు శివపూజాసమయము మించిపోయినట్లున్నది. ఆకలిచేత నీకన్నులు గుంటలు పడిపోయినవి. నేను లోపలికిఁ బోయి ముదోదరిచేత నీకు నైవేద్యము పంపెదను. భక్తులు దేవతాదర్శనమునకు వచ్చెడువేళకూడ నగుచున్నది. (అని లోపలికిఁ బోయెను.)

ఆమహాకాయుడు చెప్పినదానినిబట్టి యాతనిరెండవ భార్యకు పుట్టినకొడుకు జూరజాతుడని యెఱింగినవాడనయి,

స్లో. స్వలింగమందుంచుకొనిరి క్షేత్రేననా శశాంకంగరిజానమాగతమ్

సహప కోక్తే యాత్రోధవాశశీ సరేణజాతం ప్రసదంతి నిశ్చయాత్ .

అని యేకరాశి గతులయిన సూర్యచంద్రులను బృహస్పతి చూడకున్న కాలమునఁ బుట్టినవాఁడు నిశ్చయముగా జారజుడన్న బృహజ్జాతక వచనమునకు ప్రత్యక్ష విరుద్ధముగానున్న వారిశాస్త్రము సత్యము కాదని నాలో నేననుకొని, ఆతనికిఁ గోపము వచ్చునన్న భయముచేత నతనితో నేతద్విషయమును గూర్చి ప్రస్తావింపక వారిది రాక్షస శాస్త్రమగుటచేత నట్లు వ్యత్యస్తముగా నున్నదని నిశ్చయము చేసికొని యప్పటి కూరకుంటిని.

నా ల వ ప్ర క రణ ము.

—:):0(:— —

వెనుకటి ప్రకరణమునందుఁ జెప్పిన ప్రసంగము నడిచిన నాలుగుదినముల కొకనాఁటి మధ్యాహ్న సమయమునందు నాయజమానుఁ డయిన మహాకాయుఁడుగారు నాయొద్దకువచ్చి, నేఁడు రాజసభ జరగఁబోవుచున్నది గనుక జ్యోతిషవిద్వాంసులు చెప్పు తీర్పులయొక్క రీతిని జూచి యానందించుటకయి నీ కోరిక ప్రకారముగా నిన్న క్కడకుఁ గొనిపోవ వచ్చినానని నెలవిచ్చెను. నే నాయాసయాజ్ఞను శిరసావహించి తత్తణమే యుచిత వస్త్రాదులను ధరించి యరగడియలో పలనే ప్రయాణమునకు సంసిద్ధుడను కాఁగా నాయజమానుఁడు నాయాలయముయొక్క తలుపులు మూయించినన్నుఁ గొనిపోయి తన గుట్టపుబండిలో తాను గూరుచున్న మెత్తమీఁద నన్ను తన కుడివైపుఁ గూర్చుండఁబెట్టుకొనెను. నేనెక్కిన బండి రాక్షసిబండి యనియు, దానికిఁ గట్టబడిన గుట్టములు రాక్షసి గుట్టములనియు, నేనిప్పుడు వేటుగఁ జెప్పనక్కఱలేదుగదా ! ఆబండి ధవళేశ్వరపు కొండంతయున్నది; దానికిఁ గట్టబడిన గుట్టములును ఒక్కొక్కటి పదియేనుగు

లంతలేసియుండి నాదృష్టికి నడగొండలవలె గానఁబడినవి. ఉత్సవ విగ్రహములను దేవాలయములలోని యర్చకులు మోసికొని పోవునట్లుగా నాయజమానుని సేవకులు నన్ను తమచేతులలోఁ గొనిపోయి యాశకటమునందుఁ గూరుచుండఁ బెట్టగా, భయముచేత నిశ్శేష్టుడనయి దేవాలయములోని పీఠముమీఁద దేవుడు కూర్చున్నట్లుగా భూదేవుడనైన నేనును కదలమెదలక యందలి మెత్తమీఁద గూరుచున్నాను. కొంతసేపటికి తెలివి తెచ్చుకొని నేను ముందు చూచునప్పటికి గుట్టములు బండి నీళ్లుకొని వాయువేగమునఁ బరుగెత్తుచుండినవి; బండిచక్రముల చప్పుడు మేఘగర్జనమువలె చెవులు చిల్లులు వోవునట్లు కర్ణకఠోరముగా వినఁబడఁ జొచ్చినది. ఈయవస్థలో గాలిలోఁ బెట్టిన దీపమువలె వెనుకకును ముందునకును గడిచుచువుచేత నూగులాడుచు పాఠములు విగఁబట్టుకొని మెత్తకుఁ గుట్టిన పగ్గములవంటి దారములను రెండుచేతులతోను గట్టిగాఁ బట్టుకొని యగగంటసేపు కూరుచుండునప్పటికి సభామందిరము సమీపించినందున బాడినిలిచినది. అప్పుడు మహాకాయుడుగారు బాడిదిగి సభాస్థిపాద్యారమువద్దకి నడవఁగా వెనుకనుండి భృత్యులు తదాత్తానుసారముగా నన్ను గొనివచ్చి యాయనచేతి కందిచ్చిరి. నావంటి యల్పునిఁ దమవంటి ఘనులు మోచుట ధర్మముకాదని నేనాయనతో నా వినయవిధేయతలు తేటపడుటలుగా మనవిచేసి నన్ను మఱియొకరి చేతికియ్యవలసినదని ప్రార్థించినను, ఆయన నాప్రార్థన నంగీకరింపక నీచసేవకులు సభాభవనములోనికిఁ బోగూడదను హేతువుచేతఁ గాఁబోలును నన్ను స్వయముగానే చేతులలో నెత్తుకొనిపోయి ధర్మాధికారిగారు చూపిన పీఠముమీఁదఁ దాను గూరుచుండి నన్ను తన ప్రక్కను గూరుచుండఁ బెట్టుకొనెను. మేముక్కడకుఁ బోవునప్పటికే సభాస్థానములందఱును వచ్చి తమ కర్తవ్యములను పీఠములమీఁద నాసీనులయి యుండఁగా,

సభయంతయు వ్యవహారమును జూడవచ్చిన మహాజనులతో నిండిపోయినది. వారిలో ధర్మాధికారియగు ఖరుడు దక్షిణముఖముగా నొక్క యున్నతాసనముమీదఁ గూరుచుండి యుండెను. ఆయనకు కుడిపక్కను రెండుమూఁడు బారల దూరములో వరుసగా వేసియున్న పీఠములపయిని పంచామరతరువులవలె శైలివిహ్వంసు లయి నుగూరు తలలకు శాలువులు చుట్టుకొని చెవులను కుండలము లల్లల నాడ గంభీరముగాఁ గూరుచుండి యుండిరి. వారి నామములు వరుసగా వృశ్చిక రోముఁడు, సర్ప రోముఁడు, ఖడ్గ రోముఁడు, అగ్ని రోముఁడు, కంటక రోముఁడు, అసి తరువాత నేను మాయజమానునివలనఁ దెలిసికొన్నాను. రోమకసిద్ధాంతము నభ్యసించుటచేతనో మఱియే హతువుచేతనో కాని యావేశమునందు సామాన్యముగా జ్యోతిషసిద్ధాంతము నామముల చివరను రోమశబ్దము చేర్పఁబడుచున్నది. అనుహవిద్వాంసులకును ధర్మాధికారికిని సదుమగా లేఖనోద్యోగి యొక్కఁడు నిలువఁబడియుండెను. అప్పుడు నిలువఁబడియున్న యాలేఖకునిపేర తిక్కాయుఁడు. రాజభటులు చేతు లాడించుచు మాటాడుచున్నవారి నూరకుండుండని కేకలు వేయుచుండఁగా, ధర్మాధికారి తలయెత్తి చూచి లేఖకుని వైపుఁకుఁ దిరిగి వ్యభిచార వ్యవహారమును విమర్శించుటకు ముందుగా నందలి వాడి పృథివాదుల నెదుటఁ బెట్టింపుమని యుత్తరువు చేసెను. అతఁడు రాజభటులను జూచి పృహస్తుని పజ్జిహస్తుని కైకసిని దీసికొనిరండని చెప్పెను. వారు వెంటనే పోయి యిద్దఱు పృహస్తులను కైకసిని దీసికొనివచ్చి యెదుట నిలిపిరి.

లేఖ—భటులారా! మీరిద్దఱు పృహస్తులను దెచ్చినారేమి? ఏఱి నజ్జిహస్తుఁడెవరు? పృహస్తుఁడెవరు?

భటు—మేము వాదిపృథివాదులను గొనిపోయి యొక్కగదిలోఁ బెట్టి యీవలఁ గూరుచుండఁగా పృథువువారు పిలిచెడిలోపల వారి

లో వజ్రహస్తుడు తన కామరూప ప్రభావముచేత ప్రహస్తుడుగా మారిపోయినాడు.

ఇట్లైకరూపమును బొందినవారిరువురిలో నెవ్వడు ప్రహస్తుడో యెవ్వడు వజ్రహస్తుడో నిర్ణయించుటకు శక్యముకానందున వారిలో నొకని మొదటి ప్రహస్తుడనియు నొకొకనిని రెండవప్రహస్తుడనియు నిజము తెలియువఱకును జెప్పవలసి యున్నది.

ధర్మా—నిష్కారణముగా మాకు శ్రమ కలుగఁజేయక మీలో నిజమైన ప్రహస్తుఁ డెవఁడో శీఘ్రముగాఁ జెప్పఁడు.

మొ-ప్రహ—నేనే నిజమయిన ప్రహస్తుడను. ఇతఁడు మాయప్రహస్తుఁడు.

రె-ప్రహ—నేను నిజమయిన ప్రహస్తుడను. ఇతఁడుమాయప్రహస్తుఁడు.

ధర్మా—మీ రబద్ధము లాడఁగూడదు. మీలో వజ్రహస్తుఁ డెవఁడు?

మొ-ప్రహ—అతఁడు వజ్రహస్తుఁడు.

రె-ప్రహ—అతఁడు వజ్రహస్తుఁడు.

లేఖ—ఈ వ్యవహారము చక్కగానే యున్నది. సత్యమునుకనుగొని శిక్షించువఱకును వీరిలో నొక్కరును నిజముచెప్పరు. ఈసత్యాసత్యముల నిష్ప డీవిద్వాంసులే నిర్ణయము చేయవలెను.

ధర్మా—అసంగతి తరువాత చూచుకొందము గాని ముందుగా మీయభియోగమేదో వాది సభవారిలో మనవిచేయవలెను.

మొ-ప్రహ—కైకసియను నీకామిని నాభార్య. నేనింట లేనప్పడీ వజ్రహస్తుఁడు నావేషము వేసికొనివచ్చి—

రె-ప్రహ—చీ! చీ! అబద్ధములాడకు—ప్రహస్తుడవు నీవా? నేనా?—ఓ మహాప్రభూ! న్యాయప్రభువులు నామొట్ట యాలకింపవ

అను. కైకసియను నీ కామిని నాభార్య. నేనింటలేనప్పుడీ పృహస్తుడు నావేషము వేసికొనివచ్చి—

ధర్మా—ఇది నీరసలన సత్యము బయలబడదు.—ఓకైకసీ! వీరిలో నీభర్త యెవ్వడో నీవు చెప్పు.

కైక—(ఇరువుర మొగములవంకల జూచి, ఓయనూపృథూ! నేను గదిలోనున్నప్పుడు నాభార్యకు కుడివైపున గూరుచున్నాను. అప్పుడు కూరుచున్నట్లు కూర్చుండబెట్టిన పక్షమున నాభర్త యెవ్వరో నేను జెప్పగలను. రాజభటులు వారి సిక్కడకు దీసికొనివచ్చినప్పుడు తమతమ స్థానములను వదలి వారిద్దఱును గలసి పోయినారు. ఇప్పుడు నేనెవ్వరివంకలజూచిన నతడే నాభార్యగాఁ గనబడుచున్నాఁడు.

మొ పృహ—ఓప్రాణేశ్వరీ! నావంక తిన్నగాఁ జూడు. నేను నీభార్యను కానా?

రె-పృహ—ఓప్రాణేశ్వరీ! అతనివంకల జూడు నావంకల జూడు. నేనే నీకుభార్యనుకాను? —ఓరీ వంచకుడా? నీవు మాయచేసినంతమాత్రమున పెండ్లివాటినుండియు నన్నెఱిగిన నాభర్త పత్ని నిన్ను భరితయరుకొను ననుకొన్నావురా? —ఓప్రాణేశ్వరీ! నిజము చెప్పవేమి?

కైక—మీరే సాప్రాణవల్లభులలాగున నున్నారు.

మొ-పృహ—ఓప్రాణేశ్వరీ! యీమోసగాని మాయమాటలను నమ్మి మోసపోకు. నీవిండాక నాకుడిప్రక్కను గూరుచుండలేదా? యితలోనే నన్ను గుఱుతుపట్టెక పోయినావా? నేనే నీకు నిజమునన భార్యనగునను కాను నా మొగముచూచి చెప్పు.

కైక—మీరును నాప్రాణవల్లభులలాగుననే యున్నారు.

ధర్మా—ఈయనమీలాగున వేలవారు. నీభార్యయెవ్వరో యీ మాట యటకుండనిచ్చి సరిమూజరిగినను లేదో నిజముచెప్పు.

కైక—నాభతానుడప్పు నేను పరపురుషుని కన్నెత్తి చూడలేదు.

ధర్మా—అది కాదు. ఈయభిమోగ సత్రికలో జెప్పబడిన కాలమునం దొకపురుషుడు శయనగృహమున నీయొద్దనున్నాడా?

కైక—నా భతా నాయొద్దనున్నాడు

మొ-ప్రహ—అప్పుడున్న నాడు నీభతాగాడు. నీభతాయొక్క యాపమును ధరించినచ్చిన వజ్రహస్తండు.

రెం-ప్రహ—ఆమాట పరమసత్యము. ఆవేషము వేసికొని వచ్చి నీతో నున్న వాడు వగుచుండయిన వజ్రహస్తండు.

ధర్మా—ఇటువంటి వ్యవహారములలో పెద్దమనుష్యులు సభల కెక్కరాదు. ఎక్కినపక్షమున నుభయుల గౌరవమును బోవుటయే కాక యిల్లాండ్రోకుగూడ సఖ్యాతినచ్చును. ఈవిషయములో వాది ప్రతివాదు లిద్దఱును సఖ్యపడి సమాధాన పడవలెను.

మొ-ప్రహ—సభ కెక్కి యీవ్యవహారములో నిక సఖ్యము కుదురదు. ధర్మాధికారులు సత్యము కనపెట్టి దోషిని కూరముగా శిక్షింపవలెను.

రెం-ప్రహ—ఈ వజ్రహస్తండు చెప్పినమాట సర్వజనశ్లాఘాపాత్రముగా నున్నది. ఏలివారు దోషికి కూరదండనము విధింపవలెను.

మొ-ప్రహ—ఓరిదోషీ! వజ్రహస్తండును నీవా! నేనా?

రెం-ప్రహ—ఓరివంచకుడా! నీవు వజ్రహస్తండువుగాక మఱి యెవ్వడవురా? నీవు లోకమును వంచించదలచుకొన్నను శ్రీమహేశ్వరుని వంచముఖమలవలె గూరుచున్న యీపండితవంచకమైనను నీమీసము తెలిసికోలేదనుకొన్నావురా? ఓరిపాపాత్ముడా! ఓరి కూర—

ధర్మా—మీలో మీరు పోల్చడక యూరకుండుడు.—ఓ
విద్వదగ్రగణ్యులారా ! మీరే యిప్పుడు ! శాస్త్రసిద్ధాంతానుసార
ముగా ధర్మనిర్ణయము చేయవలెను. నిజముచెప్పక యంతసేపు
మాకు సింహారణముగా నాయాసము కలుగఁజేసినందునకయి యీ
సారి యపరాధికి మే మభిషేకరతికై విధింపఁదలచుకొన్నాము. మీరి
ప్పుడు సిద్ధాంతకఠింపవలసిన యగతములు— ౧. ఏమిటో వజ్రహస్తం
దేవడు; ౨. వజ్రహస్తం నేరము చేసివాడా, లేదా? 3. ఈమె
నిజమయిన కైకిసి యగునా ! కాదా?—ముఖ్యముగా నీమూఁ
డంశములను మీరు శాస్త్రపద్ధతిని నిర్ధారణము చేయవలెను.

అని ఖరాసురుడు సెలవియ్యగానే సిద్ధాంతు లాకాశమువం
కఁ జూచియు వేళ్ళు మడచియు నేలమీఁద నంకెలు వేసియు ముకు
పుటముల వేళ్ళు చొప్పించియు మొండొరులతో గుసగుసలాడియు లె
క్కలువేసి తలపోతలకుఁ జొచ్చిరి. ఈలోపల ధర్మాధికారి పీఠ
ముమీద వెనుక కొఱ్ఱి యొక్క కునుకు గులికెను. సభలో నిలిచి
యున్న యుభయవాగుల వక్షములవాడును విద్వాంసు లేమి సెల
విత్తురో యని విసనుత్సుకులై వేచియుండిరి. చూడవచ్చినవారందఱును
వివిధవిషయములనుగూర్చి తమలోఁదాము సంభాషించుకొనుచుం
డిరి. ఈప్రకారముగా రెండుగడియలసేపు నడచునపుటికి సిద్ధాంతు
లలో నొకగు లేఖకునిఁ బిలిచి తమయభిప్రాయములను వ్రాయవల
సినదని చెప్పెను. మహాదేశమునందు వలెనే యాదేశమునందును
విద్వాంసులకు శాస్త్రజ్ఞానమేకాని యక్షరజ్ఞాన ముండదు. అందు
చేతనే యీ దేశమునందు వైయాకిరణండు తన చుట్టముల కుత్తరము
వ్రాయవలసినచ్చినను తొకికుల యొద్దకుఁబోయి వ్రాయించుకోవలసి
నవాడే కాని స్వయంబుగా వ్రాసికోనేర్చినవాఁడు కాఁడు. ఆసంగ
తి యటండనిచ్చి కార్యాంశమును చిత్తిగింపుడు. లేఖకుడు ధర్మా

ధికారిని లేపినపిమ్మట శ్రోతృమ్ములు తమ సన్మానములను చెలిపిరి. వారిలో వృద్ధీకరోముఁడును కంటకరోముఁడును రెండవ ప్రహస్తుడే వజ్రహస్తుడని చెప్పిరి. తక్కిన ముగ్గురును మొదటిప్రహస్తుడే వజ్రహస్తుడనిరి. ఇది రెండవసారాంశముతో వృద్ధీకరోముఁడును కంటకరోముఁడును వజ్రహస్తుఁడు కేరముచేసినాడనిరి. అగ్నిరోముఁడును సర్పరోముఁడును వజ్రహస్తుఁడు నీరము చేయలేదనియు నతనియందలి ద్వేషము చేత భార్యాభర్త లేక ములు యీదోషారోపణముచేసినారనియు పలికిరి. మూడవసారాంశమును గూర్చి యేమిదుసిద్ధాంతములును నైకకంఠ్యముతో నామె విజయింపకైకిసి యనియే సిద్ధాంతము చేసిరి. అప్పుడు వాదిబంధువు లగ్నిరోమ సర్పరోములు వజ్రహస్తునివలన లంచముగొనిరని కేకలు వేయఁజొచ్చి; ప్రతివాదిబంధువులు వృద్ధీకరోమాదులు ప్రహస్తునివలన లంచములు గైకొనిరని కేకలు వేయ నారంభించిరి. ధర్మాధికారి వాదకలకలములువారిచి సిద్ధాంతములలో నధికసంఖ్య గలవారి యభిప్రాయము సారముగా వజ్రహస్తునికి రెండు సంవత్సరములు గారాగృహవాసశిక్ష విధించివచ్చి తీర్పు వ్రాసి వినిపించెను. సిద్ధాంతముల యభిప్రాయము ననుసరించి తనకు శిక్షయగునని మొదటిప్రహస్తుఁడు వడవడ నడకలను భూమిమీఁదఁబడి మూర్ఛపోయెను. అందఱును మూఁగి చన్నిళ్ళు చల్లి యూతనిని మూర్ఛ తేర్చునపుటి కా సందడితో రెండవ ప్రహస్తుఁడు కనఁబడక యదృశ్యుడయ్యెను. అప్పుడా యంతఃకానము నొందివాడే నిజమయిన వజ్రహస్తుడని యెల్లవారికిని బోధపడెను. ధర్మాధికారి రాజభటులను జూచి యీగయలు యతఁ డెగిరిపోయి యూహను. పట్టుకొండని రాజభటుల కాజ్ఞాపించెను. వారు నానాముఖముల నరచుచు పరుగెత్తిరికాని వారికంటి కెవ్వరును నక్షత్రమండలము లోపలఁ గాన బడలేదు. ఈప్రకారముగా మొదటి వ్యవహారము

తీర్చబడిన తరువాత నొంగతనపు న్యవహారమును తీర్పుటకలు నేరము మోపినవానిని మోపబడినవానిని పిలిపింపుమని మరల ధర్మాధికారి లేఖకుని కుత్తురుపు చేసెను.

అంతట లేఖకుని యొక్క యాజ్ఞాప్రకారముగా రాజభటులు దూషణుని ధూషామ్రాక్షుని గొనివచ్చి ధర్మాధికారియొద్దకు నిలువఁజెట్టిరి.

ధర్మా—ట దూషణా ! నీవు తెచ్చిన యభియోగమేమి ?

దూష—ఈ ధూషామ్రాక్షుడు మాబంధునగఁములొనివాడు.

దుస్సహవాసము చేతి నితఁడు చిన్న నాటినుండియు మాప్టనర్తనుడలు జూదములాడుచు పూర్వు లార్జించియుంచిన ధనమునంతయు పాడుచేసి విచ్చలవిడిగాఁ దిరుగుచున్నాడు. ఇతఁడు తన తల్లిదండ్రులు విధ్యుక్తముగా వివాహము చేసిన భార్యను విడినాడి జారవృత్తి నవలంబించి యొకవేశ్య నుంచుకొని యున్నాడు. విత్తములేనిదే వేశ్యచిత్తమును లోఁగొనుట యెప్పుడును సంభవింపనేరదు గనుక, విత్తహీనుడయినప్పుడు జారత్వమును చోరత్వ మనుసరించి యండకమానడు. ఇతఁడు కొంతకాలము క్రిందట మాయింటికి చుట్టపుజూపుగావచ్చి చావడిలో నాడుకొనుచున్న మాచిన్నదానినగ యొకటి తెంపుకొనిపోయి వేశ్యకిచ్చినాడు. రక్తస్పర్శ గలవాడగుటచేత మేమప్పు డీతనిని రచ్చకీడ్వక చీవాట్లుపెట్టి తుమించి యూరకున్నాము. నిట్టిదినము మాయింటికి మరల వచ్చి నా భార్యనగలపెట్టె యెత్తుకొని పాటిపోయినాడు. పిల్లది చూచి యశవగానే మేము వెంటఁబడితిమిగాని యితఁడు వీధినిబడి యేదో సందులోదూటి యదృశ్యుడయినాడు.

ధర్మా—తరువాత నగలపెట్టె దొరకినదా ?

దూష—దొరకలేదు. నేను వెంటనే రాజభటులను గొని యు

తనియింటికి బోయినాను. అప్పుడితఁడెట్లు లేడు. ఇట్లు శోధించినాము గాని పెట్టె దొరక లేదు.

ధర్మా—ఇతఁడెంతికి రానప్పుడు పెట్టె యెట్లు దొరకును ? మీరు మొట్టమొదట వేశ్యయింటికి బోవలసినది.

దూష—ఆపనియఁ జేసినాము పెట్టెకాని యితఁడు కాని యిట్లు దొరకకపోగా మేముక్కడనుండి తిన్నగా వేశ్యయింటికిబోయి దానియిట్లు శోధింపగా నొక మూలగదిలో నితఁడు దొంగకెనుగాని పెట్టె మాత్రము దొరకలేదు. రాజభటు నీతనిని పట్టుకొని దేవరసన్నిధికి దెచ్చినారు. ఇతఁడు నగలపెట్టెను చంకక్రింద బెట్టుకొని పరుగెత్తుచుండగా మేముండలమును గిన్నులారఁ జూచినాము.

ధర్మా—ఘామాత్మా ! నీవేమి చెప్పుకొనెదవు ? నీవు రాజబంధుఁడవయ్యను నీగుప్పినతఁసముచేత బంధులమయిన మాకందలికిని తలపంపులు తెచ్చుచున్నావు.

ఘామాత్మా—నావెనుకటి సడతనుబట్టి నేనేమి చెప్పినను నామాట యెవ్వరును నమ్మదు. మొదట చిన్నదాని నగయెత్తుకొని పోయినమాట వాస్తవమేకాని యీసారిమాత్రము నగలపెట్టెను నేను దొంగిలించలేదు. నగలపెట్టె పోయినదన్న సమయమున నేను వేశ్యయింటనే యున్నాను.

ధర్మా—జార చోరులమాట నమ్మరాదు.—ఓవిద్వచ్చిభాణులారా ! నగలపెట్టె పోయినదోలేదో, ఆపెట్టె నితఁడవహించినాడో లేదో, ఆపెట్టె యిప్పుడెక్కడనున్నదో, మీరే శాస్త్రదృష్టిచేతజూచి సత్యము చెప్పుడు.

న్యాయస్థానమునకు వచ్చిన పత్తభియోగమునందును మూడు సారాంశముల నేర్పఱచుట యచ్చటి శాస్త్రమర్్యాద. ధర్మాధికారి యీప్రకారముగా సాగాంశముల నేర్పఱచి వ్యవహారనిర్ణయ

ము చేయఁ గోరఁగా వెనుకఁ జెప్పినప్రకారముగానే సిద్ధాంతములు య
 ఛావిధిగా చేయవలసిన తంత్రములను నడపి యాలోచించి యీసారి
 యభిప్రాయభేదము లేకుండ సారాంశముల మూటని శాస్త్ర దృష్టి
 తో సావధానముగాఁ జూచి యేకవాక్యముగా సిద్ధాంతీకరించి సత్య
 మును తేల్చిరి. నగలపెట్టె పోవుట సత్యమేయనియు, దానిని తస్కరిం
 చినవాఁ డీసూక్ష్మాత్ముడేయనియు, ఇతఁడొపెట్టెను తానుంచుకొన్న
 వేశ్యకీయ్యగా నావేశ్య యొపెట్టెను తానుంచుకొన్న ఓటపురుషుని చే
 తికిచ్చి యిల్లు దాటించె ననియు, వాచేర్పటచిన నిష్కృష్టాశయమును
 లేఖకుఁడు వ్రాసి ధర్మాధికారి చేతికిచ్చెను. అదిచూచుకొని ధర్మాధి
 కారి యాకాశమునంకఁ జూచి కొంతసే పాలోచించి, రాజబంధుని నీ
 చతస్కరునివలె చెఱసాలకుఁ బంపుట యుచితము కాదని నిశ్చయించి,
 ధూమాత్మునకు నూలు సుమాణములు ధనదండమును విధించి, ఆ
 మొత్తమును నెలదినములలోపల చెల్లించునట్లు తీర్పు చెప్పెను. అతీ
 ర్పు వినిపించఁగానే సభలోనుండి తిశిరుఁ డనురాజకుమారుఁడు ధ
 ర్మాధికారివద్దకు నడిచివచ్చి దొంగిలించఁబడిన నగలపెట్టెను దెచ్చి యా
 తనివీరమువీరాఁడఁ బెట్టి, ఆపెట్టెను సూక్ష్మాత్ముఁడగుముతో తానే
 దొంగిలించితి నని చెప్పి, శిక్షిగా విధించిన నూలుసువణములును చె
 ల్లించి ధూమాత్ముని విడిపించెను. అంతట ధర్మాధికారి మఱియొక్క
 వ్యవహారమును పరిష్కరించుటకయి వాది ప్రతినాదులను పిలిపింపు
 మని లేఖకుని కుత్తరు విచ్చెను. అప్పటికి నాపూజాసమయమును భ
 క్తులు నాయాలయమునకు వచ్చు సమయమును సమీపించినందున,
 మహాకాయుఁడుగారు సభ ముగియునటకు నుండక నన్ను వెంటఁబె
 ట్టకొని బండియెక్కి- యుంటికివచ్చిరి.

బండికుదుపుచేతఁగలిగిన యాయూసముకొంత శాంతిపొందినపిమ్మ
 ట నేను నాయజమానునితో వాటి సభావ్యవహారములను గూర్చి

యు జ్యోతిష్కుల సిద్ధాంతనిర్ణయమునుగూర్చియుమాటాడ నారభించి 3 ని. నాయజమానుడు కొంతసేపు తానావిషయమయి నాతో మాటాడుట కిష్టములేని వానివలె గనబడినను నేను విడిచిపెట్టక వేసిన పశ్చిమ నేమరలవేయుచు నచ్చుటచేత తుదకిష్టములేకయే నాపశ్చిమ కుత్తరము చెప్పవలసి వాడయినందున మాయరుచరకు సిక్కిందీరితి సంభాషణముజరిగినది - -

సత్య—ఓమహాపశ్చిమా ! ఈజ్యోతిష్కులవ్యవహారనిర్ణయ మెల్లప్పుడు నీప్రకారముగానే యుండునా ? వేటువిధముగా నుండునా ?

మహా—ఎప్పుడు నిదేప్రకారముగా నుండును.

సత్య—ఏకశాస్త్రమువలననే సిద్ధాంతనిర్ణయము చేయవలసినప్పుడు వీలోవీరి కభిప్రాయభేదము లేకలుగును ?

మహా—శాస్త్రమొక్కటికాదు; శాస్త్రములనంతములు.

సత్య—శాస్త్రము లనంతములయినను, అన్నియు నేకవిధముగా ఫలమును జెప్పునో లేదోన పక్షమున వానిలో కొన్ని యసత్యములు కావలసివచ్చును.

మహా—శాస్త్రము లసత్యము లేన్నటికినికావు. ఈభేదమునకుఁ గారణము శాస్త్రాస్థిమిత్యముచేయువారి బుద్ధివిశేషముతో నుండును. ఫలములను జెప్పవారు తమతమ బుద్ధ్యనుసారముగానూహించి చెప్పట వలన నిట్టి భిన్నాభిప్రాయములుకలుగుచుండును.

సత్య—నిదేమములేక యెవరిబుద్ధికి తోచినట్లు వారర్థము చేయుచువచ్చినచో శాస్త్రములవలన ప్రయోజనమేమి?

మహా—శాస్త్రము లేవబుద్ధికి తోచినట్లు వారి కర్థమిచ్చునవికావు. అవి యాదానికి నేకార్థమునే యిచ్చును. అయినను శాస్త్రార్థ నిర్ణయముచేయువారు ముహూర్తము తిన్నగా కట్టలేక పోవుటవలనను గణన తిన్నగా చేయలేకపోవుటవలనను ఫలములోఁ గొన్ని వ్యత్యాసములుకలుగుచుండును.

సత్య—జనులు ధనప్రాణములతో సంబంధించిన వ్యవహారములలో సత్య నిర్ణయము చేయుట కేర్పఱుపఁబడిన పండితోత్తములనైనను చక్కగా కాలము కట్టఁగలవారిని, సరిగా లెక్కవేయఁగలవారిని విచారించి యేర్పఱుపరా?

మహా—పండితోద్యోగమునకు దేశములోఁ గల జ్యోతిషవిద్వాంసులలో శ్రేష్ఠతములనే యేరి యేర్పఱుతురుగాని యిది గుప్తశాస్త్రమగుటచేత నెవ్వరు గట్టివారో యెవ్వరు కారో యేర్పఱుచుట యసాధ్యము. ఇటువంటి శాస్త్రములు రహస్యముగా నుంచఁబడినంతకాల మే తమమహిమలను గలిగి యుండును గాని యందఱికిని వెల్లడించినచో మహిమలను గోల్పోయి పాటితిప్పిపోవును. కాఁబట్టి శాస్త్రమన్నది యెవరికిని దెలియకుండ సదా గోప్యముగా నుండవలెను.

సత్య—తమరు సెలవిచ్చినది కొంతవఱకు సత్యమేకాని—

మహా—కాని యని నీవేమో సూర్యునిపడుచున్నావేమి? నేను చెప్పినది సత్యమగునా? కాదా?

సత్య—తమరు సెలవిచ్చినది నిస్సందేహముగా సత్యము. అంద సత్యమణుమాత్రమునులేదు. నాకు వేదవాక్యమునకం ఁను తమవాక్యమునం దెక్కువ గౌరవము. సూర్యు చంద్రులు గతులుతప్పినను తమ నోటినుండి యసత్యవాక్కులు బయలు వెడలునా? శాస్త్రమర్థము లెప్పుడును సర్వజనులకును వెల్లడిచేయఁగూడదు అందులో ముఖ్యముగామూడు శాస్త్రములు పరమగుహ్యములు. అందుచేతనే మాదేశమునందుఁ గూడ చదువెఱుంగనివారు సహితము జ్యోతిశ్శాస్త్రములోను, వైద్యశాస్త్రములోను, మంత్రీశాస్త్రములోను, మహావిద్వాంసులయి జనసమ్మానముపొంది కోటిశ్వరు లగుచున్నారు.

మహా—ఈ సంభాషణమునుబట్టి నీవు రహస్యపదేశమునకు పాత్రుడవయినట్లు నాబుద్ధికి పొడకట్టింది కాఁబట్టి నేనిప్పుడు మర్మముని

డిచి సిద్ధాంతులు చెప్పు ఫలమునలో వ్యత్యాసము కలుగుటకుఁగల నిజమయిన కారణమును తెలిపెదను. నీవిది విశ్వాసహీనులతోఁజెప్పక మహారహస్యముగా నుంచవలెను. ఇట్టిజ్ఞానదానమున కెల్లవారును నర్హులుకారునుమా !

సత్య—తమరు సెలవిచ్చినది పరమసత్యము. జ్ఞానోపదేశమున కిందఁబును యోగ్యులుకారు. నేను యోగ్యుడనని తమచిత్తమునకుఁ జొరచిన పక్షమున—

మహా—నీయోగ్యతావిషయమై మాకణనూత్రమును సందేహములేదు. జ్యోతిషము తప్పిపోవుటకు నిజమైన కారణము పరమేశ్వరశాపము. నీవు భక్తాగ్రేసరుడవగుటచేత పరమరహస్యమైనను దాచక నీకిది నేను సమర్థకముగా నుపదేశించినాను. నీ విది భక్తిహీనుల కెప్పుడును చెవిని వేయఁగూడదు. ఇప్పుడు నీకు తృప్తి కలిగినదా ?

సత్య—నిజమై కారణమును గ్రహించుటచేత నే నిప్పుడు పరమసంతుష్టాంతరంగుడ నయినాను. ఇది యత్యంతగుహ్యమైన పరమరహస్య మగుటకు సందేహములేదు. ఇది దేవరహస్యమే కాకపోయిన పక్షమున, పురాణములనురచించిన మాదేశములోని సర్వజ్ఞులయిన మహర్షులకొక్కరికైన దెలిసియుండకపోవునా ? నేను మాదేశము చేరిన లోడనే దీనిని పద్మపురాణముయొక్క యుత్తరభాగములోని యష్టోత్తరశతసహస్రాధ్యాయమునందుఁ జేర్చి వ్యాససోక్తియు చేయించెదను. తమ రీశాపకారణము నామూలాగ్రిముగా సెలవియ్యవలెను.

మహా—పూర్వలేమునందు శ్రీసాంబమూర్తివారు తిరిపురాసుర సంహారము చేయఁ బూని యుద్ధ సన్నద్ధులయియున్నప్పుడు ముందుగా శుక్రాచార్యుల వారావృత్తాంతమును తమ జ్యోతిశ్శాస్త్ర మహిమచే దెలిసికొని శిష్యులకు తెలుపగా, వారు శివుడు వచ్చులోపల తమ పురములతో పాతాళలోకము

నకు యాత్ర వెడలిరి. తరువాత సమస్త సన్నాహములతోను శివుడు వచ్చి త్రిపురములను గానక తనదివ్యదృష్టిచేత నిది యంతయు శుక్రాచార్యుల కృత్యమని తెలిసికొని జ్యోతిషమెల్లప్పుడును యథాథకము కాకపోవును గాకయని శపించెను. దీనిమర్మ మిది.

సత్య—నేను ధన్యుడనయినాను. తమరు మర్మమువిడిచి యీ రహస్యమును నాకానతిచ్చినందున, నెలవయినపక్షమున నాకు తెలిసిన రహస్యము నొకదానిని దేవర వారిలో మనవిచేసెదను. జ్యోతిషము నకు పార్వతీశాపమున్నమాట మీపురాణములయం దెచ్చటనైన జూచియున్నారా?

మహా—లేదు. జ్యోతిషశాస్త్రమున కొక్కయీశ్వరశాపమే గాక పార్వతీశాపము కూడ నున్నదా? ఏమి యివంత!

సత్య—జ్యోతిషశాస్త్రము సంద్విధముల నిచ్చుటకు ముఖ్య కారణము పార్వతీశాపమే. పూర్వము సాంబశివులవారు సభలోగూడచుండి జ్యోతిషశాస్త్రముయొక్క సత్యమును పరీక్షింపవలెననియొక బ్రహ్మస్థునిజూచి యిప్పుడు పార్వతీదేవి యేమి చేయుచున్నదో చెప్పుమని యడిగెను. అతడు శాస్త్రదృష్టిచేత జూచి పార్వతీదేవి వస్త్రహీనయై యభ్యంజనస్నానము చేయుచున్నదని చెప్పెను. ఆవాక్యముయొక్క యథాథకతను కన్నులార చూడవలెనని శివుడు తతఃకాలమే కొలువు విడిచి లేచి తిన్నగా సంతోషురమునకుబోయి, నలుగురితోడఁజేసి పాత్రాపక్రమము చేసి కావలియుంచిన విఘ్నేశ్వరుడు లోనలికి పోనకపోగా నతనిశిరస్సు ఖండించి పోయి చూచి జ్యోతిషశాస్త్రముయొక్క సత్యమున కత్యాచర్యపడెను జ్యోతిషశాస్త్రమువలన స్త్రీలగుట్టు మగవారికి తెలిసిపోవుచున్నదిగా యని పార్వతీదేవి యాగ్రహముతో జ్యోతిషశాస్త్రము ఫలింపక పోవునుగాక యని ఘోరశాపమిచ్చెను. జ్యోతిషములు చెప్పినఫలము తప్పిపోవుట కీశాపములే కారణముగాని శాస్త్రమంతమాత్రము నబద్ధముకాదు.

మహా— దేవతలందఱును మహాదుర్భాగములు. అందులోను దేవగురువైన బృహస్పతి పరమదుర్భాగముడు. కాకపోయినపక్షమున నమూల్యమైన జ్యోతిశ్శాస్త్రమునకు నిష్కారణముగా శాపము తెచ్చి పెట్టినా? ఇటువంటి దుష్కార్యమును జేసినందుకు మారావణమహారాజుగారు లేకపోబట్టి బ్రతికిపోయినాడు. పాపీ చిరాయు వనుట చేత నెల్లకాలము నాతనినే బ్రతుకనిమ్ము. సత్యమిప్పుడు చాకు పూణముగా బోధపడినది. జగత్తునకు తల్లిదండ్రులయిన పార్వతీ పరమేశ్వరు లిద్దఱును శాపములు పెట్టిన తరువాత సిద్ధాంతులు చెప్పినఫలము తప్పిపోవుటలో నాశ్చర్య మేమున్నది? సిద్ధాంతులు లంచములు పుచ్చుకొని తప్పఫలములను చెప్పుదు రగుడుగుగాని చెప్పినఫలములు తప్పిపోవుటకు లంచము లక్కఱలేక యీశాపములే చాలును.

ఇంతవఱకు సంభాషణ జరుగునప్పటికి నాపూజనమయమును భక్తులు దర్శనపఱచు సమయమును సమీపించినందున నాయర్చకులు రాగా మహాకాయుడుగారు నన్ను విడిచి లోపలికి బోయిరి. అంతట నేనీవఱకు వణించినప్రకారముగా నానిత్యకృత్యములు యథావిధిగా జరుగ నారంభించెను.

అ యి ద వ ప్ర క ర ణ ము .

సభాసందర్శనము చేసి వచ్చిన తరువాత మూడవనాడు మధ్యాహ్నము మూడు గంటలవేళ మహాకాయుడుగారువచ్చి, నేడు జ్యోతిశ్శాస్త్రమునుగూర్చి సభ జరుగఁబోవుచున్నది గనుక తనవెంటఁ జూడ రమ్మని నన్ను పిలిచిరి. మొన్న బండిలో తగిలిన కుదుపువలన

గలిగిననొప్పు లింకను తిన్నగా పోకపోయినను, ఆయనమాటకు మా
 టుపలుక వెఱచి ప్రియాణమై యాయనవెంట బయలుదేరితిని. బండి
 లో నెక్కినది మొదలుకొని సభామందిరము చేరువఱకును జరిగిన
 కథ యంతయు నించుమించుగా వెనుక పఱచించినరీతిగానే యున్నది;
 గాని బండి దిగినతరువాత వెనుకటివలె మాయజమానుడుగాక సేవ
 కులే నన్ను లోపలికిఁ దీసికొనిపోయి యొక యున్నతాసనముమీఁదఁ
 గూరుచుండఁబెట్టెరి. మేము వీధిగుమ్మముచేరఁగానే నాటిదినము సభ
 లో తాను ధూమాక్షవేషముతో నగలపెట్టెను దొంగిలించితినిని
 తెచ్చియిచ్చిన త్రిశిరుడు మాకెదురుగా వచ్చి ప్రిత్యుత్థానముచేసి
 మమ్ము లోపలికిఁగొనిపోయి యుచితాసనముమీఁదఁ గూరుచుండఁ
 బెట్టెను. మేము పోవునపుటికే సభాభవనము మహాజనులతో నిండి
 యుండెను. అందులోఁ గొందఱు జ్యోతిశ్శాస్త్రమబద్ధమని నాదించు
 టకయి యక్కడకువచ్చిరి; మఱి కొందఱు వారివాదమును ఖండించి
 పూర్వసిద్ధాంతమును స్థాపించుటకయి వచ్చిరి; తక్కినవారభయవా
 దములను విని వేడుక చూచుటకొఱకును నవనాగరికులను గేలిచేయు
 టకొఱకును వచ్చిరి. అప్పు డుపన్యాససమయమునందున పూర్వప
 త్నులలో నొకరులేచి త్రిశిరుడుగారి నగ్రాసనాసీనునిగా నేర్పఱుపఁ
 గోరెను; వెంటనే సిద్ధాంతులలో నొకరు లేచి నవనాగరికాగ్రగణ్యు
 డయిన యాయన నాపనికి నియమించుటకాక్షేపించి మహాకాయుడు
 గారి నగ్రాసనాసీనునిగా నేర్పఱుపఁగోరెను. అట్టి పూర్వనాగరికాగ్ర
 గణ్యు డగ్రహీతమాన కనర్హుడని మఱియొకఁడులేచి నిషేధించెను. ఈ
 ప్రకారముగా వీరు నియమించినవారిని వారు పనికిరారనియు, వారు
 నియమించినవారిని వీరు పనికిరారనియు, ఉభయపక్షములవారును
 రెండుగడియలు తగవులాడినపిమ్మట నుభయపక్షములవారు సంగీకరిం
 చినవా రొక్కరును దొరకకపోవుటచేత నాటికి సభ ముగియనట్లు

కనబడెను. ఇంతలో నొక బుద్ధిమంతుడు లేచి లంకానగరవాసులందఱు నేదో యొక పక్షములోఁ జేరినవారగుటచేత వారిని విడిచి విదేశీయుడయి నిష్పక్షపాతబుద్ధి గలవాడయిన వాలఖిల్యమహర్షిని అగ్రాసనాసీనునిజేసి సభసాగింపవచ్చునని యాలోచన చెప్పెను. ముగ్ధోకములను మ్రింగజాలిన దేవాంతక నరాంతకులవంటి మహాసమర్థులంత మంది స్వదేశస్థులుండఁగా వేలికణపెను లేని యంగుష్ఠమాత్రశరీరునికి పుదేశస్థుని కగ్రీతమిచ్చుట యనమానకరమని దేశభిమానులు కొందఱాత్మేపించినను, అర్హతయు మతియెవ్వరును దొరకనందున పరస్పరజయకొంతులగు యున్న యుభయపక్షములవారిలో ప్రధానపురుషులు నాఁడే తమవిజయమును లోకవిశ్రుతము చేయవలెనన్న మపేక్షచేత నన్నగ్రాసనాసీనునిగా నంగీకరించిరి. నేను సూక్ష్మకాముడనగుటచేత కుర్చీలోఁ గూర్చున్న పక్షమున నన్ను సభికులు చూడజాలరని యుపన్యాసకుని ముందుంచిన బల్లమీద నన్ను గూర్చుండఁజెట్టిరి. ఉపన్యాసకునిపేరు దీర్ఘరోముడని సభవారిలో నొకరు నాతోఁజెప్పిరి. అతఁడు నచ్చి బల్లముందు నిలువఁబడినప్పుడు మన దేశపునరచరిమాణమునుబట్టి నీలివర్ణములవలె మూఁడునాలుగు నిలువుల పొడవుగలిగి నేను గూర్చుచున్న బల్లనంటుచున్న యాతని గడ్డపు చెండుగీతల దీర్ఘత్వమునుబట్టి దీర్ఘరోముడన్నది సార్థక నామధేయము. నేను భావించితిని. ఉపన్యాసవిషయమయి నేను సభవారికి నున్నవిగించినపిమ్మట నుపన్యాసకుడు తనయుపన్యాసము నుపక్రమించెను. మనవారు గ్రంథములలో మేఘగంభీరభాషణము లని వణిగింపగా వినుటయేకాని పిడుగులుపడినట్లు కణకతోరముగా నాఁడతఁడమాటలు చెవినిబడువఱకును మేఘగంభీరభాషణములయధఃముఖా కనుభవమునకు రాలేదు. ఆదుస్సహాయమున శ్రీవణవిదారణదాసణశబ్దములకు తాళలేక నేను నాచెవులలో గుడ్డలు చొనుపుకొంటి

ని, ఆయుపాయముచేత సద్దణంగినగునను బండికుడుపుచేతఁ గలిగిన
యాయాసముచేత నిద్రవచ్చినందునను నాతెనుకనుంచిన దిండునకుఁ
జేరగిలఁబడి నేను హఠాఁగా నిద్రపోయినాను. సభకులుమాత్రము
నాగుట్టు తెలిసికోలేక నేను యోగముపట్టి యోగనిద్ర నవలంబించి
దివ్యదృష్టిచేతను దివ్యజ్ఞానముచేతను నాటియుపన్యాసమునుమాత్ర
మే గాక జ్యోతిశ్శాస్త్రముయొక్క సత్కమనుగూడ గ్రహించుచు
న్నానని తలఁచిరి. అందుచేత నుపన్యాసముయొక్క పథముభాగము
ను మీకుఁ దెలుపకపోయిన తప్పిదమను దీనిని జడువువారు మ
న్నింతురని నమ్మెదను. ఆవిషయమును తరువాత నితరులనడిగి తెలిసి
కొని మీకు తెలిపియుందునుగాని అట్లుచేసినచో నాయోగమహిమ
కే భంగమకలిగి జనులలో శాస్త్రమునం దవిశ్వాసము కలుగునన్న
భీతిచేత నేనితరుల ననుగక శాస్త్రమర్యాదను కాపాడుటకు కంకణ
ము కట్టికొన్న మీరు నాసమయోచితబుద్ధిని శ్లాఘితురన్న పూ
ణవిశ్వాసముచేత శాస్త్రగౌరవమును ఎలువఁబెట్టినాను. నేను గా
ఢనిద్రలోనుండఁగా నుపన్యాసకుఁ డేదో ముఖ్యాంశమును జెప్పచు
బల్లమీఁద నొక గుడ్డుగుద్దెను. ఆగుడ్డుతో నన్నవఱుం శ్రయించి
యున్న నిద్రాదేవి భయపడి నన్ను ముందుకుఁ బడఁద్రోచి తుణకాల
మున నన్ను విడిచి పాటిపోయెను. నేనును కన్నులు తెఱచిచూచి
మెల్లగాలేచి మరల యథాస్థానముచేరి దిండునానుకొని నావధానది
త్తుండనై కూరుచుంటిని. అప్పుడు నన్నుజూచిన సభాస్థారు లీమహా
మునియొక్క యోగనిష్ఠకు ననుమ భంగమువచ్చినదని కొందఱును,
ఈమహర్షి తనంత తానే లేచినాఁడు కాని సమాధి చెడలేదని కొంద
ఱును, సమాధి చెడినపక్షమున మానముద్రపూని ప్రాణాయామము
పట్టి మరల యోగనిద్ర వహించునని కొందఱును, నానావిధములఁ
జెప్పకొనసాగిరి. ఇంతలో నుపన్యాసకుఁ డితరులచూటలు చెవిచొ

రకుండ తానే యుచ్చైస్వరముతో మాటాడఁజూచ్చినందున వారిమాటలు పూర్ణముగా వినుటకు నాకవకాశములేకపోయినది.

ఉపన్యాసకుఁడు — ఈపాడుజ్యోతిశ్శాస్త్రము వివేకమును పాటఁగొలి బుద్ధిని మింగివేసి యాలోచన నడఁగఁదొక్కి తెలివిగలవారిని సహితము సమస్త విషయములయందును వంచకులయినమూఢులకు దాసులను జేయుచున్నది. శాస్త్రనామము ధరించిన యీపిశాచముయొక్క సమ్మోహనయంత్రముతో జిక్కి భ్రమపడి మనుష్యప్రకృతి కలంకారమున స్వాతంత్ర్యమును పోగొట్టుకొని మనమందఱమును నిష్కారణముగా బుద్ధిపూర్వకముగాఁ దెచ్చుకొన్న కష్టములపాలము బాధపడుచున్నాము. మనమొకరియిట్లు కట్టుకొనవలెనన్నచో మనకిష్టమున తావునను సమయమునను కట్టుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతిచెప్పిన తావునను ముహూర్తమునను కట్టుకొనవలసినవారమగుచున్నాము; నుయ్యి త్రివ్వించుకోఁ దలచుకొన్నచో మన మనస్సువచ్చిన యనుకూలమైన తావున త్రివ్వించుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతిచూపిన మూలను త్రివ్వించుకొనవలసినవార మగుచున్నాము; మనబిడ్డకు పెండ్లిచేయఁదలచుకొన్నచో మనకనుకూలుఁడుగా కలఁబడువరుని నిర్ణయించి వీలయిన కాలమునందు వివాహముచేయక మూర్ఖసిద్ధాంతి పెట్టిన నిశాముహూతమునందో యెప్పుడో ప్రవర్తనచేతఁగాకపోయినను జన్మవత్రిముచేత నతఁడు మంచివాడన్నవరుని కిచ్చి పెండ్లిచేయ వలసినవార మగుచున్నాము. మనమొక యూరికి పోవలఁచుకొన్నచో మనకు తీసికయైన సమయమున బయలుదేరిక మూర్ఖసిద్ధాంతిచెప్పిన దినమునందును వారమునందును కాలమునందును ప్రయాణము కావలసినవారమగుచున్నాము; మనము డైరము చేయించుకోఁ దలచుకొన్నచో మన కవకాశముగా చున్ననాఁడు చేయించుకొనక మూర్ఖసిద్ధాంతి చెప్పిన తిథివా

రములయందే తల గోగించుకోవలసిన వార మగుచున్నాము. మనము కొత్తబట్టలు కట్టుకోదలచినచో కావలసినప్పుడు కట్టుకొనక మూర్ఖునిదాంతి తెలిపిన దినమును వారమును నచ్చువఱకును వేచియుండవలసినవార మగుచున్నాము. వేయేల ? మనము కొత్తగా భార్యవద్ద పరుగుడ దలచుకొన్నను, గృహమునఁ బ్రవేశింపదలచుకొన్నను, రోగమునకు మందుపుచ్చుకోదలచుకొన్నను, మూర్ఖునిదాంతియే మనకు కాలనిణాయము చేయవలెను. ఇట్టి నిత్యకృత్యములలోనే మనకు స్వాతంత్ర్యము లేనిచో లోకములో నింతకంటె కూర్మదాస్యము మఱియేముండును ? మూర్ఖునిదాంతి—;

వృశ్చికరోముఁడు—మీరు మూర్ఖునిదాంతియని లోకోపకారులయి మహావిద్వాంసులయిన జ్యోతిష్కులను నిర్దేతుకముగా దూషించి మహాదోషము కట్టుకొనుచున్నారు. ఈసిద్ధాంతలే యుండి వివాహాదికార్యములయందు మంచిముహూర్తములుపెట్టి లోకమునకు పకారము చేయనిచో లోకమెట్టి దురవస్థల పాలగునో—

ఉప—మీరుపన్యాసమధ్యమున మాటాడరాదు—

మహాకాయుఁడు—మీరు సిద్ధాంతులను మూర్ఖులని దూషింపరాదు.

త్రిశిరుఁడు—మీరికముందు సిద్ధాంతికిఁముందు మూర్ఖశబ్దము పెట్టక మాటాడఁడు.

ఉప—సిద్ధాంతులు లోకమునకుఁ జేయుచున్న యుపకారము చెప్పనక్కఱలేదు. లోకములోనున్న జాతక పత్రికలలోనెల్ల నుత్తమమైనదిని చెప్పి యొకవరుని నిణాయించి మంచిముహూర్తము పెట్టి వివాహముచేయించి యీసిద్ధాంతి మంచిదోవతులచాపు కట్టుకొనిపోయిన మూఁడుమాసముల వదిలినములలో జాతక పత్రికలోని నూతేండ్లను మహూర్తబలముచేత నూఱుదినుమలుగా మాఱగా నా

చెల్లెలు వైధవ్యదుఃఖ మనుభవించవలసినదైనది. ఈసిద్ధాంతిచెప్పిన ముహూర్తమునందు కట్టించి, పెట్టిన ముహూర్తమునందు గృహప్రవేశమయిన మాపొరుగువారు నెలదినములలోపల గృహయాజమానుడు స్వర్గస్థుడుకాగా తా మాటుమాసము లిల్లుపాడుపటిచి పొరుగువారిపంచను జేరవలసినవారైరి. నామిత్రునితండ్రి యెన్ని యోదినమూలాగి యాసిద్ధాంతిచెప్పిన ముహూర్తమునందు గాగ్రమాంతరమునకు బయలుదేరినను త్రోవలో దొంగలు కొట్టగా బుడివిటుగబడి కాలువిటుగఁగొట్టుకొని యధరాత్రమునందు మరల స్వగృహమును జేరవలసినవాడయినాడు.

వృశ్చి—అయ్యలారా ! చిత్తగించినారా ? ఈయన నన్నెట్లు దూషించుచున్నాడో ! మూర్ఖపదము ప్రయోగించినప్పటికన్నును, ఈదూషణభాషణము లధికకర్ణకఠోరములుగా నున్నవి. పెద్దమనుష్యులింతమందియుండి పండితదూషణ జరుగుచుండఁగా చూచి యూరకుండుట మీకు ధర్మమా ? వారిగృహచారముచాలక యాపదలు తటస్థమయినప్పుడు నేనేమిచేయఁగలను ? ముహూర్తములు పెట్టుట నాపనికాని యాపదలు తప్పించుట నాపనికాదుకదా ?

త్రిశి—మీరు మంచిముహూర్తములు పెట్టుటచేత విపత్తులు తొలఁగనిపక్షమున మీముహూర్తములతో నేమిప్రయోజనము ?

మహా—మధ్య మీరు మాటాడుట యుక్తముకాదు. సామాన్యముగాఁ జెప్పక వక్కాణించి యొక్కరినిగూర్చి చెప్పట యుపన్యాసకునికి మంచిపనికాదు. జ్యోతిషమువలన లాభమే లేకపోయిన పక్షమున నింతకాలమునుండి సర్వజ్ఞులయిన మహాపెద్దలాదలును జన్మపత్రములు వ్రాయించుకొని సమస్తకార్యములకును శుభముహూర్తములు పెట్టించుకొనుచుందురా ? వ్యవహారదత్తులయిన ప్రభుత్వమువారు వ్యవహార నిమిత్తము జ్యోతిషవిద్వాంసులను నియమించుచుందురా ?

తీర్తి—వీరి వ్యవహార నిణాయమునందలి సత్యము మొన్ననే కదా సభలో బయలబడినది ? కల్పవృక్షములవలె పండితు లయిదు గురుచేరి సభలోఁగూరుచుండి నేను గొనిపోయిన సగలపెట్టెను ధూమాక్షుఁడు దొంగిలినట్లు సిద్ధాంతముచేసినారు.

మహా—అదియంతయు మోసము. నిజమైన వ్యవహారము లో నిజము తెలియును గాని పరీక్షింపవలెని మోసముచేసిన వ్యవహారములో సత్యమెట్లు బయలబడును ?

ఉప—నాయుపన్యాసము ముగియనియ్యరా ?

మహా—కానిండి.

ఉప—లోకమునకుఁ గలిగెడియుపకారము లోకములోనివారైన యీసిద్ధాంతులకేకాని యితరలోకమున కణుమాత్రము గలుగదు. మనయింట కన్య రజస్వలయైనచో శాంతికావలనో లేదో తెలిసికొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను; మనయింట నెవ్వరయిన పుట్టినపక్షమున పితృగండమున్నదో లేదో తెలిసికొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను; మనయింట నెవ్వరయిన చచ్చిచేని యిల్లు విడిచిపెట్టి లేచిపోవలయునో లేదో తెలిసికొనుటకయి ముందుగా సిద్ధాంతిగారికి దక్షిణముట్టవలెను. ఈప్రకారముగా పుట్టినది మొదలుకొని చచ్చువఱకును చెవులు కుట్టినను, పుట్టువెండుకలు తీయించినను, అన్నము ముట్టించినను, చదువ వేసినను, మఱియేపనిచేసినను సిద్ధాంతిగారిచేత ముహూర్తము పెట్టించుకొని యాయనకు ముట్టవలసినముడుపు నెప్పుడో యొకప్పుడు చెల్లింపక తప్పదు.

మహా—మీరు సిద్ధాంతులను వారివృత్తిని నిందింపఁగూడదు. వారు జనులకు ఫలములు చెప్పియు ముహూర్తములు పెట్టియు పడిన ప్రియోపజనములకు ప్రతిఫలముగా ధనస్వీకారము చేయుచున్నారని

కాని యూరక చిల్లిగవ్వయైనను గ్రహించుచుండలేదు. చేతనైన పక్షమున మీరు జ్యోతిశ్శాస్త్ర మబద్ధమనుటకు చాలిన యుక్తులనుచెప్పుడు. అప్పుడు మీ హేత్వాభాసములను ఖండించుటకు మేము పూరుకొందుము.

ఉప—ముహూర్తజాతక భాగము లసత్యమనుట కణుకూత్రిమును సందేహములేదు. ఈగ్రామమునం దిద్దఱు రాజపుత్రు లొక స్త్రీనిమిత్రమున గర్భశత్రువులను యొకరి నొకరు చంపవలెనని నిశ్చయించుకొని యిద్దఱును చెటియొక జ్యోతిష్కునియొద్దకుఁబోయి యుద్ద విజయమునకు ముహూర్తము పెట్టుమని యడిగిరి. ఇద్దఱు జ్యోత్యులును శాస్త్రవిచారముచేసి నాటినాయం కాలము నాలుగు గడియల పొద్దుండఁగా శత్రువిజయమునకు మంచి సమయమని ముహూర్తము పెట్టిరి. తనకే విజయము కలుగునని మొదటివాఁడును తనకే గెలుపు కలుగునని రెండవవాఁడును మనస్సులతో నమ్మి తాము జ్యోతిష్కుల నాలోచించిన మాట యొండుగులకు తెలియ నీయక రహస్యముగానుంచి యుద్ధాహ్వాములు మాత్రము చేసికొని యిద్దఱును బయలుదేలి ముహూర్తసమయమున కూర్చిబైలికి పోయి ఘటికాయంత్రములు ముందంచుకొని సరిగా యుక్త సమయమున దుడ్డుకట్టతో యుద్ధమారంభించిరి. ఇద్దఱును పరస్పర జయకాంక్షచేత చావమోఁదుకొనఁగా నందొకఁ డప్పుడే దెబ్బలచేత కాలధర్మమునొందెను. రెండవవాఁడు కంటికిదెబ్బతగిలించుకొని చావుతప్పికన్నులొట్టబడి యొంటికంటితో బ్రతికెను. ఆమహాశూరులెవ్వరో, వారికి ముహూర్తము పెట్టిన మహాసూరు లెవ్వరో మీరందఱు నెఱుఁగుదురు. శాస్త్రమే యసత్యము కానిపక్షమున, ఏకముహూర్తమునందే యుద్ధ మారంభించినయొక్కరి కపజయమును నెక్కిరికి జయమును నేల కలుగ వలెను? ఇంకొక్క నిదర్శనముచూడుడు. మా

పెద్దతమ్ముడును మాపాలికాపువాని పెద్దకొడుకును తృటికాలమైనను భేదము లేక సరిగా నేకముహూర్తమునందే జననమొందిరి. జనన సమయమునందెరువురకును గ్రహము లేకస్థానమునందే యున్నందున సమాన ఫలమునే యియ్యవలసినను, మావాండు చదువుకొని పరీక్షల నిచ్చి గొప్ప యద్యోగము చేయుచుండగా మాపాలికాపుకొడుకు చదువెఱుగక పొలము దుర్మచి సేచనశయందే యున్నాడు. శాస్త్ర మబద్ధము కానిపక్షమున, ఏకసమయముననే జననమొందిన యిరువురకును గ్రహములు విరుద్ధఫలముల నేల కలుగజేయ వలెను? సిద్ధాంతము చెప్పిన ఫలములు కొందఱికి సరిగా కలుగ వచ్చును. అప్పుడు సహిత మాఫలములు దైవికముగా కలిగినవే కాని సిద్ధాంతి యెఱిగి చెప్పటవనగలిగినవి కావు. ఏబదియే యెట్లుబ్రతుకు చురక జన్మపత్రములలో వ్రాయఁబడియున్నవారు కొందఱుతంతులము జీవించినను, హుపురంతికులోపలను ముగ్గురు నలుగు రటు తరువాతనుగూడ మృతులగుదురు. ఈప్రకారముగానే కష్టములును సుఖములును దైవికముగా కొందఱికి చెప్పినట్లు కలిగినను పలువురకు కలుగవు. కార్యసాఫల్యమెప్పుడును యుక్తసమయమున తగినపని చేయుటవలన గలుగునుగాని ముహూర్తమువలన గలుగదు. ఇట్లు కాలుచున్నప్పుడు మెటనే నీరు పోసినచల్లాలును గాని ముహూర్తము నిమిత్తము వేచియుండినచో చల్లాడు. పాముకఱిచినప్పుడు తత్తామే విషవైద్యునికొఱకు పరుగెత్తి చికిత్స చేయించిన విషము దిగుచుగాని ముహూర్తము నిమిత్తము వేచియుండినచో విషభాధ తగ్గను. ఈవిధముగానే న్యవసాయమునందైనను, వాణిజ్యమునందైనను, వాటియెఱుఁగవ్యాపారమునందైనను ముహూర్తముల నిమిత్తము వేచియుండక యుక్తసమయమునందు కృషిచేసినప్పుడు మాత్రమే కార్యసాఫల్యమగును. నుంచిముహూర్తమును నిరీక్షించుచు పనిచేయక యోగ్యసమయమును శ్రద్ధపుచ్చి

నచో మేలు కలుగుటకు మాటుగా కార్యవిఘాతము గలిగి కీషు మూడును.

మహా—మీరు చెప్పెడు మాటలు యుక్తికిని లోకానుభవము నకును శాస్త్రమునకును విరుద్ధముగా నున్నవి. మంచిసిద్ధాంతి శాస్త్రముచూచి యాలోచించి చెప్పినప్పు డొక్కయక్షుర మైనను హెచ్చుతగ్గులు లేక ఫలములు సరిగా కలుగురు. నాతమ్మునిజన్మపత్రమును మొన్న నే నొక సిద్ధాంతికి చూపగా వెనుక జరిగిన దంతయు పూసగుచ్చినట్లు సరిగా సత్య దేశరుద్రు పెట్టినాడు. శనిమహాదశలో నాకు ప్రాణాంతకరమైన రోగము వచ్చునని ముందుగానే యొకసిద్ధాంతి చెప్పి తప్పించుకొనుటకు ప్రతిక్రియ చేసికొన్నది యుపదేశింపగా, నేను మెలకువపడి యుక్త సమయములో శరీరహాజపముచేయించి గృహశాంతినిమిత్రము సంతోషము చేయించునప్పటికి నాకు రోగము రానేలేదు. జ్యోతిశ్శాస్త్రము నిజమనుట కింతకంటెను ప్రబల నిదర్శనములు మఱేమి కావలెను ?

ఉప—మీరు నెలవిచ్చినవానిలో నొక్కటియు నిదర్శన మని చెప్పటకు ఏలుపడదు. గతము చెప్పట యొకగొప్పకాదు. అట్లు చెప్పిన దంతయు శాస్త్రజ్ఞానము వలననే చెప్పబడిన దనుటకును వలనుపడదు. ఈజ్యోతిష్కులవద్ద సాధారణముగా లోకులసంగతులను తెలిసికొనివచ్చి గృహములకంటె సూటిగా రహస్యముగా గురువులకు తెలుపగలశిష్యులుందురు అంతేకాక వారు తఱచుచుగా మాయోపాయముల చేతను కొన్ని సమయములయందు ధనదానముచేతను కుటుంబములయందలి పరమ రహస్యములను సహిత మాకుటుంబములోని స్త్రీలవలనను పిల్లలవలనను సేవకులవలనను గ్రహించి యవి తమకు ప్రాణములేనిగృహములు చెప్పినట్లుగా చెప్పి విచార్య లేనివారి కా శుభముగా కలిగింతురు. గృహపూజవలన మీకు రావలసినరోగములూ

రాక తప్పిపోయినట్లు మీరు నెలవిచ్చుచున్నారు. శాస్త్రమే నిజమయి దానివలన తప్పక రోగము రావలసియుండినపక్షమున రోగము వచ్చి తీతవలెనుగదా? గ్రహశాంతికయి సంతర్పణములు సమారాధనములు చేయటవలన రావలసినయపాయము తప్పననుట జ్యోతిష్కులును పురోహితులును చేరి స్వోదరపూర్ణాధ్యయనము పన్నిన మాయోపాయము. నిజముగా రోగము వచ్చినపక్షమున, గ్రహచారము తిన్నగాలేక శాస్త్ర ప్రకారము వచ్చినదందురు. రోగము రాక పోయినపక్షమున, నవగ్రహజపాచులవలనను సంతర్పణములవలనను తప్పిపోయిన దందురు. ఈకటోపాయమువలన జ్యోతిష్కులు చెప్పినఫలము తప్పిపోయినయెడల తమమీఁద నిందలేకుండ తప్పించుకొనుటకును, పురోహితులు మొదలయినవారి కందఱికి నుదరపోషణము జరుగుటకును, మాగము కలుగుచున్నది. అంతేకాక యాకాశమందలి యచేతనములైన గ్రహము లెక్కడ? సచేతనములైన జీవులకు ఫలములిచ్చు లెక్కడ?

మహా—మీకుయిట్లు లెంతమాత్రమును విశ్వాసార్హమయినవి కావు. గ్రహములు జీవకోట్లకు తప్పక ఫలములిచ్చును. గ్రహములకును మనకును సంబంధము కలదనుటకు మీకు నేను కొన్ని ప్రత్యక్షనిదర్శనములు చూపెదను. చంద్రోదయోస్తమానములను బట్టి సముద్రమునకు పోటును పాటును వచ్చుచుండుట మనకు ప్రత్యక్షమేకదా? దీనికి మీరేమి చెప్పగలరు? అదిగాక పూర్ణిమమొదలయిన పర్వదినములయందు వెట్టి మొదలయినరోగములు ప్రబలుచుండుట యనుభవసిద్ధము. గ్రహములకే మనరోగాదికమునువృద్ధి చేయుట మొదలైన శక్తులు లేకపోయిన పక్షమున, అట్లేల జరగును. దుర్మహాతమునం దారంభించిన ఐదులు చెడుట నేను స్వానుభవముచేత నెఱుఁగుదును. నేను కొన్ని దినములక్రిందట బృహస్పతికాల

మునందు బయలుదేలి దేవతాదర్శనమునకు వెళ్ళి పూజారులు దేవాలయముయొక్కతిలుపులు తీయకపోగా దేవతాదర్శనము చేయకయే యెండలో మరల నింటికి రావలసినవాడనయినాను.

బృహస్పతి కాలమునగా నేమో మనభరతఖండవాసులకు తెలియకపోవచ్చును. లంకలో బుట్టినవారెల్లరునురాక్షసులగుటచేత రాక్షసుడైన రాహుగ్రహము వారికి శుభగ్రహము; దేవతాగురు వగుటచేత బృహస్పతి వారికి పాపగ్రహము. ఈదేశమునందు మనము రాహుకాల మశుభసూచకమని యెఱుఁగుతుమో యట్లే యీదేశమునందు వారు ప్రతిదినమును తొమ్మిదిగడియలకాలమును బృహస్పతి కాలమని చెప్పి యాకాల మశుభసూచకముగా పరిగణించి యేకార్యమును జేయక విడుతురు.

ఉప—వేడియెండ కాసినప్పుడు తీక్షణములయిన సూర్యకిరణములచేత నేయిమొనలయినవి కరగనునట్లును మన దేహములకు తాపమెక్కునట్లును మొత్తముమీఁద చంద్రాదిగ్రహములు పదార్థములకు కొన్ని మార్పులను గలుగఁజేయు గలుగును; గాని యొకపదార్థమున కొకవిధముగాను మఱియొక పదార్థమునకు మఱియొకవిధముగాను మార్పులను గలుగఁజేయఁజాలవు. ఎండలో బెట్టినప్పు డన్ని గిన్నెలలోని నేయి కరుగవలసినదే కాని యొకగిన్నెలోనినేయి కరఁగుటయు, నొకగిన్నెలోనినేయి కరగక పోవుటయు తటస్థమదు. చంద్రోదయాదులచుబట్టి పోటో పాటో సమస్త సముద్రములకును నేకరీతిగాకలుగునే కానిచంద్రోదయముచేత నొక సముద్రమునకు పోటును మఱియొక సముద్రమునకు పాటును గలుగవు. ఆవిధముగానే గ్రహగతుల వలనను గ్రహస్థితులవలనను ఫలము గలిగెడుపక్షమున సమస్తజనులకు నేకఫలము కలుగవలెనేకాని వివిధజనులకు వివిధఫలములు కలుగుట యెన్నఁడును తటస్థమ నేరదు; కాబట్టి వివిధజనులకు వివి

ధఫలముల నిచ్చుననిచెప్పెను జ్యోతిశ్శాస్త్రము విశ్వాస్వార్థముయినది కాదు. బృహస్పతికాలమునందు వెల్చినవారికి కొందఱికి దైవికముగా కొన్ని సమయములయందు కార్యవిఘాతము కలిగినను కొందఱికి కొన్ని సమయములయందు కార్యసిద్ధి యగుటయు గలదు. నే ననేక పర్యాయములు బృహస్పతికాలములో బయలుదేరినను నాకు కార్యసిద్ధి యగుచునే వచ్చినది కాబట్టి కార్యసాఫల్యమునకుఁగాని కార్యవైఫల్యమునకుఁగాని, బృహస్పతికాలాదులు కారణములు కావు. నికాలములు మించివని కొన్ని కాలములు మించివి కావనిభావించి యుక్తకాలమునఁ బనికిఁబూనక వృథా కాలహరణమును జేసెను మాధ్యమునుబట్టి పెక్కుకార్యములు చెఱుచున వి. ప్రతిసంవత్సరమును శూన్యమాసములని కొన్ని మాసములు వ్యర్థపరుపఁబడుచున్నవి; మిగిలినమాసములలో శుభదినములు కావని కొన్ని దినములు వ్యర్థపఱుపఁ బడుచున్నవి. శేషించిన తిథులలో మంచివారములు కావని కొన్ని వారములు వ్యర్థపఱుపఁబడుచున్నవి; ఆ యున్న కొన్ని వారములలో సహితము దుర్ముహూర్తముని, వజ్రసమయమని, బృహస్పతికాలమని, నక్షత్రము ముంచిదికాదని, విశేషకాలము వ్యర్థపఱుపఁబడు చున్నది. ఈప్రకారముగా మూఢవిశ్వాసముచేత మంచి కాలమును వృథాగా పోగొట్టక యనుకూలకాలమునం దెల్లను పనులు చేయుచు వచ్చినచో దేశమున శంతక్షేమము కలుగును?

వృశ్చి—ఇది యాతయు శాస్త్రదూషణము. శాస్త్రనిందచేత శంతయైనచాపమున్నది. ఏమయ్యా? నాలఖిల్యా! అగ్రాసనాధిపత్యము వహించి శాస్త్రాతిరస్కారము జరుగుచుండఁగా చూచుచు నూరకున్నా వేమి?

మహా—అగ్రాసనాసీనుడగు తనయభిప్రాయమును జెప్పి దూషణమాన్వవలెను. ఇప్పుడు నాకు గొప్పచిక్కు. తటస్థమయినది. ఇంక మాటాడక యూరకుండుటకు వలనుపడదు. మాటాడినచో నెవ్వరి పక్షమున నేరుచెప్పిన కోసావేశముచేత మూఖరాక్షసు లెవ్వ రేమిచేయుదురో ! అయినను నేను బుద్ధిమంతుడ నగుటచేతను, పరమ పరిమాణములైన మనశాస్త్రములు వచ్చి సమయమునో నాకు తోడుపడుటచేతను, ధైర్యము తెచ్చుకొని యెవ్వరిమనస్సును నొవ్వ కుండ సమయోచితముగా నిట్లంటిని—

“ఓ సజ్జనాగ్నిగణ్యులారా! దూషణ యెవ్వరికిని కూడదు. అందులోను ముఖ్యముగా జ్యోతిశ్శాస్త్ర దూషణ కూడదని మీశాస్త్రములుమాత్రమే కాక మాశాస్త్రములును భేరిధ్వనితో ఘోషించుచున్నవి. జ్యోతిష్కులమాటలను గాని జ్యోతిశ్శాస్త్రమునుగాని పరిహసించినవారు లామిసౌనరకములో పడుదురని వరాహ మిహిరులవారు బ్రూహస్పతియైన రెండవ యధ్యాయములో సెలవిచ్చియున్నారు. అయినను దీర్ఘురోములవా రిప్పుడు చెప్పుచున్నది పరిహాసముకానందున శాస్త్రదూషణమని చెప్పుటకు వలనుపడదు. చెప్పెడిదంతయు పూణముగావినక యిది యిట్టిదని నిర్ధారణము చేయటము మంచిదికాదు. కాబట్టి సభవారు దయచేసి వారు చెప్పెడిదంతయు పూణముగా విని తరువాత వారివాదమును ఖండించి తమపక్షమును సిద్ధాంతము చేయఁబూసవలెను. ”

వృత్తి—ఇది తప్పక దూషణ వాక్యములే. ఇటువంటి మాటలు మనము విననుకూడదు; ఇతరులను చెప్పనియ్యనుకూడదు.

మహా—ఈవఱకు కొంత విన్నాముగనుక కడముట్టనిది యీ యుక్త్యాభాసములను ఖండించి యెల్లవారికిని భ్రాంతినివారణముచేయుదము. జ్యోతిశ్శాస్త్ర మబద్ధమని యిటువంటివారు లక్షనగది లక్ష

యుపన్యాసము లిచ్చినను, ఎవ్వరును నమ్మరు. జ్యోతిశ్శాస్త్రములో చెప్పినట్లు సంతానము కలుగుచుండలేదా? కలిగిన సంతానమునకు విద్యాబుద్ధులు వచ్చుచుండలేదా?

ఉప—మీరు సంతానమునుచున్నారగునక చెప్పెదనువినుడి. మా పెద్దన్నగారి జన్మపత్రిముగ్గో నాతని కాటుగురు పుత్రులు కలుగునట్లున్నది; ఆయన భార్య జన్మపత్రిముగ్గో పిద్దలు కొడుకులును ముగ్గులు కూతులును కలుగునట్లున్నది. ఆయన వృద్ధుడగుచును భార్యకు ముట్టుడిగినను వారి కీవఱకును సంతానయోగ్యత కలుగుచిన్న ములేవియుఁ గానరాకున్నవి. ఈప్రకారముగానే నామిత్రుల జన్మపత్రిముల ననేకములను శోధించి చూడఁగా సంతానవిషయమున వానిలోఁ జెప్పఁబడినదానికిని సరిగా జరిగినదానికిని మిక్కిలి వ్యత్యాసము కనఁబడుచున్నది. ఇఁక విద్యావిషయ మన్ననో యంతకంటెను తాఱుమాఱుగా నున్నది. ఈవఱకు నేను జెప్పినప్రకారముగా నాదిన్నన్నగారికుమారుఁడును పాలికాపువానికుమారుఁడును సరిగా నేకలగ్నమందును, ఏకముహూర్తమునందును, ఏకతారయందును, పుట్టినవా రయినను మాయన్నగారి కుమారుఁడు పండితుఁ డగుటయు పాలికాపువానికుమారుఁడు నిరక్షరకుఁడై యగుటయు మీరిందఱు నెఱుఁగుదురు. దీనికి మీరేమి సమాధానము చెప్పఁగలరు? ఇదంతయు నేల? మఁకు సమీపమునందే హిరణ్యాక్షద్వీప మున్నదిగదా? అక్కడ వసించువారందఱును మూఢులయి మనుష్యభక్షకులయి యనాగరికులుగా నున్నారు. అక్కడివారనేకులు ఏద్యోనులు కావలసి నముహూర్తములలోఁ బుట్టినను వారిలో మెక్కిరికిని విద్య యన్న వాసనయే లేక యందఱును జ్ఞానశూన్యులుగా నున్నారు. నేనీపని నిమిత్తమయి యక్కడకుఁ గోయి యనేకులజన్మపత్రిమును వ్రాసికొనివచ్చి చూచినాను. చేతనైనపక్షమున స్త్రైపరీత్యమునకు కారణమేమో జ్యోతిషులను చెప్పమనుడు.

వృశ్చి—జ్యోతిశ్శాస్త్ర మూర్ఖుడనునకు చెల్లదు.

మహా—విశ్వాసహీనులకును నిరక్షరకుత్సులకును గ్రహములు సహితము ఫలములను కలిగింపవు.

ఉప—పృథ్వీవిరోధము చూపినను చూడనొల్లక కన్నులు మూసికొని జ్యోతిశ్శాస్త్రము సత్యమని చెప్ప నిశ్చయించుకొని వచ్చి ననారిముందట యుక్తివాదమువలన కంఠశోషణము కలుగుటతప్ప వేఱుప్రయోజనము కలుగదు. ఈపాడు జ్యోతిశ్శాస్త్రము మన దేశమున కెంతవఱివైనను జేయుచున్నది. కొందఱు సిద్ధాంతులు చెప్పినయాయుఃపరిమాణమును నమ్మి తమకు చావుసమీపించిన దనుకొని బెంగపెట్టుకొని నిష్కారణముగా దీక్షు విచారమును కొన్నిసమయములందు మరణమునుకూడ పొందుచున్నారు. కొందఱు సిద్ధాంతులు రోగాదికము వచ్చునని చెప్పి మాటలునమ్మి రోగములు వచ్చినప్పుడు బాధపడుటకు మాటుగా రానిరోగములనిమిత్తము మనోవ్యధచెంది వానిని తప్పించుకొనుటకయి తమవిత్తమును వంచకులపాలు చేయుచున్నారు. శిశువులు పుట్టిననక్షత్రములనుబట్టి సిద్ధాంతులు చెప్పినమాతృగండములను పితృగండములను మాతలగండములను భ్రాతృగండములను విశ్వసించి శిశుహత్యలను గూడఁ జేయించుచున్నారు. అనేకులు సిద్ధాంతులు చెప్పినయోగములు నమ్ముకొని సుర్భిములు పడి కాలము వ్యర్థమవుచ్చి తుద కాశాభంగము పొంది వ్యాకుల పడుచున్నారు. ఒకజ్యోతిష్కుడు మనయూరిలో నొక కాపువానివద్ద ధనము స్వీకరించి వానికి తోటలో చెట్టుమొదట పాత దొరకునని చెప్పగా వాఁ డొకటితరువాత నొకటిగా చెట్లుమొదలైల్లను త్రవ్వి యెందును ధననిక్షేపమును గానక చెట్లు చచ్చుటచేత దరిద్రుడయి మున్నున్నది సహితము పోగొట్టుకొని కలకాలము దుఃఖపడవలసినవాఁ డయ్యెను. ఇట్లనేకనిదర్శనములు కనఁబడు చున్నను

జనులు తమమూఢ విశ్వాసమును విడువజాలక సూర్యచంద్రాదిజడ పదార్థములవలన తెలిసికొని ఫలములను జెప్పదు మన్న మహాత్ములకు బానిస లయి బుద్ధిపూర్వకముగా కష్టములకు తల యొగ్గుచున్నారు. మనమనసువచ్చినప్పుడు కన్నబిడ్డకు పేరుపెట్టుకొనుటకును, కొత్త తలగుడ్డ ధరించుకొనుటకును, కొత్తనగ పెట్టుకొనుటకును, పొలమును దున్నుకొనుటకును విత్తములు చల్లుకొనుటకును, పండినవంట కోసికొనుటకును, గుఱ్ఱమునో గోవునో కొనుటకును, మందు పుచ్చుకొనుటకును, పృథుదర్శనము చేయుటకును విజ్ఞాపనపత్రికను పంపుకొనుటకును, ఇటువంటి మఱియేయల్పకార్యమును చేయుటకును కూడ స్వతంత్రముకాక మనమ సహస్రమునకును, మింటనుండు గోళాకారముగల నోరులేని జడపదార్థములు చెప్పనట్లే నడుచుకోవలసినయెడల లోకములో నింతకంటె బానిసతనము మఱియేముందును ? ఓయగాసనాసీనా ! ఇది మనము కోరి తెచ్చుకొన్న బానిసతన మగునో కాదో నీవు చెప్పము. దురభిమానముచేత మావారు తెలిసియు తెలియనట్లు నటించినను పక్షపాతమును దురభిమానమును లేని నీవైన సత్యముచెప్పము. ఈపాడునమ్మకము మనుష్యులహృదయను లలో ననావశ్యకము లయినభయములను, విచారములను, బాధలను తెచ్చిపెట్టుచుండలేదా ? ఇది శలుమాలు దురాశలను కలిగించి క్రిమమైనప్రయత్నమును మాన్పుచుండలేదా ? ఇది ప్రజలయొక్క పండువంటి బుద్ధిని పడటగలిపి వారిని జడవస్తువులను వమ్మి పొట్టపోసికొనువారికి దాసులనుగాఁ జేయుచుండలేదా ? ఓమహర్షీ ! నీమానము చాలించి యీప్రశ్నలకు సదుత్తరము చెప్ప.

వెనుక సభవారు నన్ను హెచ్చరించినప్పుడు నేను తనకనుకూలముగాఁ జెప్పట చూచి యీదీర్ఘరోముండు నేను శాస్త్రప్రకాశబద్ధుడ నైనశిష్టాచారపరాయణుడ నన్న సత్యము తెలిసికోక నేనే

మో తన కనుకూలముగా నుత్తరము లిత్తునని భ్రమపడి యిప్పుడీప్రశ్నలు వేసెను. అప్పు డీదీర్ఘరోముడు చెప్పినదానిలో శాస్త్రదూషణ మంతగా లేదని చెప్పినదానిని బట్టియే ప్రాచీనాచార పరాయణులైన సభవారందఱును మనసులో నామీద కొఱకొఱగా నుండుట బుద్ధి మదగ్గిగణ్యుడ నగుటచేత నేనావటకే కనిపెట్టి యున్నవాడను గాన మహాజను యగుగృహమునకు మరల పాత్రుడ నగుటగా—“ఓ యీ దీర్ఘరోమా ! త్రికాలవేదినైవ నేను సత్యము పలికెదను వినుము. నేనిప్పు డంతరదృష్టిచేతఁ జూచి యథార్థమును కరతరామలకముగా గనిపెట్టినాను. శాస్త్రమెప్పుడును లవలేశమైన నబద్ధము కాదు. జ్యోతిశ్శాస్త్రము పరమస్యము. సత్యమునం దాదరముగల శాస్త్రబద్ధులయిన యాస్తికులందఱును శాస్త్రవిశ్వాసముచేత నీవిప్పుడు చెప్పినవిగాక యితఁ పేయిరెల్లెవ్వములు వచ్చినను నానికన్నిటికి సహింపవలెను. మనకు శాస్త్రము ప్రమాణము గాని బుద్ధి ప్రమాణము కాదు. ఈసత్యమును శిష్టులందఱు—” అని చెప్పుచుండఁగా దీర్ఘరోముడు నావంక కన్ను లెఱచి చూచి నానోటనున్న వాక్యమైనను ముగియకమునుపే తనయగు బల్లమీదనున్న నన్ను కుడిచేతితోఁ బట్టుకొని పలుకెత్తి నోట వేసికొని గుటుక్కున మ్రింగెను. చూచితిరా ? ఆకూర రాక్షసుఁడంతపనిచేసినాఁడో ! ఎంతచదువుకొన్నను రాక్షసులకు మనుష్యభక్షణముచేయు స్వభావగుణము విడువదుగదా ? మహాపాయసంపన్నుడ నగుటచేత నాతనినోటఁబడి నేనుకాబట్టి బ్రతికి బయలుబడితిని గాని సామాన్యమానవుఁడైనపక్షమున నంగుష్ఠ ప్రమాణముగలవాని జఠరాగ్ని కాహుతి కావలసినవాడే. నేను సూక్ష్మబుద్ధిగనుట చేత వాడు నన్ను తనగొంతుకొర్రవి చొప్పించఁగానే తిన్నగా లోపలికిపోవక యందుండి యేమిచేయుదునా యని యాలోచింపఁ జొచ్చితి

ని. అప్పుడు నాకు గరుత్మాతుడు మ్రింగిన కిరాతకా తనుంచుకొన్న బ్రాహ్మణోత్తమునివలె గొంతుకలోనుండి మండి పలుకి వత్తునాయని యొకయూగోచన కలిగినది. రామరావణయుద్ధమునందు కుంభకర్ణుడు కపులను మ్రింగినప్పుడు వారు నవరధ్రీమూల్యోనుండియు వెడలి వచ్చునట్లు వెడలి వత్తునా యని యొకయూగోచన కలిగినది. కంఠనాళమునుండి గర్భమూల ప్రవేశించి యక్కడ జరుగుచుండు విశేషముల నెల్లను కన్నులార చూచివచ్చి జీవించియున్న పురుషుని యుదరమున నేమేని విచిత్రములు నడుచుచుండునో తెలిసి సత్యము తెలియక చిక్కులుపడుచున్న యిప్పటి శారీరశాస్త్రజ్ఞులకు జ్ఞానోపదేశము చేయుచునా యని యొకయూగోచన కలిగినది. ఇట్లు నాకప్పుడ నేకములైన యూహలుత్పన్నములు కాగా దీఘవిచారముచేయక వేగిరపకి కార్యనిశ్చయము చేయుట బుద్ధిమగుతుల లక్షణము కాదని యెఱిగినవాడనగు దీఘముగానాగించి, గర్భకుహరము ప్రవేశించిన పక్షునున నవవిత్రమైన మలద్వారమున పలుకి వెడలనలసి యుండునుగాన బ్రాహ్మణుడనైన నాకది తగదని శారీరశాస్త్రజ్ఞులకుపకారము చేయుపనిని విడిచిపెట్టి, శ్వాసకోశములనుశోధించి వైద్యసాస్త్రజ్ఞులకుపకారముచేయవలెనని నిశ్చయించి గొంతుకోవిగోనున్న పాణిద్వారమునబోయి తిన్నగా నూపిరితిత్తులలో బ్రవేశించితిని. అక్కడ నాయిష్టదైవమైన ముఖ్యప్రాణదేవుడు నాకు దర్శనమిచ్చి తనభక్తుని నిట్లు చేసికందుకయి కోపముచేతనో యన నన్ను తతణమే తనబలముకొలదిని బయికి బంపివేసెను. వాయుబలముచేత నేప్పు డాకాశబాణమువలె పలుకెగిసి బయలుబడి యేప్రకారముగానో తుణకాలమూల నాతని శ్మశ్రీవుల నడుమ జిక్కుకొని యక్కడనుండి యుట్టిచేగులలోనుండి యొక క్రిందికి ప్రికినట్లుగా నిలిపగ్గములవంటి గడ్డపువెండుకలు వట్టుకొని మెల్లగా క్రిందికి

దిగజాటి బల్లమీద నాయథాస్థానముచేరి మరల నగ్రాసనాసీనత్వము వహించి కూరుచుంటిని. నేనప్పు డారాక్షసుని నోటినుండి పయికి వెడలితిన్నో ముక్కునుండి పయికి వెడలితిన్నో చెప్పలేనుగాని మఱి యే యితర మార్గమునుండియు వెనువడలేదని మాత్రము దృఢముగాఁ జెప్పఁగలను. నేను పయికి నచ్చునప్పటి కానుష్టరాక్షసుఁడు మెతుకు గొంతుకఁబడి పలకఁ జాతినప్పుడు మన కగునట్లుగా క్రిందిగ్నిష్ఠు మీదికిఁ బూరిమిదిగ్నిష్ఠు క్రిందికిని వచ్చినవాఁ డయి యుక్తిరీతికిరీతి యును దగ్గుచు వెంటోసే పాయాసపడెను. నిష్కారణముగా సజ్జన సంతాపము చేసినవారి కాపదలు ఘటింపక యీశ్వరుఁడు సహించి యూరకుండునా ? నేను సురక్షితముగా పయికి వెడలివచ్చుట చూచి సభాస్థారు లందఱును నామహిమ కత్యుత్పతపడి నేను నిజమయిన మహర్షినిని నమ్మిరి. సూక్ష్మరూపుడనయిన నేను హిమచూనునివలె తపోమహిమచేత స్థూలరూపము నొంది యానుష్టరాక్షసుని పొట్ట చీల్చుకొని పయికి రానందునకయి సభవారిలో ననేకులు నాదయాగుణముచు వేయినోళ్ళ వ్రాఘించిరి. నాయజమానుఁడు నావద్దకు పరుగెత్తుకొనివచ్చి వాత్సల్యముతో నాదేహము తడిఁగొత్తి నాతడిబట్టలు తీసివేసెను. నామహత్త్వముచేత నాద్వీపమునందు నాటినుండియు జ్యోతిశ్శాస్త్రము నిరపాయముగా స్థిరపడినది. జ్యోతిశ్శాస్త్రమే సత్యము కానిపక్షమున, కాదన్న వానిగర్భములోఁ జొచ్చి వానిని ప్రాణావశిష్టనిజేసి నిరపాయముగా పయికి రాగలుగుట మనుష్య మాత్రునకు సాధ్యమగునా యని యెల్లవారును సంతృప్తులయిరి. మాపక్షమువారు తమవాదము గెలిచినదని జయజయధ్వనులతో బయలు వెడలఁగా నాటికి సభ ముగిసింది. ఇప్పటివలె గుటుక్కున మ్పింగక యేకాగ్రరాక్షసుఁడయినను నన్ను పుష్కలమునఁ బెట్టుకొని నమలివేయు నేమోయన్న భయముచేత మహాకాయుఁడుగా రటు

తరువాత నెప్పుడును నన్నేసభకును దీసికొని : సోలేను. ఓ హిందూ
మహాజనులారా ! మీవాఁడొకఁడు బయలుదేలి దేశ దేశముల వెంటఁ
బోయి యిక్కడ మీకుప్రియతమైన జ్యోతిశ్శాస్త్రమును స్థిరపఱచి
యాచంద్రార్కమైన శాశ్వతకీర్తిని పొందఁగలిగినందునకు మీరుకు
నమందానందము పొందఁడు.

—o—o—o—

ఆ ఆ వ ప్ర క రణ ము .

ఆసులునాటినుండియు నాకీర్తి- లంకాద్వీపమునందు దిగంత
విశ్రాంతముగా వ్యాపించినది. పడిపోవుచున్న జ్యోతిశ్శాస్త్రమును
నిలువఁ బెట్టెనునని విద్వాంసులు వేరునోళ్ళ స్లాఘించఁ జొచ్చిరి.
జ్యోతిషమును పునరుద్ధారణచేసి దేశమునకు మహాపకారము
చేసినందునకయి కవీశ్వరులు నామీద పాటలను పద్యములను జేసి
ఈశ్వరుని యపరావతారమునని నన్ను స్తుతించఁ జొచ్చిరి. ఇంక నామ
హినులను విని యానందించి యుంటింటును నాచిత్రచరిత్రమును కథ
గాఁ జెప్పకొనుచు పామరులు చేసిన స్తోత్రపాఠములకు పరిమితి
యే లేదు. పామరుల నోళ్ళచుండి స్త్రుల చెవులసోకి సూతులవద్దను
సీళ్ళ రేవులవద్దను జరిగు మహా సభలలో చిత్రవిచిత్రముగా పెరిగి
స్త్రీలనోళ్ళలోనుండి శాఖోపశాఖలుగా వ్యాపించి యంతఃపురములు
చేరునప్పటికి నామహినులు నిజముగా కోటిగుణితము లయినవి.
కొందఱు నేను సింహిశగర్భములోఁ జొచ్చి కాయముపెంచిన హను
మద్ధేప్రసవతే నాకాయమును పెంచితినిని చెప్పుకొనఁ జొచ్చిరి.
కొందఱు నేను సురసగర్భములోఁ జొచ్చి యంగుష్ఠమాత్రశరీరుండై
బయలు వెడలిన హనుమద్ధేప్రసివతే సూక్ష్మతీసూక్ష్మమగు యాపమును

ధరించితినిని చెప్పకొనఁ జొచ్చిరి; కొందఱు నేను శుక్రాచార్యుల గర్భమును చీల్చుకొని వెలువడిన కచునివలె దీర్ఘరోముని గర్భగోళమును భేదించుకొని వచ్చి యాతనిని మృతసంజీవనీవిద్యచేత మరల బ్రతికించితినిని చెప్పకొనఁజొచ్చిరి; కొందఱు నేను దీర్ఘరోముని పాదములు మొదలుకొని శిరస్సువఱకును నడిమికి రెండు చీలికలుగా చీల్చి తరువాత జర యచురాక్షసి జరాసంధునియధఃదేహముల నొకటిగా సంధించినట్లుగా రెండు ఖండములను మరల నతికించి మంత్రి ప్రభావముచేత పునర్జీవితుని జేసితినిని చెప్పకొనఁ జొచ్చిరి. ఇట్టి కథల నన్నిటిని పూర్ణముగా వివరించినచో మెక్క. పెద్దపురాణము కావచ్చునుగాని స్వోపకర్షణమును జెప్పకొనుట యిష్టము లేనివాడ నగుటచే వానిని నే నభివర్ణించుట మాని నాయపూర్వమహిమలను లోకోపకారార్థముగా పురాణరూపమున రచించి యాచంద్రా ర్కముగా లోకమున న్యాపింపజేసి మనమహాఘోషవలె శాశ్వత కీర్తిని సంపాదించుకొనెను పుణ్యముచు భక్తాగ్రేసరులకు విశిచి పెట్టుచున్నాను. నాటినుండియు నన్ను దర్శింపవచ్చుభక్తులయొక్కయు భక్తురాండ్రయొక్కయుసంఖ్య దినదివాభివృద్ధియగుచువచ్చినదన్న సత్యమునుబుద్ధిమదగ్రాణ్యలయిన మీఁద నేనువిన్నవింపవలసినయావశ్యకమేలేదుగదా? అయినను మీకింకొక సత్యమును మాత్ర మిప్పుడు విని పింపవలసి యున్నది. లోకములో మరుఘ్నాడు గొప్పవాడయిన కొలదిని గొప్పతనముతోడఁ గూడ కష్టములను పెరుగుచుండుచు. భక్తులయిన వారు స్వప్రయోజనపరులయి స్వలాభముకొఱ కాశ్రయించి పీడించుచుండురు; అనూయాపరులయినవారు పరోత్కర్షణమును సహించలేక యుపవాదములను వేసి బాధించుచుండురు.

లంకాద్వీపము నందు ప్రాచీనాచారసింహగిరిష్టులయిన శిష్టులందఱును నన్ను సనాతనసదాచారములను సామింప నవతరించిన

ఈశ్వరాంశ సంభూతుని గా భావించి బహుకరింపఁ జొచ్చినను, జ్యోతిశాస్త్రిమును యాపుమాప దీక్ష వహించి బద్ధకంకణులయి విభల మనోరథులగున నవనాగరికులు నన్ను ద్వేషించి నాయశస్సునకు భంగ ము కలిగించుటకును నా కి పాయము కలిగించుటకును నానావిధములఁ బ్రయత్నించు చుండిరి. ఆ రాక్షసులక్రౌర్యము నెఱిగి నాయజమానుడ యైన మహాకాయుడుగారు నాటిచుండియు నచ్చు సభలకుఁ దీసికొని పోవుట మాసివేసిరని యీవఱకే చెప్పియున్నాను గదా ! ఆపదలు రానున్న కాలమునం దంతఃపురములలో దాచి సహస్రభటులను కావలియుంచినను రాకమానవు, ఆపదలు రారాని కాలమునందు సముద్రమధ్యమునందు బడ్డవైచినను రావు. నాయజమానుడు తన యింట నన్నెంత సురక్షితముగా నుంచి కాపాడుచుండినను, ఒక నాటిరాత్రి నాకొక్క ఘోరవిపత్తు సంప్రాప్తమయినది. ఓచరువరు లారా ! విధివిధాన మప్రతిపిధానమగుట తెలిసికొని నావిషయ మయి మీరు చింతిలఁబోకుడు.

ఒకనాటియధః రాత్రిమునందు నేను నాపాన్పుమీఁద నుఖ నిద్ర చేయు చుండఁగా నానశుమేష్వరో పట్టుకొని నొక్కుచున్నట్లు యులికిపడి లేచితిని. లేచి కన్నులు తెఱచి చూచునప్పటి కేదోజంతువు నన్ను నడుము మొదలుకొని మెడవఱకును నోటఁ గఱచుకొని పోవుచున్నట్టు దీక్షమువెలుతురున కనఁబడినది కాని యాజంతువేదో యానవాలు తెలిసినదికాదు. ఆభయముతో నన్ను వ్యాసు మిడ్చుకొని పోవుచున్నదని భ్రమకలిగినదికాని పక్కలనుండి దాని కాళ్ళు నల్లగా కనఁబడినందున వెంటనే యాభ్రమ నివారణమయినది. అటు తరువాత నది భల్లూకమో వరాహమోయని తెలిచి యరణ్యములో నుండఁదగిన యాజంతువులు నట్టింటి కెల్లువచ్చునాయని వితర్కింప నారంభింపఁగా నింతలో సీతతో పొడిచి నల్లుగా పిప్పునకు కోఱయె

కటి గుచ్చుకొని తీసివేదనను కలిగించినది. ఆవేదనకు భయము తోడ్పడి నన్ను కొంతసేపు మూర్ఛతో మూచినందున నావల నేమి జరిగినదో నేను చెప్పలేను. మూర్ఛఘోషే నేను మరల కన్నులువిచ్చి చూచునప్పటికి చుట్టును నందఃకారబంధురముగా నుండెను; ఏప్రక్కఁ జూచినను నాకంటి కేదియు కనఁబడ లేదుగాని నా చుట్టునకు మాత్రము ముఱికికాల్వలలోనుండి వచ్చునట్టి దుర్గంధము గుప్పన కొట్టుచుండెను. దానినిబట్టి నన్నాజుతువు మామంటివారినాము కాల్వలోనుండి యీచ్ఛుకొని పోవుచున్నదని నేనూహించినాను. ఇట్లు నుకొనుచుండఁగానే నాకానుగఁగంధవిముక్తి కలిగినది కాని యాసౌఖ్యమును చిరకాలముగినది కాదు. జుతువు నన్ను నోటఁగఱచుకొని మాయింటివారి తూముకాల్వలోనుండి వీధిలోని కీడ్చికొనివచ్చి కొంత దూరము నడచినతరువాత మరల నధికదుర్వాసన గల ముఱిమొకరి తూము కాల్వలోనుండి ముఱిమొకరియింటిలోనికి గొనిపోయి దీపము వెలుగుచున్న యొకగదిలో నన్ను క్రింద దింపినది. ఇది.ఋంతయుఁ జూచి యీకపటకృత్యమంతయు నాకు శత్రుత్వముగానున్న కామరూపులయిన యానవనాగరికులపని యని నేను మనస్సుతో నిశ్చయించుకొన్నాను. దీపము వెలుగున నన్నీచ్ఛుకొని వచ్చిన జుతువును నల్లగా నాకంటికి స్పష్టముగాఁ గనఁబడినది. దానిని జూచునప్పటికి నామేను నిలువునను జెమర్చి కంఠమొందఁ జొచ్చినది. అది మనదేశమందలి యెలుగుబంటియంత యున్నది; ఎలుగుగొడ్డునకువలె దాని శరీరము దంతటను బొచ్చులేదు గాని నరాహముఁకున్నట్లుగా మెఠమీఁదమాత్రము దబ్బనములవలె బయికి నిక్కఁబొడుచుకొనియున్న దీఘరోమములున్నవి. మీరయిన పక్షమున దానిని పెద్ద యడవి పండితుని భ్రమించియుండుదుగాని యాదేశపుజుతువులపరిమాణముల నెఱిగియున్న నే సప్పడొక్క నిమిషమున నది పందికొక్కని

యది మాంసభక్షకజంతువు కాదు యాతరంగమున నొంత సౌఖ్యో
 పించినాను. అప్పుడొక్క పూలుగుమూలగి నన్ను కొనివచ్చి జా
 తువు నన్ను స్త్రీలు దిగవిడిచి తానొక కన్య ముగ్ధునిగా మచుకొని
 భోయెను అంతట సమస్తాభరణభూషణురా లుయ్యును నొక
 కాంత మంచమునుండినుండి దిగి వచ్చి మగపిల్లలు చందకపుటా
 మ్మను పలుకెత్తిపట్టుగా నన్ను తనకుడిచేతితో పలుకెత్తి రెండవ
 చేతితోని యంగివస్త్రముతో నాశరీరమంతయు తుడిచి నన్ను తన
 మంచమునుండి గూగుచుండ బెట్టి తానును నా కెదురుగా గూరు
 చుండెను. కాళికాశక్తివలె నెదురు గూరునున్న యామె మొగమును
 జూడగానే నామనస్సుతో పరిపరిలాగు నాలోచనలు పుట్టె జొచ్చి
 నవి. నాశత్రువు లెవ్వరైన నన్ను బాధించి చంపుటకయి యిట్లు తె
 ప్పించి యుందురని మొట్టమొదటలోచించి తరువాత నొకటి తరు
 వాత మొకటిగా ననేకాలోచనలు కలిగిన పిమ్మట కట్టకడపట రాక్ష
 సాంగనయై నయామె నన్ను మోహించి భాణాసురుని కూతురైన
 యుపాకన్య యనిరుద్ధుని చిత్రలేఖచేతఁ దెప్పించుకొన్నట్లుగా నన్నీ
 మూషకరాజుచేతఁ దనయొద్దకు రప్పించుకొని యుండునాయని సంశ
 యము లోచించెద. తరువాత మాయురుపురకును నడిచిఁ సంభాషణ
 మును బట్టి నాయీకడపటియూహయే సిద్ధాంతమగుట మిరి
 ప్పడే తెలిసికొనఁగలదు. ఆకాంత యగ్భూతపడి చూచుచున్ననాకు
 తన్ను తెలుపుకొని, తనపేరు త్రిజటయగుట చెప్పి యిట్లనియెను—

త్రిజ—ఓరుషివర్యా! నానంక వెఱుగుపడిచూడకు. ముల్లో
 కములనుజయించిన సార్వభౌముని నంశములని రాజకన్యకు జీవితే
 శ్వరుని గావించి ధన్యుని చేయుతలంపున నిన్నిటకు రావించితిగాని
 హానిచేయుతలంపున రప్పించ లేదు. ఇంద్రుని జయించి ఇంద్రజిత్తు
 ని పేరొందిన మేఘనాదరాజును రావణపుత్రునికు నేను ముగ్ధును
 మరాలను.

సత్య—అమ్మా! నీకు నామీదఁగల యనుగ్రహముచేత నేను నిజముగానే ధన్యుడనయినాను. నాపేరు సత్యరాజాచార్యులు. నేను ఋషివర్మ్యుడన్న పేరున కన్ఘ్ఘుడచుగాను.

తీజ—నీపేరేదియైనను గానిమ్ము; నీవొక్కఋషిరనిమాత్రమే కాక యంగుష్ఠమూత్ర శరీరులయి నిరాతరముచు సూర్యరథముచుట్టును తిరుగుచుండెను కృతుపుత్రులైన యఋషదవేల వాలఖిల్లులలో నొక్కడవనికూడ నేనెఱుఁగుచును. ఇత నావద్ద నేమియు దాచఁబోకు.

సత్య—మీరట్లన్న నేనేమి చెప్పఁగలను?

తీజ—ఏమియుఁ జెప్పఁకఁజాలేదు. ఇత రాత్రియెంతోలేదు. మాటలతో వృధాకాలహరణము చేయక కార్యాంశమును వినుము. నీయొక్క మహామహిమలనునాచెలికత్తెలవలన విని నీకు వలచి చిక్కినదానను. గాంధర్వవిధిని వరించి యిప్పుడే నన్ను చరితాఘ్నరాలిని జేయుము.

సత్య—అటువంటి మాటలు మీరు సెలవియ్యఁగూడదు.

తీజ—దీనురాలనయి ప్రాధికంచుచున్న నాకోరిక వృథపుచ్చుట మీకు ధర్మముకాదు. మీఋషులయొక్కయు దేవతలయొక్కయు గుట్టంతయు నేనెఱుఁగుచును. వారు రాక్షసస్త్రీలమాట యటుండఁగా తిర్యగ్జంతువులతో సభోగించుటకు సహితము సంశయింపలేదు.

సత్య—సంశయింపనివారెవ్వరు? మహాఘ్నలా?

తీజ—ఒక్కమహాఘ్నలుమాత్రమే కాక వారి దేవతలును సంశయపడలేదు. మందఱుల మహాషిఁ గావుకప్పిట్లతో సభోగించి సంతానము కనెను. విభండకమహాషిఁ లేడిని కొంచి ఋశ్యశృంగుడను కొడుకును గనెను. మీవాయుదేవుఁడు కేసరియను వానరుని భార్యవలన హనుమంతుని గనెను. సూర్యుఁ డశ్వమును జేరి యశ్వినులను

గనెను. శ్రీకృష్ణుడు జంబవంతుడను భల్లూకరాజయొక్క పుత్రుని వరించెను. దేవేంద్రుడును సూర్యుడును ఋతువిరజుడను మర్కటమును కామించి వాలిసుగ్రీవులను గనిరి. మీవారిగుట్టు నాకు తెలియదనుకొన్నావా?

ఈమాట లను నప్పటికారాక్షసియొక్క పురాణపరిజ్ఞానమునకు నాకత్యాశ్చర్యము కలిగినది. మన పురాణములలోని రహస్యములిన్ని యాయాడుదాని కెట్లు తెలిసినవో! శ్రీరాములవానికి తరువాత నేనొక్కడను దక్క భరతఖండవాసులు మఱియెవ్వరును లంకాద్వీపమునకు నచ్చియున్నట్లు నేను వినియుండలేదు. ఇత నెవ్వరీమెకీగాధను జెప్పియుందురు? ప్రపంచమునం దంతటను లోకానుగ్రహభక్తముగా తిరుగుచుండెడు హిమాలయభ్రాత లయిన మహాత్ములెవ్వరో యీమెను శిష్యురాలినిగా నంగీకరించి గుప్తవిద్య నీమె కుపదేశించి యుందురు. ఇది నిశ్చయము కాకపోయినయెడల లంకాద్వీపము లో నంతఃపురములయం దుండెడు రాజకన్య కిట్టి శాస్త్రమర్మము లెట్లు తెలియును? ఎటువంటి మహాత్ములు చెప్పినను పరదేశస్థులకు మన వారి మహిమలు సవిస్తరముగాఁ దెలియవు. ఈమెచెప్పిన విషయములలో నెన్నో ప్రమాదవచనము లున్నవి. ఊర్వశిని జూచుట చేత స్నానము చేయుచున్న విభండకమహర్షికి జలములో ఏర్పిపతన మగుటయు లేడి యానీరు త్రాగి గర్భముధరించి ఋశ్యశృంగుని కనుటయు తెలిసికోలేక విభండకుడు లేడిని పొందినట్లు చెప్పినది. ఋతువిరజుడు నీటిలోమునిగి వానరస్త్రీయైచప్పు డింద్రీసూర్యులు కామించినట్లు తెలియక వారు పురుషరూపముతో నున్న ఋతువిరజునినే కామించినట్లు చెప్పినది. ఇట్టి వ్యత్యాసములనుగూర్చి నాలో నేనాలోచించుకొనుచుండఁగా నారాక్షసాంగుల కొంతసేపూఁకుండి మరల పక్షిలువేయుట కారంభించినది.

తీజ—ఓముసినాగ్రి! నేఁ డిగినదానికి వ్రత్యుత్తరము చెప్పక మానముధరించి యూరకున్నా వేమి? శీఘ్రముగా సమ్మతిని తెలుపు సదుత్తరమును జెప్పము.

సత్య—నేనేమని యుత్తరము చెప్పగలను? వారు మహాపుణులును దేవతలునయినవగున వారికెట్టి పనికియనను సామర్థ్యము కలిగినది. మనుష్యమాత్మగఁడ నయిన నాకెట్లుకలుగును?

తీజ—నీవు నిజముగా మనుష్యుడనగునను సందేహింప వలసినపని లేదు. రాక్షసస్త్రీలను వివాహము చేసికొన్న మనుష్యులును మీఠా ననేకులున్నారు. భీముఁడు హిడింబ యనురాక్షసితో సంభోగించి ఘటోత్కచుని గనెను. వ్రత్యుముఁడు వజ్రినాభుడైత్యుని కూతురైన వ్రత్యునిని బొంది పుత్రునిగ నెను. అనిరుద్ధుఁడు బాణాసురపుత్రమైన యుపాకన్యను నరించెను. ఇంక మాఱు మాటాడక స్థూలరూపమును ధరించి నన్ను కృతార్థుఁడారాని జేయుము. కామరూపములను ధరించి గుప్త కామోపభోగములను పొందిన మీయునులమహిమలు నాకేవలముగాఁ దెలియును.

సత్య—పూర్వకాలపు మహద్గులవద్దనేకాని గుప్తటివారి కటువంటి శక్తులులేవు. కామరూపమును వహించు సామర్థ్యము నావద్దలేదు.

తీజ—నీమాట నేను నమ్మను; ఆలస్యముచేసి స్త్రీహత్య కొడిగట్టక స్థూలరూపమును పొందుము. తెల్లవాఱబోవుచున్నది. మంచిమాటలచేత నాప్రకాశము విససిపక్షమున బలాత్కారముగా నైన నానునోరథము తీర్పుకొనెనను. కొన్ని దినములక్రిందట నీవు దీక్షురోమునిగర్భములోఁ జొచ్చి వెక్క సముగా పెరిగి పొట్టచీల్చుకొని పయికి వచ్చినకడ నేను వివలేదనుకొన్నావా? ఇంక నావద్ద నీమాయమాటలు మాని నీకామరూపమహిమచేత స్థూలాకారమును ధరింపుము.

అప్పుడు నాకేమిచేయుటకును నోచలేదు. బాహ్యస్థానములకు రాక్షసస్త్రీని గాంధర్వవివాహమున కలియుగమునందు స్వీకరింప వచ్చునా యన్న ధర్మసందేహమొక్కటి నామనస్సను బాధింపజొచ్చినది. రాక్షసస్త్రీలను వరించినభీమాదులు క్షత్రియులు; అది ద్వాపరయుగము. ఈధర్మసందేహమును విడిచి లంకాద్వీపమునందు మనధర్మశాస్త్రముతో పనిలేదని యంగీకరించి మొప్పుకొన్నను, మనదేశము నందలి గ్రామదేవతలను సహితము పాత్రులలోని చంటిపిల్లలను గా గణింపదగినంత మహాకాయముగల యీ రాక్షసికి వరుడు కాదగినంత పొడుగు నేనెట్లెదుగగలను? ఆచిన్నది యిది గాంధర్వవివాహమని చెప్పుచున్నను నాదృష్టికిది కేవలరాక్షసవివాహముగాఁ బాడకట్టుచున్నది. మనదేశములో కన్యను పరులెత్తుకొని పోవుట ధర్మము ; ఈ రాక్షసవివాహమున కన్యయే వరునెత్తుకొని వచ్చుట తటస్థించినది. హా! దైవమా! నే నేమి చేయుదును? కామదేవుడు కల్పించిన యీయాపద నెట్లు తప్పించుకొందును? ఎంతచదువుకొన్నను స్త్రీలబుద్ధి యెప్పుడును పెడదారి నే పోవునుగదా? మహావిద్వాంసులారా! ఈచిన్నదానికి నన్ను తనంత స్థూలరూపము వహించుమని నిర్బంధించుటయేకాని తాను నాకుఁదగిన సూక్ష్మరూపమును ధరింపవలెనన్న యాలోచన తోచినదికాదు. ఇక్కడ నింకొక ధర్మసూక్ష్మత యున్నది. రతిసమయమునందు స్త్రీలు నిజరూపమున పొందుదురని పెద్దలు చెప్పుదురు. అది యాలోచించియే యీమె నన్ను స్థూలరూపము పొందుమని నిర్బంధించుచున్నదేమో! రాక్షసవిగ్రహములుగల హిడింబాదులను పొందునప్పుడు భీమాదు లేమిచేసిరో! ఓభరతఖండవాసులారా! మనుష్యులైన భీమాదులే పెరిగి రాక్షసరూపమును ధరించిరో, రాక్షసులైన హిడింబాదులే చిక్కి మనుష్యరూపమును ధరించిరో, పురాణములను శోధించి నాకు తెలుపు

దు; నేనీమాట లనుకొనుచుండఁగా త్రిజట నామీఁద చేయివేసి వేగి రము స్థూలరూపము పొందుమని నన్ను నెత్కెను. అప్పుడు నాబ్రతు కు సింహపు పెండ్లికొడుకు కాలిక్రిందఁ బడి నలిగిన యెలుక పెండ్లికూ తురుబ్రతుకు కాఁగా, ఆనఖితుతమునకు సహింపలేక నేను జాపుగని పెద్ద పెట్టన నేడ్చితిని. ఆకూత విని వెలుపలినుండి యెవ్వరో “అమ్మాయి! ఆపిల్లికూతయొక్కడిది ? ” అనియడిగిరి. ఏమియి లేదని చెప్పి త్రి జట యెవ్వరైనను వచ్చి చూచిపోదు రన్నభయముచేతఁ గాఁబోలును నన్ను మంచముమీఁదినుండి దింపి గోడమూలనున్న మందసము తా శముతీసి నన్నందులోఁబెట్టి మగల తాళమువేసెను. ఆమందసము చి న్నగదియంత యున్నది. తాళముచెవి పెట్టు రంధ్రము గవాక్షమంత యున్నందున లోపలికి తగినగాలి వచ్చు చుండుటచేత నే నాయాసప డక యొకబట్టమడతమీఁద నెరిగి కొంచెముచేపు నిద్రపోయినాను. ఆ నిద్రలో మహాకాయముగల వానరమొకటివచ్చి నన్నీడ్చుకొని పోవు చున్నట్లు కలగని యలికిపడిలేచితిని. స్వప్నములో కోఁతినిగాని నరా హమునుగాని చూచినవక్షమున భయముకలుగునని స్వప్న శాస్త్రాభి జ్ఞులగు పెద్దలు చెప్పుదురు గదా! ఈ కలవేకువజామున వచ్చినదగుట చే నెలదినములలోనే దానిఫలము కలుగునని నేను మఱింత భయపడఁ జొచ్చితిని. “దుస్వప్నే దుర్జనస్పశ్యే స్నానమేవ విధీయతే” యన్న శాస్త్రప్రకారముగా స్నానము చేయవలెనన్నను పెట్టెలో మూయఁ బడి యుండుటచే నాకదియు సాధ్యమైనదికాదు.

శ్లో. రామం స్కందం హనుమాంతం వైవతేయం వృకోదరం

శయనే యః స్మరేన్నిరోఽం దుస్వప్నం తస్య నశ్యతి.

అన్నశ్లోకమును నేను రాత్రి పరుండఁబోవునప్పుడు పఠింప మఱచి పోయిన దోషముచేత నాకీదుస్వప్నము సంపాప్తమయినది. కామ రూపులయిన రాక్షసులయొక్క యీదేశమునందు దీనికేమి పగితికి

య చేయవలెనో తెలియకున్నది; ఈ పెట్టెలోనుండి ముందుగా నీవలంబడినగదా తరువాత ఫ్రీతిక్రియమాట యాలోచింపవలెను? నాశత్రువు లెవ్వ రేరూపమును ధరించివచ్చి నా కేయపాతమును సేయుదురోయని నాయుల్లము తల్లడిల్లుచున్నది. హా! దైవమా! ఏమిచేయుదును? కామరూపమునుపొందు శక్తిని మాభరతఖండవాసుల కెప్పుడును ప్రసాదించకుము. ఈ కామరూపధారణము దుష్టులకు మాయవేషములు వేసికొనివచ్చి సాధువులకు హానిచేయుట కొఱకేకాని మంచివారి కేసత్కార్యములు చేయుటకొఱకును నావశ్యకమైనది కాదని నాకిప్పుడునుభవము వలనఁ దెలియుచున్నది.

ఏ డ వ ప్ర క రణ ము .

ఆపెట్టెలో నే నొకబట్టమడతమీఁదఁ గూరుచుండి మైని చెప్పినట్లు నాలో నే నాలోచించుకొనుచుండఁగా నేనో తేలుకుట్టినట్లు నా నడ్డిమీఁద నొకపోటుపొడిచినది. ఆపోటుతో నాధ్యానమంతయు చెడినందున నిప్పుతోక్కిన క్రోధివలె నొక్క యెగురెగిరి యులికిపడి లేచి నాలుగుమూలలను గంతులువైచుచు నిది యాదుస్వప్నఫలమని భయపడుచు ముందుకు తిరిగిచూచునప్పుటికి నాకన్నులయెదుట మనమూషకమంత జంతువొకటి మహాభయంకరముగా కానఁబడెను. అది యెలుకవలెనున్నను దానికి తోడఁగాని వెనుక వైపున కాళ్ళుగాని యేమియులేవు; అవయవరహితమై తోలుకప్పిన యెముకలులేని నల్లనిమాంసపుముద్దవలె నున్న యాచరమకాయమే దానిశరీరమునో నాలుగింట మూడువంతులున్నది; ద్రాక్షసారాయము పోసిన తోలుతిత్తిగల్గి

నుబ్బి మెత్తగానున్న, యాచరమకాయమునకంటి దానిలో చతురాంశమంతయున్న పూర్వకాయమున్నది ; ఆపూర్వకాయమునకు వొక్కకు మూడేసి చొప్పున రావణాసురుని భుజములవలె నాటుకాళ్ళున్నవి ; దక్షప్రజాపతిమెడ కటికించిన మేషశిరస్సువలె చిన్నదిగానున్న దానిశిరస్సున కిరుపార్శ్వములయందును పట్టుకారులవలె రెండుడెక్కలున్నవి ; దాని దేహచ్ఛాయ యమవాహనమైన మహిషచ్ఛాయ నుబోలి నామస్సున కప్పు డంధ కాసురుని స్మరణకు తెచ్చినది. నాకన్నులయెదుట నట్లు నిర్భయముగా నిలువబడిన యాజంతువు పయికి మత్కుణమువలె కాణబడినను అది కామరూపవృథావముచేత నట్టి రూపమును వహించిన ఘోరరాక్షసు డయినందునకు సం దేహము లేదు. విద్వన్మహానభలో నేనట్లు ప్రతిపక్షుల నోడించి జ్యోతిశ్శాస్త్రము నాచంద్రార్కముగా నిలువబెట్టిన నాటినుండియు పరాజితులయిన క్రూరరాక్షసులు నామీద పగపట్టి నానావిధనూయవేషముల చేత నాకపాయముచేయఁ జూచుచున్నారు. ఆదేశమునందఱే జ్యోతిశ్శాస్త్రమహిమచేత నేటిరాత్రి నేనీపెట్టెలోనుండునని ముందుగాఁ దెలిసికొని నాకు హానిచేయవలెనన్న ద్రోహబుద్ధితో వచ్చి యెవ్వఁడో యొక రాక్షసుఁడు నాకంటె ముందుగానే పెట్టెచొచ్చి దాగియున్నాఁడు, అట్లు కానియెడల తాళమువేసిన పెట్టెలోని కాజంతు వెట్లువచ్చును ? వచ్చినను మత్కుణరూపము నేల ధరించును ? ధరించినను చేను వచ్చినదాక దాగియుండి దొంగవలె నేమలుపాటున మీఁదఁబడి నన్నేల కలుచును ? ఇన్ని హేతువులనుబట్టి యాజంతువు రాక్షసుఁడగుట నిశ్చయము. అయినను నాకిప్పు డీరాక్షసునిపేరు తెలియనందున నిజమైనపేరు బయలుబడువఱకును మన కథాంశము నిమిత్తము నేనాతని మత్కుణాసురుఁడని పిలిచెదను. నేను భూదేవుఁడ నన్నయంశము మీకు తెలిసినదే కదా ? దేవతలు రాక్షసులను తారస్థి నప్పుడు

మహాయుద్ధము సంభవించుననియు మీరెఱుంగుదురు. మనుష్యాశనుఁ
 కగుటచేత నన్ను మ్రింగవలెనని యారాక్షసుడే మొట్టమొదట నా
 మీఁదఁబడెనో దుష్టశిక్షణము చేయవలెనని నేనే మొట్టమొదట రాక్ష
 ససంహారమునకు పూనితినో వీరావేశపరవశుడ నయి యుండుటచేత
 నేను నిశ్చయముగాఁ జెప్పలేనుగాని మాయరుపురకును జరిగిన యుద్ధ
 ము దేవాసురయుద్ధమును మించినదనిమాత్రము దృఢముగాఁ జెప్పఁ
 గలను. అరంభదశలో కొంతసేపు మాయరుపురకును బాహుబాహిని
 సఖాసఖిని దంతాదంతిని సైరయ్యుద్ధము జరిగినది. నాగకుమారుఁడమీ
 యికి దుముకు గరుత్మంతుని వలె నే నారాక్షసునిమీఁదికి కుప్పించి యు
 ఁకికి నారెండు బాహువులతోను వానిబాహు వొకటి యెడిసిపట్టి శ్రీ
 శృష్ణులవారు గోవధానగిరి యెత్తినట్టు పయికెత్తి గిరగిర త్రిప్పి నేల
 మీఁదవేసి కొట్టఁబోయితిని. కాని యారాక్షసుఁడు క్రిందఁబడక మా
 నుచేసి తన బాహువులతో నాచేయిఁ గట్టిగాపట్టుకొని వదలక కత్తుల
 పంటి తన డెక్కలతో నాకుత్తుక కత్తిరించ వలెననియో యమపాశ
 ములవంటి తన బాహుపాశముల నాటింటిని నామెడ కొక్కసారిగా
 చుట్టి బిగించి యూపిరివెడలనీయక ప్రాణములు గొనవలెననియో ద
 యీణ భుజముమీఁదుగా నాకంఠసమీపమునకు ప్రాకఁ జూచెను గాని
 నేనింతలో మెలఁకువపడి మోచేతినద్దికి పరుగెత్తునప్పటికే యెడమచే
 తితో నే నారాక్షసుని కాలుపట్టుకొని నేలమీఁదమోఁచి సింహనాద
 ము చేసితిని. నాసింహనాదముయొక్క దారుణధ్వనిచేత దిగ్గజముల
 చెవులకు చెవుడు పట్టియుండును ; ఆ కాశమునుండి గవ్వలవలె నక్షత్ర
 ములన్నియు నేలమీఁద గాలియుండును. నేనప్పు డాపెట్టెలో నిర్బం
 ధింపఁబడి యుండుటచేత పయికివచ్చి చూడలేకపోయితినిగాని లేసి
 యెడల క్రిందిరాలిన నక్షత్రములను కొన్నిటి నేటి మూటకట్టి తెచ్చి
 నామాటకు నిదర్శనముగాను నాపౌరుషప్రకటన మగునట్లుగాను మీ

కుఁజూపి మీ కచ్చుతము కలిగించియుండును. నేను విసరివైచినప్పు డారాక్షసుడు పర్వతమువలె నేలఁగూలియు చావక బట్టమడత మీఁదపడి మరలలేచి మహావేగముతో నావంక పరుగెత్తుకొని రాఁజూచ్చెను. నే నెదురుగాఁ జూచి కుంజరముమీఁదికి కుప్పించు సింహమువలె రాక్షసునిమీఁదికి లంఘించి కాలి కొలఁదిని నొక్కతన్ను తన్నితిని. ఆతన్ను తగిలియున్నయెడల వాఁడు పొట్ట పగిలి చావవలసినవాడే. కాని యారాక్షసుడు తన మాయాబలముచేత నాపాదఘాతమును తప్పించుకొని పక్కకు తొలఁగెను. ఆపదతలాఘాతముచేత పెట్టెయంతయు నదిరి పర్వతగుహవలె మాటుమోసెను. నాకాలితాఁకున పెట్టె క్రిందికిదిగి పెట్టెతోఁగూడ భూమి పాతాళమంట కుంగుటచేత నాఁడు శేషునితలల కెంతో నొప్పికలిగి యుండును. అతఁ డాదుర్భరవేదనచేత శిరసు కదల్చినప్పుడు భూకంపము కలుగక మానదు. ఓభరతఖండ వాసులారా! హూణశకము ౧౮౮౬ వ సంవత్సరము మార్చి నెల యేడవ తేదీనిగాని దానికి కొన్నిదినము లీవలావలనుగాని భూకంపము కలిగినదేమో స్మరణకుఁ దెచ్చుకొనుఁడు. ఆకాలమునఁ దెక్కడనైనను భూకంపము కలిగినట్లు మీఁకుజ్ఞుప్తికి నచ్చినను వార్తాపత్రికలయందు చదివినను పెద్దలవలన వినినను స్వప్నములయందు జూచినను, అది నాపాదతాడనముచేతనే యైనదని గ్రహింపుఁడు. ఎన్నివిధములచేత విచారించినను మీ కాభూకంపవారతఁ గోచరము కానిపక్షమున, మీరు మన పంచాంగములను జదివి వానియందైననుజూచి జ్యోతిషశాస్త్రమహిమకు సంశోషింపుఁడు. పక్కకు తొలఁగిన యారాక్షసుఁడు బట్టమడత చివరవఱకును పరుగెత్తి యక్కడనుండి మరలి మరల నావంకకు నడువ నారంభింపగా నేను వెనుకకుఁబోయి పార్శ్వభాగమునకువచ్చి యొక్క కాలాడిసిపట్టి ద్వంద్వయుద్ధమున కారంభించితిని. భీమదుర్యోధనులకు జరిగిన ద్వంద్వయుద్ధమువలె మాపోరాట

ము మహాఘోరముకాగాఁ రాక్షసుఁడు ధర్మయుద్ధమున నన్ను గెలువ
 లేక యధర్మయుద్ధమున కారంభించి నాకాటు కఱువఁ జూయెను. నే
 నాకాటునకు భయపడక ధైర్యమువిషువక పట్టినపట్టు నదలక నట్టిట్లు
 గదలక విష్ణుమూర్తికమొక్క పంచాయధములవంటి నఖములతోఁ
 జీల్చి వానివజ్రకాయమును ఛేదింపలేక తుదకు వాఁడుప్రదేశించిన
 మాగ్గమునే యవలంబించి దంతములుపయోగించితన గదాఘాతము
 న భీముఁడు సుయోధనుని తొడలు విరుగఁగొట్టినట్లు కఱుక్కునకొటికి
 నామునిపండ్లతో వానికాలొక్కటి తొడవఱకు రెండుఖండములు చే
 సితిని. ఈప్రకారముగా యుద్ధమునంతను వర్ణించినపక్షమున భారత
 రామాయణములగత గ్రంథము పెనుగునని భయపడి యాపనిని పు
 రాణకథకలకు విడిచి నేనిక్కడ మాసమరపర్యవసానమును మాత్ర
 ము చెప్పెదను. శ్రీరాములవారు రావణాసురుని వింశతిబాహువులను
 నఱికినట్లును శ్రీకృష్ణులవారు బాణాసురుని సహస్ర బాహువులను నఱి
 కినట్లును నేనామత్కుణాసురుని చూఱుబాహువులను దంతాదంతిని
 నఖానఖని యుద్ధముచేసి నఱికి నాయసహాయ శూరత్వమును జూపితిని.
 అప్పుడు రాక్షసుఁడు దేవేంద్రుని వజ్రాయుధముచేత తెక్కలు తెగి
 పడినపర్వతమువలె కదల మెదల నేరక కూలఁబడెను. ఈలోపల ప్ర
 భాతసమయ మగు చుండెను. అది రాక్షసులకు మంచి సమయముకా
 దని యెఱిగినవాడనయి వెంటనే మీదఁబడి కాలికొలఁదిని పొట్ట
 మీద తొక్కితిని. ఆదెబ్బతో మనుష్యరక్తపానముచేసి బలిసియున్న
 నానిపొట్ట పగిలి చిమ్మనగొట్టములతోఁ గొట్టినట్లు బుస్సుమని రక్త
 ఛారలు పయికెగసి నామొగమునఁబడెను. ఛరశురామునివలె ట్రాత్ర
 మును పూని శత్రుసంహారముచేసి పెట్టెలో నెత్తురుమడుగులు చేసి
 నను, ఆరక్తము కంటఁబడఁగానే బ్రాహ్మణధర్మమైన దయాగుణము మ
 రలవచ్చు నన్ను క్షణకాలము మూర్ఖులో ముంచెనుగాని నేనంతలో తె

లివి తెచ్చుకొని మరల శత్రువువంకఁ జూచితిని. శత్రు వప్పుటికిని జావన తన డెక్కల నాడించుచుండెను. అగ్ని శేషమును ఋణశేషమును శత్రు శేషమును నుండఁగూడదని రాజనీతివేత్తలు చెప్పట స్మరణకుఁ దెచ్చుకొని నేనప్పుడు నారెండుచేతులతోను రాక్షసుని రెండు డెక్కలను బట్టుకొని శ్రీకృష్ణులవారు బకాసురుని చీల్చినట్టు నిలువునఁ జీఱఁజూచితినిగాని యీలోపలనే నాభుజబలాతిశయముచేత వాని డెక్కలు నడిమికి విఱిగిపోయిరి. అంతట రాక్షసుఁడు విగతాసుడయినాఁడు. అప్పుడు దేవతలు నామీఁద పుష్పవర్షము కురిసియుందురుగాని పెట్టెలోనుండుటచే దానినిజూచి యనుభవించు భాగ్యము నాకన్నులకు కలగినదికాదు. మహాపుణ్యప్రదమైన యీమత్కుణాసురవిజయకథను శ్రద్ధతోఁ జదివినవారును భక్తితో విన్నవారును పద్యకావ్యమునుగారచించి లోకమున ప్రసిద్ధిపఱచినవారును మూఁడులోకములయందును మత్కుణబాధనుండి విముక్తులగుచురు.

శ్లో. మవర్ణాది మకారాంతమ్ సతమ్ కువర్ణ సంయుతమ్

అదంతణకారోపేతమ్ ఏతన్నంత్రం విదుర్బుధాః.

పరమగోప్యమైన యీమత్కుణచుహమంత్రమును పరమనిశ్వాసముతో నిత్యముచు జపించువారికి సమస్తపాపబాధలును తొలగును.

మత్కుణాసురవధానంతర మారాక్షసుని దేహమునుండి యొక విధమయినదుర్గాంధము బయలు వెడలి నాఘ్రాణేంద్రియమునకుడుస్సహము కాఁజొచ్చెను. ఆదుర్గాంధసముద్రమునుండి వెలువడుసాధన మెట్లయని నాలో నేనాలోచించుచుండఁగా నింతలో మారణకోలాహలముచేత మెలఁకువచ్చియో పెట్టెలోని బట్టను దేసినైన తీసికొనవలసివచ్చియో మఱి యే హేతువుచేతనో లిజట నుంచము దిగివచ్చి పెట్టెతాళముతీసి మూతపయి కెత్తెను. అందువలన పయినున్న వాయుదే

వుడు లోపలికివచ్చి దుర్వాసనను కొంతతొలగించి భక్తుడనైన నాక పరిమితసుఖప్రదాయకుఁ డయ్యెను. ఇంతలో త్రిజట పెట్టెవద్దఁ గూరుచుండి లోపల తొంగిచూచి బట్టమడతమీద మమగ్న కట్టియున్న రాక్షసునిరక్తిప్రవాహమును గని యియ్యెట్లమఱక యెల్లమునదని వాసనచూచి యీనల్లిపోతుడని పలుకుచు మత్కుణాసురుని కళేబరముతీక దూరముగా విసరినై చెను. ఆ మెవిగ్రహమును జూచి భయపడి యొసి మూల నొదిగియన్న నన్ను చేతితో బట్టుకొని కొంచెము పయికైతి “ఓవాలఖల్యా ! ఇంతటనైనను నీవు స్థూలరూపమును ధరించి నామనోరథమును సఫలముచేయుము. రాక్షసాంగనాపరిగ్రహము వలన నీకు పాపములేదు. పూర్వము మీభూలోకములో చంద్రీవంశ పురాజయిన యయాతి వృషపర్వుడను రాక్షసరాజుకూతురైన శిర్దిష్ఠును వరించి వంశకథకయైన పూరుషులోనుగాఁగల కొడుకులనుగన్న వార్త మీపురాణములయందువినలేదా ? మాటుపలుక వేరు ? ” అని తనప్రేళ్ళతో నాప్రక్కలు నొక్కెను నే నాశాధకు తాళలేక యింతకుముందే మత్కుణాసురుని కోడి సంగరమునందు సఖాసఖిని దంతాదంతిని పోరాడి గడిదేటియున్న రసికుఁడ నగుటచేత నాకన్య యొక్క పాణిగ్రహణముచేసి యామృదుహస్తముమీఁద సఖక్షత దంతక్షతములను జేసితిని. నవోఢయగుటచే నాసుందరినాంసికత్వమును గ్రహింపలేక కెప్పునకేక వేసి చేతిలోనున్న నన్ను కిందవిడిచి పెట్టెను. భాగ్యముచేత నేను బట్టమీఁదపడుబట్టిగాని యంతయెత్తునుండి పెట్టె కొయ్యమీఁదనేపడుట తటస్థించినపక్షమున నాతల రెండువ్రక్కలయి యుండును. ఆచిన్నది కెప్పున కేక వేయఁగానే లోపలనుండి యెవ్వరో “అమ్మాయీ ! అట్లు కేక వేసితివేమి ?” అని యడిగిరి. “మఱేమి యులేదు ఎలక ” అని త్రిజట యుత్తరమిచ్చెను. “ఎలక నిన్ను కఱచినదాయేమి ? ఎలక కాటువలన పష మెక్కును. ఎక్కడ కఱ

చినది ? ” అని పలుకుచు నొకయంగన లోపలికివచ్చెను. ఆమె వచ్చుటచూచి వెంటనే పెట్టెమూత వైచి తాళమువేసి తీర్జట “అమ్మా ! యెలుక నన్ను కఱువలేదు. నాచీరగిమిత్తము పెట్టె మూతలీయఁగా పెట్టెమీఁదనున్న యెలుక నాచేతిమీఁదినుండి పోకి యీ పెట్టెలో నుఱికినది. నేను భయపడి కేకవేసి పెట్టెమూతవేసినాను. ” అని చెప్పెను. “మంచిపని చేసినావు. ఎలుకలబాధ మనయింటవిస్తారముగా నున్నది. ఎక్కడిదో చూరెలుక యొకటి మనగదిలో ప్రవేశించి దండెముమీఁది బట్టలన్నియు కొట్టివేయుచున్నది. నేటికి దానికాయువు మూడి పెట్టెలో దూకినది. పాతిపోవునేమో పెట్టెతలుపుతీయకు. పెట్టె నెత్తిమీఁదబెట్టి మనతాటకచేత నావలికిఁజంపెదను. ” అని యారెండవనుందరి చెప్పెను. వారిసంభాషణమువలన నేనాకాంత తీర్జటతల్లియని గ్రహించితిని. అప్పుడు తల్లిబిడ్డలకు మఱియు నీ కిందిరితిని ప్రసంగముజరగెను.

బిడ్డ—అమ్మా ! ఈపెట్టె తాటకచేత చంపరాదు. అది యిందులోని యెలుకను చంపివేయును.

తల్లి—అమ్మాయీ ! నీకిష్టములేనియెడల చంపక దీనిని దూరముగాఁగొనిపోయి యూరిపైట విడిచిరమ్మని నేను తాటకలో గట్టిగా చెప్పెదనులే.

బిడ్డ—నీవెన్ని చెప్పినను తాటక దీనిని చంపకమానదు. అది క్రూరురాలు. దానిమాట నేను నమ్మను. నాసఖయైనహిడింబిని కూడ వెంటఁబంపి దూరముగా వదలిపెట్టించెదను—ఓహిడింబీ ! ఓహిడింబీ ! వేగిరమురా.

తల్లి—ఇష్టమున్న యెడల హిడింబినికూడఁ బంపవచ్చును—ఓతాటకా ! నీ చీపురుగట్టవిడిచి యిటుగా. నీధియరుగులు తరువాత తుడువవచ్చునులే.

“అమ్మా ! వచ్చుచున్నాను ” అని ధూరముచుండి యొక ధ్వని వివచ్చినది.

“ ముందుగా నీవిటురా. నీపని తరువాత చేసికోవచ్చునులే.” అని మరల తిజ్రటతల్లి దానిని పిలిచెను. “పని కావచ్చినది. చేసికొని వచ్చెదను. ” అని ధూరముచుండి మరల గ్వని వివచ్చెను. “ అది యెంతసేపటికిని రాకున్నది. నేనుపోయి తీసికొనివచ్చెదను. ” అని తిజ్రటతల్లి నడిచెను. ఆమె కాలిచప్పుడు వినబడగానే నాకు భయ మధికము కాజొచ్చినది. ఇంతలో నెవ్వరో లోకలికి వచ్చుచున్నట్లు మరల కాళ్ళచప్పుడయినది. ఆయడుగులచప్పుడు చెవినిబడగానే నాపాలిటికి మృత దేవత్యుడైన తాటకయే వచ్చుచున్నదని నాగుండెలు తటతట కొట్టుకొన నారంభించినవి. అప్పుడెవ్వరో యిద్దఱు గుసగుస లాడుచున్నట్లు మాటలు వినబడజొచ్చినవి. అది రాక్షసుల కేకాంత మైనను వారిగుసగుసలు సూక్ష్మశబ్దగ్రహణశక్తిగల మానుష్యులకైన నేంద్రియములకు స్పష్టముగా వినబడుచునేయుండును. అందుచేత నేను చెవియొగ్గి వారిమాటల నాలకింప మొదలుపెట్టెని.

“ ఓహిండిబీ ! రాత్రి నీవు తెచ్చినవాలఖియ్య డీపెట్టెలో నున్నాడు. అచ్చుతో నిండున్నది యొకయని నేను బొంగినాను. ”

“ ఇప్పుడు నేనేమిచేయవలెను ? ”

“ ఇదిని కపాయము గలుగకుండ కాపాడి యేలాగునైనను నీవీతనిని నాకడ మరల జేర్పవలెను. నాటిరాత్రితెచ్చట తెచ్చట గాదు. నేటిపగలు తెచ్చి సీప్రాగిసఖయైన తిజ్రట ప్రాణములు నిలుపవలెను.

“ ఓతిజ్రటా ! నీనిమిత్తము నాప్రాణములయిన నిచ్చెదను. ఆ రాక్షసియూడ కన్నులు గప్పి మరలతెచ్చి సీప్రీయవల్లభుని నీళ్లు సమర్పించుగలుగునునో పాడు పోదెనకున్నది. ”

“ అమ్మ తాటకను తీసికొనివచ్చుచున్నది. ఇంకమాటల కవకా శిములేను. ఇదిగో పెట్టెతాళముచెవి. ఇది నీవు దానిచేతికియ్యక పదిలముగా నీయొద్దనుచుకొని యేదో నూయోపాయముచేత దానిని దూరముగా పంపివేసి పెట్టెతీసి యీవాలఖియ్యని నీ యొడిలో వేసి కొని తీసికొనిరా. ”

“ తోవలో నేదో యుపాయమాలోచించెదను. ”

అనుచుండగానే మరల పాదములచప్పులు వినఁబడినది. ఇంక నాకు ప్రాణభయములేదని నాగుండెలు కొంతకునుటపడినవి. “ఈపెట్టె దీనినెత్తిమీఁదికెత్తు ” అను శబ్దముతోనే పెట్టెక దల నారంభించెను. ఆపెట్టెలో నాకప్పుడు కలిగిన యనుభవైకవేద్యమయిన సౌఖ్యము మనదేశమునందలి మోటుబుడ్లలో నెక్కి యెత్తు మెఱక పల్లములుగల దారులలో ప్రయాణములుచేసి మోకాళ్ళకును మోచేతులకును శిరస్సులకును దెబ్బలు తగిలించుకొన్నవారికిఁ దక్క మఱియెవ్వరికిని దెలియదు. హృదయైకవేద్యమయిన యాభోగమును గొంత సేవనుభవించిన తరువాత పెట్టె భూమిమీఁద మోపినట్టయి యాకాంతలసంభాషణ మారంభమయ్యెను.

“ఓహిండిబీ ! ఈయొక నేమిచేయుదము? ”

“ఓతాటకా ! చేయుటకేమున్నది ? ఈపాదలచేరువను విడిచిపెట్టుదము. దీనిని చంపవలదని త్రిజట చెప్పినమాట నీవు వినలేదా ? ”

“ త్రిజటమాటలకేమిలే. మనము దీనినిచంపక విషవరాను. మొన్న నాయలుకుగుడ్డకన్న మిలోనికీడ్చుకొనిపోయినదియాయెలుకే. ”

“ మంచిది. ఆలాగుననే చేయుదము. నీవాశ్మశానమావద్దికిఁ బోయి యొకకట్టతీసికొనిరా. నేను పెట్టెమూతతీయఁగానే కట్టలో నీసీ యొకను చావమోఁగుదుగానిలే. ”

“ ఈయూగోచన దివ్యముగా నున్నది. కాలుచున్న కావ్యము లోనుండి యొకకట్టచుగొని యిక్కడనున్నట్టె వచ్చెదను. ”

ఈమాటలు చెవినిబడగానే నేనావళుకును పెట్టకునుపువలనఁ గలిగిన గాయములబాధను చూపిపోయి ప్రాణభీతిచేత మానసికమైన మరణవేదనను పొంది నారంభించినాను. ఈమనోవేదనముండఱ నాశ రీరవేదన పర్వతములో పరమాణువంతగానైనను హోచలేదు. ఏమియు పాలు పోక చుట్టారాటపడుచున్న సముద్రములో హిడింబి పెట్టెమూతతీసి నన్ను వైకితీసినది. ఇంతలో నెవ్వరో దూరమునుండి “ హిడింబీ ! హిడింబీ ! ” అని పిలువఁజొచ్చిరి. “అయ్యో ! ఈవాలఖిల్యుని నాయొడిలోఁ బెట్టుకొని నాబట్ట సవరించుకొనుటకైన నవకాశములేకపోయినది ! కాసి ! ఇతని నిప్పుటి కీపాదలో దాచి వారిని సాగనంపి మరలవచ్చి యొడిలోఁ బెట్టుకొనిపోయి నాచెలికి సమర్పించెదను. ఈలోపల తాటకవచ్చి యడిగినయెడల పెట్టతీయఁ గానే యెలుక పాతిపోయి యేనో కలుగునో దూతినదనిబొకెదను. ” అని తాననుకొనుచు నన్ను చేరున పాదలోఁబెట్టి తా నావచ్చెడివారి కెదురుగాఁ బోయెను. నేను దూరముగానున్నను వారిమాటలు నాకు వినఁబడుచు నేయుండెను.

ఆవచ్చినపురుషులలో నొక్కఁడు—హిడింబీ ! రాత్రి నాలఖిల్యమహాషిఁ నెవ్వరో యెత్తుకొనిపోయినారట ! ఆతనిని వెదకుట కయి మహాకాయుఁడుగాను మమ్ముఁబంపినాను. అతనిజాడ నీకేమియు తెలియలేదుగదా ?

హిడిం— తెలియలేదుగాని నేకొక్కమాటవిన్నాను. ఎవ్వఁడో యంగుష్ఠమాత్రపు రీరుడైన పురుషుఁ డొక్కఁడు జ్యోతిశ్శాస్త్రపు ప్రితి పక్షులైన నవనాగరికులసభలో నున్నాడని విన్నాను.

పురు— ఆసభయెక్కడనో మాకు కొంచె మానవాలు చెప్పఁ గలవా ?

హిడిం—ఇక్కడకు నాలుగుయోజనముల దూరములోనున్న తోటలోనున్నది. దారిచూపెదను రండి.

అని వారిని తీసికొని హిడింబి ప్రక్కనుండునకుతిరిగి యదృశ్యమైనది “మీరనుకొన్న వాలఖియ్యడను నేనే! నాపేరు సత్యరాజాచార్యులు.” అని సేనునుహాకాయుని భృత్యులను పేరులుపెట్టిపిలిచి గొంతుపగులునట్లుగా నటచితినిగాని నామాట వారు వినిపించుకొన్నవారుకారు. పొదనుండివెడలి వారిమెంట పరుగెత్తుటకు తాటక కట్టగొనివచ్చి యెక్కడచావమోఁదనునో యన్నభీతిచేత నాకు సాహసములేకపోయినది.

ఎ ని మి ద న ప్ర క రణ ము .

హిడింబి నన్ను పొదలోఁగూరుచుండఁ బెట్టి పోయినతరువాత మనస్సులో పరిఘటిలాగుల నాలోచనలు కలుగఁజొచ్చినవి. తాటక కట్టగొనివచ్చి చావఁగొట్టునేమోయన్న భయము మొట్టమొదట పుట్టినది. గాని యారక్షసి పెట్టెలోనున్నది యొక యనుకొని యెలుకను చావమోఁగునిమిత్తము కట్టకొఱకు వెచ్చినదన్నమాట స్మరణకువచ్చినతరువాత భయనివారణమయినది. ఇంతలో హిడింబివచ్చి నన్ను పట్టుకొని యేమిచేయునో యన్నభయము మఱియొకటివచ్చి నామనస్సును మఱిత బాధింపఁజొచ్చినది. హిడింబి చేతిలో మరలఁ జిక్కుకొన్న పక్షమున నాకు మరణవేదనకన్నమ కూరతరమయిన బాధ సూభవించును. అది నన్నొడిగోఁ బెట్టుకొనిపోయి తనచేతియైన త్రిజులకు మరల సమర్పించినపక్షమున, త్రిజుల నన్నేది బాగులుఁ బెట్టునో!

మరల నేపెట్టెనోనో వలపుక్రిందనో పెట్టి తీరజట నన్ను దాచినపక్షమున నేనీసారి యూహిరివెదలక యజ్ఞపశువునలె చావవలసివచ్చును. అని యాలోచించుకొని హిడింబినచ్చునోవలనే పొదవిడిచి పాటిసోవలెనని నిశ్చయించుకొని నేను మెల్లగా పయికివెదలివచ్చి యొక చెట్టు చాటునకు నడిచితిని. ఇట్లొక చెట్టు మొదలుచేరి నలుదిక్కులకును చూడ్కి నిగిడించునప్పటి కొకదిక్కునుండి తాటక చేతకట్టధరించి మృత్యుదేవతవలె నానక కేవచ్చుచుండెను. మఱియొకదిక్కునుండి శృశానములుదాటి పెద్దవాని మొకటి నానక కేవచ్చుచుండెను. ఇంకొక దిక్కునుండి యాపురుషులను విడిచి హిడింబియొక్కతెయు నానక కేవచ్చునెత్తుకొనివచ్చుచుండెను. త్రేతాగ్నులవలెనామూడురూపములును నాకంటఁబడఁగానే నాకప్పుడుమాగ్గురుమృత్యుదేవతలొసన్నమయినంతభయమువేసినది. చెట్టున కెగఁబ్రాకుదమన్న దాని ప్రకాండమునాకొఁగిడికొదుగదు. తొట్టలోదూఱుదమన్న నెందువెదకినను తొట్టగానరాలేదు. ఏమిచేయుటకును దోచుక నేనుదిగ్భ్రమమెంది దిక్కులు చూచుచుండఁగా ముందుగా హిడింబి వచ్చి పొదచేరి నన్నే కాఁబోలును వెదక నారంభించెను. ఇంతలో తాటకవచ్చి పెట్టెచేరి మూతతెరిచి యాశ్చర్యపడ నారంభించెను. అప్పుడు తాటక హిడింబిని జూచి నీవాపొదలో నేమివెదకుచున్నావని యడిగెను నీవుకట్టకొఱకు పోయినతరువాత నెలుక యెంతయున్నదో చూడవలెనన్న చపలత్వముచేత పెట్టెమూత యిట్టతీయఁగా నెక్కి యెగురెగిరి యీవలబడి యెలుక యీపొదలోదూరినందున దానిని వెదకుచున్నావని హిడింబి యుత్తరముచెప్పెను. నేనామాట లాలకించుచు నేమితియున్నసమయమునకు మెల్లగా వానరము నావదకువచ్చి నన్ను చంకఁబెట్టుకొని చెట్టుమీఁది కెగఁబ్రాకెను. నాదుస్వప్న ఫలమిప్పుడు నాకు పూర్ణముగా ననుభవమునకు వచ్చినది. నాకు కలలో

గనబడిన కోటియే యిప్పుడు ప్రత్యక్షమయి నన్ను వృత్తాంగమునఁ బెట్టినది. అక్కడనుండి క్రిందికి జాతీకడితివా చట్రాతిమీఁదఁబడిన గాజకాయవలె నాతల పేయివర్కలు కాకమానదు, ఏకొమ్మనైనను గట్టిగా కౌఁగిటఁబట్టుకోవలెనను పట్టుకోనీయక యీపాడుకోతి యెడమచేతితో భల్లూకపు పట్టుపట్టి న్నొడిలోఁబెట్టుకొని కదల నియ్యకున్నది. చెట్టుపయిని నేనిట్టియవస్థలోనుండఁగా క్రింద హిడింబియు తాటకయు నన్ను వెదకుచు నేనున్న చెట్టుమొదటికి వచ్చిరి.

తాట—అయ్యో! చేతఁజిక్కినయెలుకను నిష్కారముగాఁ బోగొట్టితివిగదా!

హిడిం—నీవు కట్టనిమిత్తమయిపోయి యంతసేకటికిని రాకపోగా నెంతపెద్ద యెలుకో చూడవలెనని మూతకొంచెము తీయఁగానే యెలుక పైకులకి పోయినది.

తాట—మహా కాయనియింట నున్న వాలఖిల్యమహర్షి! నెవ్వరో యెత్తుకొనిపోయినారని చెప్పుచుండ గా వినుచు నిలుచుండుటచేత కట్టతెచ్చటకు కొంచెమాలస్యమయినది. ఎలుక పైకిరాఁగానే తలుముకొనిపోయి పట్టుకోలేక పోయినావా?

హిడిం—ఇంతలో మహా కాయనిభృత్యులిద్దఁ టిక్కడకు వచ్చి యుండనియెడల దానిని నేను పోనిత్తునా? వాలఖిల్యమహర్షి! రాత్రి యంతర్ధానమయినమాట చెప్పుచు వారు నన్ను కొంతదూరము తిమ వెంటఁ గొనిపోయినారు.

తాట—ఇక్కడ కలుగునులేవు. ఎలుక యీచెట్టుపైకి పోకలేదుగదా?

హిడిం—ఎలుకలు చెల్లెక్కునా?

తాట—చూచితివా చెట్టమీఁద నెంతపెద్ద వానరమున్నదో?

హిడిం—ఏది? అదా? అన్ననవును. దానియొడిలోనేమో యు

న్నట్లున్నది.

తాట—అదృశ్యుడయిన వాలఖిల్యునిపలకనబడుచున్నాడు. అవునవును. అతడే. మాకోడిపిల్ల పోయినప్పుడు పశ్చిమముగఁగొయిన వాలఖిల్యుడేతడే.

హిడిం—ఈ వాలఖిల్యుడు మనకుదొరికిన బాగుడును. మన త్రిజట వాలఖిల్యుని జూడవలెనని యెన్నోసారులు నానో జెప్పినది. మనకుతని దీసికొని పోయి యామెచేతికిచ్చి రెండుమూడు దినములు మనయింట నుంచుకొందము.

తాట—నీనన్నయ్యగోచన బాగున్నది. ఈకోడిని బెడరించి మన మీవాలఖిల్యుని పట్టుకొనిపోవగా వేయిసువరాణములు సంపాదించి మనము ధనికురాండ్రము కావచ్చును. మహాకాయుఁ డెంత సొమ్ముచ్చియైన నీతనిని వదల్చుకొని పోకమానఁడు.

హిండి—అట్లుగల మన మీవాలఖిల్యుని పట్టుకొందము. నీవు చెట్టెక్కఁగలవా?

తాట—ఎటుకను బట్టుకొనుటకలు నమికెడువెల్లినలె నేని చెట్టుమీదికొక్క గుతువేసి వాలఖిల్యుని బట్టుకొనెదను. నీవేకట్టచేరి బట్టుకొని కోరి కిందకునికి పాటిపోవడ జాగరూకతతో కాచి చూచుచుండుము.

ఆమాటలు వినునప్పుడు నాబ్రతుకు ముందఱికివచ్చిన గోయి యు వెనుకకుఁబోయిన నూయి నలెనుండెను. ఈముగ్గురిలో నెవ్వరిచేతిలోఁ బడినను నాకు ప్రాణసాశయస్థితియే సుభవించును. ఆముగ్గురను త్రేతాగ్నులనుగా నేనీవఱకే పోల్చియున్నానుగదా! నన్నుఁ గొనిపోయి దక్షిణాస్థికిరించి విషవడలఁచినందున లాటకను దక్షిణాగ్నియనవచ్చును. నన్నుఁగొనిపోయి లనచెలికత్తై కర్పించి నన్ను గృహపతినిగాఁజేయఁదలఁచివాడున హిడింబిని గార్హవత్యాగ్ని యనవచ్చును. నానోటిలోనేదో కుక్కియో తోక నామెడకుఁ జుట్టఁ

బెట్టయో హిమము నిమిత్తమే బ్రాహ్మణులు పశువును బట్టి
 నట్టగా నూపిరి వెడలనియ్యక నాప్రాణములు గొనఁదలచినందున
 మర్కటము నాహవనీయాగ్నియని చెప్పవచ్చును. ఈమూఁడగ్నుల
 లో నాకప్పుడు దక్షిణాగ్ని మేలుగ తీరచినందున హయజమానుఁ
 డైన మహాకాయునిఁద్దండే సుఖిపవచ్చునన్న యాశచేత నేను తా
 టకచేతిలోఁ జిక్కఁదలచుకొని వానరముయొక్క యుడిలోనుండి దుమి
 కి యారాక్షసిని కఱిగించుకొనుటకయి చేతులుచాచుకొని సంసి
 ఙ్గఁడనయి కూరుచుండియుంటిని. తానెకటి తలచిన దైవమొకటి
 తలచునుగదా! తాటక వృక్షమారోహించుట చూచి యాహవ్యవాస
 రము నన్ను విడిచి పాటిపోక తిసరోశను నేను మొదట ననుకొన్న
 ట్టగా నామెడకుఁగాక నాపొట్టకు చుట్టఁబెట్టి నన్ను తనవీపుమీద
 నదిమిప్పెట్టి యాచెట్టమీదినుండి మఱియొక చెట్టుమీదికి దుమికెను.
 అంతట తాటక చెట్టుదిగివచ్చి హిండింబిలో నేమో యాలోచించి
 వానరమును రాశ్మిలో విసరనారంభించెను. దానికిసహాయురాలయి
 హిండింబియు మామీద శిలలు రువ్వసాగెను. ఆశిలాయుద్ధమునకు
 తాళఁజాలక వానరరాజు చెట్టుమీదినుండి యుటికి నన్ను వీపుమీద
 వేసికొని పాటిపోవఁజొచ్చెను. వెనుకనుండి యఱచుచు నారాక్ష
 సునిగన లిరువురును మమ్ము తఱుముకొనివచ్చిరి. ఇట్లు కొంత దూర
 ము పరుగెత్తునప్పటికి వెనుకఁజెప్పిన మహాకాయుని భృత్యులిద్దఱును
 శక్తికాచారినివచ్చి వారినిగిలించి యెలవరుగెత్తుచున్నారని యుడి
 గిరి. ఆచెడుకోతి పాలఖిల్లుని నెత్తుకొని పాటిపోవుచుండగా విడి
 పించుటకయి పరుగెత్తుచున్నామని వారుత్తరము చెప్పిరి. ఇట్లు నలు
 గురును నొక్కచోటఁ జేరునప్పటికి పూర్వము నన్ను మందోదరి య
 ప్పడప్పుడు తీసికొని వచ్చెడి యుద్యానవనముకడకు మేమువచ్చితిమి.
 అంతట నలుగురును గలిసి తనవెంటఁబడ మర్కటరా జణుమాత్ర

మును భయపడక నన్ను విడువక యక్కడనుండి యొక్కయొక్క వేసి యెగిరి సువేలాద్రిపూడికి దుమికెను. ఆనానరుడు గంతు వేసినస్థల మునకు సువేలాద్రి నాలుగు యోజనములదూరమున నున్నదని నేనంతకుముందే ముకోదరినలన నెఱిగియున్నాను. మర్కటమునన్ను వెన్నునఁ బెట్టుకొని కుప్పించి యుటుకఁబోవునప్పుడు వైనమాయ చేత నాకొక్కయోపులింతవచ్చినది. పూర్వాచారపరాయణుడ నగు టచేత పెద్దలయోచారమును మీఱరాదని నేనప్పుడు కొంపంతయా షడంగు నున్నను నాయోపులింత పోవువఱకును చిటికలు వేయుచుంటిని. ఆకోఁతితో నేను సువేలాద్రిశిఖరమున నాలునప్పటికి లెక్క వేయఁగా నాచిటికలు సరిగా పదియైనవి. ఆలెక్కనుబట్టి పదిచిటికల కాలమునో వానరము నాలుగు యోజనములదూరము దుముకునని నేను తెలిసికొంటిని. అప్పుడు నేను ముందువంకఁ జూచునప్పటికి నాయెగుట లవణసముద్రము మేఘమండలములనంటు తరంగములతో ను మేఘనాదములతో వియ్యమందు సంతతధ్వనితోను భయంకరముగాఁగానఁబడెను. వానర మింకముందువంకకు సాటిపోవుట కవకాశము లేనందున నలుగురునువచ్చి చుట్టవేసి నన్ను దక్కించుకొని మహాకాయున కియ్యవచ్చునని నాలో నేను సంతోషపడుచుంటిని. ఇట్లు నేను మనోరథసామ్రాజ్యానందము మొందుచుండఁగానే వానరము కుప్పించి ముందువంక కుటుకుట కుద్యుక్తమును యున్నట్టు కనఁబడెను. అందుచేతనే నీ సారి యెంతదూరము దుముకునో చూడవలె నన్నయు త్సాహముచేత ముందు సముద్రమున్న మాటమఱచిపోయి చిటికలు వేయుటకు మొదలుపెట్టితిని. ఇన్నూటయేఁబదిచిటికలు లెక్కపెట్టునప్పటికి వానరము నన్ను గొని సముద్రమున కావలి యొడ్డుననున్న యొకవిశాలమునున యిసుకతిప్పలో వ్రాలినది. అప్పుడు నేను గణిత శాస్త్రప్రకారముగా లెక్కవేసి యిన్నూటయేఁబదింటిని పదింటిచేత

భాగింఁగగా వచ్చినలబ్ధ మిరువదియైదుకాఁగా, పదిచిటికలకాలములో దుముకఁగలదూరము నాలుగుయోజనములగుటచేత నిరువదియైదును నాలుగుచేతగుఁగించి సముద్రముయొక్క వెడలుపు సరిగా నూఱుయో జనములని తెలిసికొని నేనత్యాశ్చర్యపడితిని. ఆహా! మనపూర్వులసా మధ్యము నేమనిల్లాఁగియుండును! నాటనిజముగా సర్వజ్ఞజేసుండీ. అణుమాత్రముయినను హెచ్చుతగ్గులచేత నూఱుయోజనములని రా మాయణములోఁ జెప్పినదానికిని నేను కన్నులారా కొలిచి లెక్క వేసినదానికిఁ సరిగా సరిపోయినది. లంకకును మనదేశమునకును నడుమనున్న సముద్ర మిదియేకదా? నేను సముద్రమును దాటునప్పుడు శ్రీరాములవారు కట్టిన వారావధిని స్పష్టముగా జూచినాను. మనుష్యులు లంకకుఁ బోవకుండుటకయి మరలివచ్చునప్పుడు శ్రీరాములవారు కట్టను నడునడుమ తెగఁగొట్టిన సందులును నాకంటికి కరతలామలకములుగాఁ గనఁబడినవి. మనపూర్వులను గురించి యాలోచించుచు నేనుకొంచె మేమఱియుండఁగా వానరమునన్ను వెన్నుమీడి నుండి తోఁకతోవైకెత్తి మఱియొక్కదుముకు చూపినది. ఈసారి నేను వీపుమీఁదనానుకొని దృఢముగానుండక నాలమునవేలుచు భయభ్రాంతుడనయి యుండుటచేత చిటికలువేసి దూరమును కనుగొనలేకపోయినాను. నేనిట్లు దిగ్భ్రమ నొందియుండఁగానే యావానరమునన్ను నట్టడవిలో విడిచి యదృశ్యమయినది. అప్పటికి సూర్యగతినిబట్టి నాలుగయిదు గడియలపోయెడినట్లు తోఁచినది. కన్నులువిచ్చి చూడఁగా నక్కడిచెట్లు మొదలయినవి లంకలోనివానివలె నత్యున్నతములుగాక మనదేశములోని సామాన్యవస్తుజాలమువలెనే యున్నవి. ఆవానరముయొక్కఃవీపునానుకొని సముద్రమును దాటునప్పుడు నాకుతోఁచలేదుగాని నన్నిక్కడకుఁగొనివచ్చి విడిచిన యామహానుభావుఁడెవ్వఁడా యన్నయాలోచన నామనస్సునకిప్పుడు కలిగినది. అతఁడు నాయు

పుత్తుడైన హనుమంతుడయినందుకు సం దేహము లేదు. అతడుహను మంతుడే కాకపోయినచో శతయోజనాయామమయిన సముద్రము నొక్కయంగను దాటుటకు మఱియొక్కసికి సాధ్యమగునా? కాదు మనపెద్దలు చెప్పినట్లుగా నతడు రావణాసురుని కాష్ఠమారిపోకుండునట్లుగా ప్రతిదిమును తాను దంతధావనము చేసికొన్న పుడకల నందు వేయటకయి పోవుచుండునుగాన నేటియదయమున నన్ను జూచి జాలి దలచి పాదలేపము లేని నేను రాక్షసులదేశమునుండి రాలేచని యిక్కడ తెచ్చి విడిచినాడు. నేనీయడవిలోని ఘాతుకమృగముల వాతబడక బ్రతికి యిచ్చటివారి యుడఁజేరఁ గలిగినపక్షమున, రెండుమూడుమాసములలో వారిభాష నేర్చుకొని తరువాత నాకథను మీకు మహాత్ములచేతఁ బంపెదను.

సంపూర్ణము.

